

خراسان غبر

دیني، تاریخي، سیاسي، ادبي او خبري مجله
خراسان غبر پنځلس ورځنۍ مجله | العزائم خپرندویه اداره پي وړاندې کوي

فراغز
رسان

مؤسسه العالم
الإعلامية

د مؤمنو پر گڼو غچ به له وطني پولو بيزاره شازلمي اخلي

30

مه گڼه

جمعه 12 - رمضان - ۱۴۴۵ هـ

مؤسسة العزائم
الإعلامية

سرلیک

خراسان غېر مجله 30 مه گڼه رمضان 1445 هـ

سیاسي برخه

سرمقاله

لنډه کيسه

دیني برخه

ستړی غازي
شهيد شو

د مؤمنو پر گڼو غچ به له وطني پولو بيزاره شازلمي اخلي

کله یې عباس ستانکزی لکه د چونگېسې په لوبه وڅیړي او وایي چې ما کابل ولید او کله یې بیا ملا بیوقوف آسمان په ډبرو ولي، خو د خراسان ټولو ولسونو ته د دوی غیرت مالوم دی، ځکه دوی هماغه ملیشې دي چې تر بیګا یې همدا وحشي پاکستان خپل نږدې دوست، خواخوږی او آن ورور باله.

لسیزې کېږي چې په خراسان حاکم طواغیت په دې سیمه کې په میشتو مسلمانو ولسونو ظلمونه او ستم کوي. دا ظلم کله د خراسان په زړه د تیرې شوې نامشروعې پولې (ډیورنډ) دې غاړې ته په مؤمنو پږګنو کېږي او کله اخوا غاړې ته. خو د پولې دواړو غاړو ته پراته

که پاکستانی طاغوتي پوځیان د مؤمنو تور سرو بې عفتي وکړي، هم دوی به ویل: د «ورور هیواد» نه غواړو چې ائنده کې د دا ډول پېښو مخه ونیسي، که به پاکستانی طواغیتو بمبار وکړ، هم دې ملیشو به ویل: «ورور هیواد» دې دا مسأله د خبرو له لارې حل کړي، او بیا خبره تر دې ورسېده چې همدغه ملیشو رسماً اعتراف وکړ چې دوی پاکستانی طواغیتو ته د اسلامي دولت د مجاهدینو په اړه استخباراتي معلومات شریکوي او په ساده اصطلاح: «ورور هیواد» ته د مجاهدینو پر ضد جاسوسي کوي. دوی هر ځل گوزار سره د «بیا ونکړې» گواښ کوي، خو چې پاکستانی طواغیت د دوی په «بیا» هم وڅیړي

طواغیت یوازې په همدې یو صفت کې مشترک دي چې مسلمانان ووژنه، بې کوره کړه او پرې ظلم او ستم وکړه. خو په افغانستان د مرتدو طالب ملېشو له واک را وروسته د پولې بلې غاړې ته میشتو پاکستانی خونخوارو پوځیانو یو ځانګړی جرأت پیدا کړی، کله د مؤمنو تور سرو بې عزتي کوي، کله د خراسان خپل ځایي اوسېدونکي مسلمانان ولسونه کېوالی ته مجبوروي او کله بیا د خوست او پکتیکا د بیګاني وحشت په څېر معصوم کوچنیان او زنانه په بمبارونو کې وژني. په افغانستان کې واکمنې ملیشې یوازې باتو، لاپو او تشو غندنو ته پریږده.

کرښې رابښکلي دي او مسلمانان نه شي کولای په خپلو ښارونو کې هم وگرځي او د یو بل مرسته وکړي. جالبه لا داده، چې هماغه ملېشو چې تر پروڼه یې پاکستانی طواغیت وروڼه بلل او سر او مال یې ترې قربانو او ویل به یې چې په پاکستان کې جهاد حرام او ناروا دی او آن دومره ذلیل و چې پاکستانی طواغیتو ته به یې د مؤمنانو جاسوسیاني کولې، نن لیکي چې: «واقتلوهم حیث ثقفتموهم» او یا وایي چې: «فإن قاتلوکم فاقتلوهم» نو په خپل ورور بیا دا فتوه له کوم کتابه؟! له دې معلومېږي چې ملېشې د خپل خواهش او شخصي گټو بنده گان دي، که یې گټې پکې وې بیا یې طواغیت وروڼه دي او که یې گټې پکې نه وې بیا نو کافر او جنگ ورسره واجب بولي، البته دا یوازې د دوی د «خواهشپرستی» پورې وایم، نور د دوی دا لاپې شافې یوازې باتې دي او تش د جعلي دشمنۍ تمثیل کوي، نور ملیشې هغه منافقین دي چې د لیو ه سره یې خوري او د رمې سره ژاري.

د دې ډول وحشتونو یو بل عمده لامل په سیمه کې هغه وطني خوځښتونه هم دي چې د جهاد

د دوی زړه «بیا» سر و خوري او بله اعلامیه خپره کړي چې «بیا ونکړئ»، حیران یو چې دوی ټول بریدونه یوازې په «بیا» سره پای ته رسوي، اصل خبره داده چې دا د آی ایس آی پیشوگان ای ایس آی ته «میو» هم نه شي کولی، دوی د دې سربیره دومره ذلیل دي چې له یوه لوري د پاکستانی وحشت پر ضد سون نه شي وهلی، خو کله چې پر پاکستانی طاغوتی حکومت د اسلامي دولت زمري برید وکړي، بیا له مشره تر کشره ټول یې د غندنې اعلامیې خپروي، په مردارانو یې مرثیې وایي او تعزیه ته یې آن اسلام آباد، کویتې او پېښور ته ځي.

خو د آی ایس آی چرگان طالب ملېشې او د دوی باداران پاکستانی پوځیان دې واورې چې نور د دوی د هغه ډرامو او سریالونو وختونه ختم دي چې گټې به تاسې ته رسېږي او په منځ کې به عام مسلمانان قرباني کېږي، نور په خراسان کې داسې زمري پیدا شوي چې د هیڅ قسمه وطني او قومي پولو پروا نه لري، او که د خراسان په لار او بر کې میشت هر قسم طواغیت په مسلمانو پرگنو ظلم کوي، دوی به یې غچ د سیمې له میشتو طواغیتو اخلي، ځکه همدا طواغیت دي چې د مسلمانانو په زړونو یې دا

شرعي داعيه د وطني جنگونو لپاره استخداوي، دا ډول تنظيمونه په امت د ټولو ناخوالو عمده عاملين دي، ځکه دوی د امت د يووالي، يو امام او يو بيرغ لاندې د راتوليدو مخه نيولې او طواغيتو ته يې دا اجازه ورکړې چې په هر ځای کې يې خوښه شي مؤمنان هدف وگرځوي، خو خپله بيا د ملگرو ملتونو او امنيت شورا له بنده گۍ نه وځي او وطني پولي داسې گڼي لکه قرآني حدود او احکام!

د پاکستان طواغيتو له لوري د پولې د پل د عامو مسلمانانو وژل، د خراسان مؤمنو پرگنو ته دا په ډاگه کړه چې طواغيت حدود او پلي نه لري او هر چيرې يې چې په مسلمانانو وس بر شي وژني يې، نو پکار ده چې مؤمنې پرگنې هم د هيڅ ډول پولو پابند نه شي او په سيمه کې د مېشتو طواغيتو پر ضد وسلوال جهاد پيل کړي.

د دې ډول ظلمونو د غچ اخيستني لپاره په کار ده، هر هغه ادارې، مرکزونو، افراد، غونډې او تاسيسات لمنځه يوړل شي چې د پاکستان طواغيتو ملاتړ کوي او دې کفري نظام ته يې قوت بخښلی دی، نه د ځينو وطني خوځښتونو په څېر چې جگړه يې يوازې تر پوځيانو محدوده کړې او د نورو مرتدينو بيا ساتنه کوي، يا يې په مړينه مرثيې وايي او يا يې له دې مستثنی کوي چې بايد قتال ورسره وشي.

په وروستيو کې په سيمه کې مېشتو طواغيتو او په ځانگړي ډول پاکستانيو طواغيتو ته دا وايو چې تاسې داسې گومان مکوئ چې دا مسلمانان څوک نه لري، نا، بلکې اوس په خراسان کې د اسلامي دولت اتل سربښندويان شته او له تاسې به ستاسې د هر يوه ظلم غچ يو په لس واخلي ان شاءالله، او بايد په ياد ولرئ چې د اسلامي دولت د سربښندويانو خبرې کمې او عمل ډير وي، نو تاسې دا گومان ونکړئ چې ستاسې دا کړنې به هم لکه د تېرو په څېر د مرتدو طالب ملېشو په ځينو باتو او چيغو سرې شي، نه، بلکې ډير ژر به تاسې د دې غچ تراخه وڅکئ او تاسې به داسې گوزارونه وخورئ چې تاسې به يې خيال هم نه وي کړی، بياذن الله.

قبرپرست طالبان

د سنتو سر سخت دښمنان!

الْحَمْدُ لِلَّهِ شَرَعَ لَنَا دِيناً قَوِيماً مَهِيماً عَلَى جَمِيعِ الْأَدْيَانِ صَالِحاً لِكُلِّ أُمَّةٍ وَفِي كُلِّ زَمَانٍ وَمَكَانٍ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الدِّينَانِ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ الَّذِي بَلَغَ الدِّينَ وَنَشَرَهُ بِاللِّسَانِ وَالسَّنَانِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أُولَى النَّهْيِ وَالْإِحْسَانِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً، أَمَّا بَعْدُ.

د مقالې لپاره مو دغه پورتنۍ نوم ځکه انتخاب کړ، چې په دې وروستيو کې د رسول الله ﷺ د سنتو په وړاندې د قبر پرستو طالبانو د شمني خپل اوج ته رسېدلې ده، تاسې به په مقاله کې ولولئ چې مونږ د قبر پرستو طالبانو د هغو مخالفونو يادونه کوو، چې دوی سنت غیر متعارض فيها او غیر محتمل د بلې معنی دي، یعنې د فقهي اختلافاتو يادونه مونږ په دې مقاله کې نه کوو، چې

ګوندې مونږ دې قبر پرست طالبان د سنتو د شمني ته په هغو سنتو منسوب کړو چې هغه اجتهادي مخالفت دي، بلکې د طالب ملېشو لخوا دغه مخالفت په هېڅ ډول نه توجیه کېږي، اعاذنا الله.

نو غواړم چې خپله دغه مقاله درې برخه ته ووېشم: **لومړۍ برخه:** په قرآن او سنتو کې د رسول الله ﷺ د سنتو د پیروي کولو اهمیت.

دوهمه برخه: د سنتو سره د شمني کوونکي له کومو کومو چیلنجونو سره مخامخ شوي.

درېیمه برخه: د رسول الله ﷺ د سنتو سره د قبر پرستو طالبانو د شمني بېلګې! په قرآن او سنتو کې د رسول الله ﷺ د سنتو د پیروي کولو اهمیت.

د رسول الله ﷺ د سنتو اتباع په ډېری قرآني آیاتونو کې هم یاده شوې ده، چې لاندې د نمونې په ډول مونږ یو څو ترې ذکر کوو:

1- الله تعالى فرمائي: **{قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ}**. [سُورَةُ الْبَقَرَةِ : 38]

ژباړه: موږ وويل: "تاسي ټول له دې ځايه كوز شئ، بيا چي تاسي ته زما له خوا كوم هدايت ورسېږي، نو څوك چي زما د هدايت پيروي وكړي؛ نو پر هغو به څه وېره او غم نه وي.

د هدايت په اړه حافظ ابن كثير -رحمه الله تعالى- په خپل تفسير كې داسې ليكي: **"قال أبو العالية الهُدَى الانبياء والرسل والبيّنات والبيان وقال مقاتل بن حيان: الهُدَى محمدٌ صَلَّى الله عليه وسلم وقال الحسن: الهُدَى القرآن"**. [ابن كثير: 83/1]

ژباړه: ابو العالیه ویلي دي: چې له هدايت څخه مراد انبياء، رسولان، د هغوی معجزات او بيان يعنې سنتونه دي، مقاتل ابن حيان ویلي

دي: چې له هدايت څخه مراد محمد ﷺ دی او حسن ویلي دي: چې له هدايت څخه مراد قرآن دی.

دغه درې واړه اقوال صحيح دي او خپل منځي تعارض نه لري، ځکه د نورو امتونو لپاره هدايت انبياء او د الله فرمانونه دي او د وروستي امت لپاره هدايت محمد ﷺ او د الله تعالى وروستی كتاب قرآن كريم دی، له دې آيت څخه معلومه شوه، چې په هر امت باندې د خپل پيغمبر اطاعت فرض وو، او هر امت ته چې الله تعالى كوم پيغمبر رالېږلی دی، نو ورسره يې د دې خبرې حكم هم ورته كړی دی، چې زما لخوا درلېږل شوي پيغمبر اطاعت او تابعداري وكړئ، الله تعالى فرمائي: **{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ...}**. [سُورَةُ النَّسَاء : 64]

ژباړه: (هغوی ته څرګنده كړه چي) موږ هر پيغمبر يوازي د دې لپاره لېږلی دی

چارو امر او له بډيو څخه منع کوي، لومړنۍ قائموي، زکات ورکوي او د الله او د هغه د پيغمبر اطاعت کوي. دا هغه کسان دي چي د الله رحمت ورباندي نازلېږي. بېشکه الله پر ټولو برلاسی او د حکمت څښتن دی.

7- په يوه بل آيت کي الله تعالی فرمايي: **{وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا}**.

[سُورَةُ النَّسَاءِ : 69]

ژباړه: څوک چي د الله او پيغمبر اطاعت وکړي، نو د هغو خلکو ملگري به وي چي الله پېرزوېنه پر کړېده؛ يعني: پيغمبران، رشتيا ويونکي، شهيدان او صالحان. د هغو ملگرتيا څومره ښه ده چي چاته په برخه شي.

8- د رسول الله ﷺ اطاعت ډېر مهم او تاکيدي حکم دی، نو ځکه يې په اړه په

هغه د پيغمبر اطاعت وکړي او د حکم له اورېدلو څخه وروسته غاړه مه غړوي.

5- همدېته ورته د اطاعت الرسول په اړه الله تعالی فرمايي: **{وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ}**. [سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ : 132]

ژباړه: او د الله او رسول حکم ومنئ. کېدای شي چي رحم در باندي وشي.

6- په قرآني نصوصو کي د اطاعت الرسول ﷺ په دوامداره سلسله کي بل ځای الله تعالی فرمايي: **{وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ}**. [سُورَةُ التَّوْبَةِ : 71]

ژباړه: مؤمنان نارينه او مؤمناني ښځي، دا ټول د يو بل دوستان دي. په ښو

څخه يې را منع شي. خو که تاسي حکم ته شا کړه، نو و پوهېږئ چي زموږ پر پيغمبر د څرگند حکم رسولو مسئوليت و.

3- همدارنگه د پيغمبر د اطاعت په هکله الله تعالی فرمايي: **{وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ}**. [سُورَةُ التَّغَابُنِ : 12]

ژباړه: د الله اطاعت او د پيغمبر اطاعت وکړئ، خو که تاسي له اطاعت څخه مخ اړوئ، نو زموږ پر پيغمبر باندي له څرگند روښانه حق رسوني څخه پرته څه مسوليت نشته.

4- د پيغمبر ﷺ اطاعت کولو ته د ترغيب په لړ کي، يو بل ځای الله تعالی فرمايي: **{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ}**.

[سُورَةُ الْأَنْفَالِ : 20]

ژباړه: اې مؤمنانو! د الله او د

چي د الله په حکم د هغه اطاعت وکړای شي.

نو الله تعالی مونږ ته د آخري پيغمبر په حيث محمد ﷺ رالېږلی دی او د هغه د سنتو اطاعت پر مونږ ټولو باندي فرض دی، ځکه چي د رسول ﷺ اطاعت قرآني حکم دی، په دې اړه ډېر زيات نصوص راغلي دي او الله تعالی مونږ ته حکم کوي چي همونږ د هغه د پيغمبر اطاعت وکړو، الله تعالی فرمايي: **{وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}**. [سُورَةُ الْأَنْفَالِ : 1]

ژباړه: د الله او د هغه د پيغمبر اطاعت وکړئ، که تاسو مؤمنان ياست.

2- دغه راز الله تعالی فرمايي: **{وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ}**. [سُورَةُ الْمَائِدَةِ : 92]

ژباړه: د الله او د هغه د پيغمبر خبره ومنئ او د نافرمانۍ

د رسول الله ﷺ اطاعت به 25% فیصده فلانکي مذهب والا کوي او 25% فیصده نور به یې فلانکي مذهب والا کوي او همداسې بل او بل نو دا به ټوله سل 100% فیصده اطاعت شي، نو داسې خلکو ته دې وویل شي چې ایا ته دا منې چې یو څوک تاته د 25% فیصده مسلمان خطاب وکړي؟! ظاهره خبره ده چې د دې منلو ته تیار نه یې او دعوا د سل فیصده اسلام کوي نو د رسول الله ﷺ اطاعت هم در باندې سل فیصده لازم دی. د رسول الله ﷺ د تابعدارۍ په اړه گڼ شمېر حدیثونه هم راغلي دي چې د نمونې په ډول تاسې ته یو څو دانې وړاندې کوم:

څښتن دی هغو ته ووايه: ”د الله او پېغمبر اطاعت ومنئ! - بیا که هغوی ستا دا بلنه ونه مني، نو دا بیا بیخي نشي کېدای چې الله له داسي خلکو سره مینه وکړي، چې د هغه او د هغه د پېغمبر له اطاعت څخه انکار کوي. د دې پورته ټولو آیاتونو څخه معلومه شوه چې د رسول الله ﷺ اطاعت کول، که څه هم په قولي سنتو کې وي او که په فعلي او تقريري سنتو کې په ټولو کې فرض او لازم ده او څوک چې په الله او رسول ایمان لري نو ترڅنگ به یې د رسول الله ﷺ بشپړ اطاعت هم کوي، داسې اطاعت به نه کوي چې په فیصدي باندې اطاعت وکړي، لکه یو شمېر کسان وايي: چې

پېغمبر کي د نېکۍ یوه خورا غوره نمونه ده، د هر هغه چا لپاره ده چې د الله او د اخرت د ورځي هېله من وي او الله پېر پېر یاد کړي.

10- په بل آیت کې الله تعالی فرمایي: {قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ}. [سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ :

32/31] ژباړه: [اې پېغمبره (ص)! خلکو ته ووايه: ” که تاسي په رښتیا له الله سره مینه لرئ، نو زما د پیروي لاره غوره کړئ؛ الله به ستاسي سره مینه وکړي او ستاسي خطاوي به در وبښي. هغه پېر ښه بشونکی او د رحمت

بل ځای کې الله تعالی فرمایي: {وَمَآ آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ}. [سُورَةُ الْحَشْرِ : 7]

ژباړه: څه چې پېغمبر (ص) تاسي ته درکوي، هغه واخلي؛ او له څه شي څخه چې تاسي منع کوي، له هغه څخه منع شئ. د الله څخه ووېرېږئ، الله سخت سزا ورکونکی دی.

9- په دې اړه په بل آیت کې الله تعالی فرمایي: {لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَاليَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا}. [سُورَةُ الْأَحْزَابِ :

21] ژباړه: په يقيني توگه، ستاسي لپاره د الله په

لومړۍ حديث: ابو

هريره - رضي الله تعالى عنه - فرمايي: {أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ، كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ، وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ. [وفي رواية]: ذَرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ. وفي حديث هَمَّامٍ: مَا تَرَكْتُكُمْ، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ثُمَّ ذَكَّرُوا نَحْوَ: حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدٍ وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

[رواه مسلم 1337 وهذا الحديث صحيح]

ژباړه: ما له رسول الله

ﷺ څخه اورېدلي دي چې فرمايل يې: له كوم شي څخه چې ما منعه كړي ياستئ له هغې څخه منعه شئ او په كوم شي باندي چې درته زه امر كوم هغه واخلي د خپل وس مطابق، ځكه لتاسې څخه وړاندېني قومونه د ډېرو پوښتنو او د خپلو پېغمبرانو سره د اختلاف له كبله هلاك شوي دي.

دوهم حديث: كې راځي مقدم بن معديكرب - رضي الله عنه - فرمايي: (يُوشِكُ أَنْ يَقْعُدَ الرَّجُلُ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ ، يُحَدِّثُ بِحَدِيثٍ مِنْ حَدِيثِي ، فيقول : بَيْنَمَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ ، فما وجدنا فيه مِنْ حلالٍ اسْتَخْلَلْنَاهُ ، وما وجدنا فيه

مِنْ حَرَامٍ حَرَمْنَاهُ ، أَلَا وَإِنْ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ مِثْلَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ). [أخرجه ابن ماجه (12)، وأحمد (17194) باختلاف يسير]

ژباړه: نږدې ده چې يو سړی به په خپل پالنګ باندي ناست وي او تكيه به يې وهلې وي او زما حديثونه به بيانوي او داسې به وايي: چې زمونږ او ستاسې ترمنځ د الله كتاب موجود دی كوم څه چې په دې كتاب كې حلال دي هغه به حلال بولو او كوم څه چې په دې كې حرام شوي دي هغه به حرام بولو، خبر شئ هغه چې رسول الله ورته حرام ويلي وي داسې حرام دي لكه الله چې حرام

كړي دي.

دا ځكه چې رسول الله ﷺ له ځانه هېڅ شى نه حلالوي او نه يې حراموي، بلكې په تحليل او تحريم كې د الله د امر تابع دى، نو دا حديث په پروپزيانو او قبر پرستو طالبان رد دى چې پروپزيان وايي قرآن شته نو د حديثونو منلو ته هېڅ اړتيا نشته او قبر پرسته طالبان په عملي ډول د سنتو څخه انكار كوي او خلك ترې منعه كوي، حسبنا الله ونعم الوكيل.

او همدارنگه په درېيم حديث: كې راځي: ابو موسى اشعري - رضي الله عنه - فرمايي: چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (إِنَّ

بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ
نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا.

[سُورَةُ النَّسَاءِ : 115]

ژباړه: خو چا چې د پېغمبر
د شمنۍ ته ملاتړلې وي او
د مؤمنانو له طريقې څخه
پرته په کومه بله لاره لاړ
شي، په داسې حال کې چې
چې سمه لاره ورته څرګنده
شوې وي؛ نو هغه به موږ
په هماغه لوري وځوو
چې خپله هغه لوري ته
ورګرځېدلی دی او دوېځ ته
به يې نښاسو چې خورا بد
استوګنځی دی.

دغه راز د رسول الله ﷺ د
سنتو سره د شمنۍ کونکو
ته الله تعالیٰ فرمايي: **{ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ**

دا حديث هم ښکاره دليل دی
چې چاهم د رسول الله ﷺ
اطاعت وکړ نو هغه نجات
وموند او چا چې د رسول
الله ﷺ اطاعت ونکړ نو
هغه هلاک او تباہ او د عذاب
مستحق شه.

دوهمه برخه: د سنتو سره
د شمنۍ کونکي له کومو
کومو چيلنجونو سره مخامخ
شوي؟!

ځواب: د سنتو سره د شمنۍ
کونکو په اړه چيلنجونه او
اخطارونه هم ډېر زيات دي
چې د نمونې په ډول ترې
يو شمېر دلته ذکر کوو.

1- د رسول الله ﷺ د سنتو
سره د شمنۍ او مخالفت کول
د جهنم اور ته د داخلېدو
سبب دی، الله تعالیٰ فرمايي:
{وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ

چې خپل قوم ته راشي
او ورته ووايي: چې ما
په خپلو سترگو د دشمن
لښکر ليدلی دی، او زه ښکاره
وېروونکی یم نو ځانونه
وژغورئ، ځانونه وژغورئ،
نو يوه ډله د نوموړي له
قوم څخه د ده خبره ومني
او د شپې لار شي نو نجات
به ومومي او يوه ډله ورته
ووايي چې ته درواغ وايې
او په خپل ځای کې سهار
کړي، نو لښکر ورباندې
راشي او هلاک يې کړي، نو
دا د هغه چا مثال دی چې
زما يې ومنله او د هغه دين
تابعداري يې وکړه چې ما
راوړی دی او د هغه چا مثال
دی چې زما يې ونه منله
او هغه دين يې دروغژن
وکاڼه چې ما راوړی دی.

مَثَلِيٍّ وَمَثَلٌ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ
بِهِ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَىٰ قَوْمَهُ،
فَقَالَ: يَا قَوْمِ إِنِّي رَأَيْتُ
الْجَيْشَ بَعِيثِيٍّ، وَإِنِّي أَنَا
النَّذِيرُ الْعُرْيَانُ، فَالْجَاءُ،
فَاطَاعَهُ طَائِفَةٌ مِنْ قَوْمِهِ،
فَادْجَبُوا فَاَنْطَلَقُوا عَلَىٰ
مُهْلَتِهِمْ، وَكَذَّبَتْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ فَأَصْبَحُوا مَكَانَهُمْ،
فَصَبَّحَهُمُ الْجَيْشُ فَأَهْلَكَهُمْ
وَاجْتَاَحَهُمْ، فَذَلِكَ مَثَلٌ مَنْ
أَطَاعَنِي وَاتَّبَعَ مَا جِئْتُ
بِهِ، وَمَثَلٌ مَنْ عَصَانِي
وَكَذَّبَ مَا جِئْتُ بِهِ مِنْ
(الْحَقِّ).

[صحيح مسلم الصفحة أو

الرقم : 2283]

ژباړه: زما مثال او د هغو
احکامو او دين مثال چې
الله پرې زه را استولی یم،
د هغه سړي په څېر دی

مخالف وو نو هغه به د هغه ويوونکي او کوونکي باندې رد کېږي هر څوک چې وي، لکه په صحيحينو او نورو کتابونو کې چې صحيح حديث ثابت دی چې رسول الله ﷺ ویلي دي: چا چې داسې عمل وکړ چې زمونږ په طريقه نه وو نو هغه رد دی، نو همدا معنی شوه چې ارومرو دې ووېږي هغه کسان چې د رسول الله ﷺ د شريعت څخه ظاهري او باطني مخالفت کوي چې دوی ته به د دوی په زړونو کې فتنه ورسېږي د کفر، نفاق او بدعت څخه او يا به ورته دردناک عذاب ورسېږي په دنيا کې په

أمرنا فهو رد“ . أي : فليحذر وليخش من خالف شريعة الرسول باطنا أو ظاهرا (أن تصيبهم فتنة) أي : في قلوبهم ، من كفر أو نفاق أو بدعة ، (أو يصيبهم عذاب أليم) أي : في الدنيا ، بقتل ، أو حد ، أو حبس ، أو نحو ذلك .

ژباړه: د (عن أمره) څخه مراد امر د رسول الله ﷺ مراد دی، چې هغه د رسول الله ﷺ لار، طريقه، طرز عمل او شريعت دی، نو اعمال او اقوال به د هغه په اقوالو او اعمالو تلل کېږي، هغه چې د رسول الله ﷺ د اعمالو او اقوالو سره برابر وو نو قېلېږي به او کوم چې

دردناک عذاب پرې رانشي. د دې آيت په تفسير کې امام حافظ ابن کثير -رحمه الله تعالى- فرمايي: وقوله: (فليحذر الذين يخالفون عن أمره) أي : عن أمر رسول الله صلى الله عليه وسلم ، وهو سبيله ومنهاجه وطريقته [وسنته] وشريعته، فتوزن الأقوال والأعمال بأقواله وأعماله ، فما وافق ذلك قبل ، وما خالفه فهو مردود على قائله وفاعله ، كائنا ما كان ، كما ثبت في الصحيحين وغيرهما ، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال : ” من عمل عملا ليس عليه

وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ } . [سُورَةُ الْأَنْفَالِ : 13]

ژباړه: دا څکه چې دې خلکو له الله او د هغه له پېغمبر سره مقابلې کړې ده. او څوک چې له الله او د هغه له رسول سره مقابلې وکړي، نو الله هغه ته سخته سزا ورکوي.

همدارنگه الله تعالى فرمايي: {فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} . [سُورَةُ النَّورِ : 63]

ژباړه: د پېغمبر(ص) له حکم څخه سر غړوونکي بايد ووېږي چې په کومه فتنه کېږي اخته نه شي يا

قتل، حد او حبس (بندي کپدو) او داسې نورو سره. **2-** هغه څوک چې د رسول الله ﷺ له سنتو څخه خلک منع کوي نو دی منافق دی، الله تعالى فرمايي: **﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا﴾**. [سُورَةُ النِّسَاءِ : 61]

ژباړه: او کله چې هغو ته ويل کيږي چې راشئ، د هغه شي لوري ته چې الله نازل کړيدی. او راشئ، د پيغمبر لوري ته. نو ته به دغو منافقانو ته گوري چې ستا لوري ته له راتگ څخه بيخي ځانونه گوښه کوي؛

3- د رسول الله ﷺ د سنتو سره دښمني کوونکی کس مؤمن نشي کېدی، الله تعالى فرمايي: **﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾**. [سُورَةُ النِّسَاءِ : 65]

ژباړه: نه، اې محمده (ص)! ستا په رب قسم چې دوی هيڅکله مؤمنان کېدای نه شي، تر څو چې په خپل منځي شخړو کېني تا فېصله کوونکی ونه مني. بيا چې ته څه فېصله وکړې، پر هغې باندي په خپلو زړونو کېني هم څه تنگي احساس نه کړي؛ بلکي سر تر پايه يې ومنې.

نو لدې نصوصو څخه معلومه شوه چې د سنتو سره دښمني کوونکي خلک له پېرو سترو چيلنجونو او اخطارونه سره مخ شوي دي، الله دې ترې مونږ ته پناه راکړي.

دربيمه برخه: د رسول الله ﷺ د سنتو سره د قبر پرستو طالبانو د دښمنۍ بېلگې!

په دې برخه کې هم د سنتو سره د قبر پرستو طالبانو د نمونې په ډول يو څو مثالونه وړاندې کوو.

لومړۍ مثال: څو ورځې وړاندې په بدخشان ولايت کې د اوقافو د رئيس لخوا يوه امنيتي شوری را غوښتل شوې وه او په دغه شوری کې په دې باندي پرېکړه شوې وه، چې کوم کسان اته 8 رکاته تراويح (نوافل) کوي نو هغوی دې په نښه کړی شي او کشفی او استخباراتي ارگانونو ته دې معرفي کړی شي، قبر پرست طالبان د سنتو په مخالفت او حتی د سنتو په مخ نيوي کې د شيطان چمونه کوي، په داسې حال کې چې دغه قيام الليل په اتفاق د ټول امت سره نوافل دي او په نوافلو کې محدوديت نشته، چې هر څومره درته اسانه وي ادا کولی يې شي، البته له رسول الله ﷺ څخه همدغه اته رکاته ثابت دي، نو په همدې خاطر ځيني علماء وايي چې دغه اته رکاته يې سنت دي او له

دې پورته نور نوافل دي، په
کولو يې د ثواب مستحقين
جوړېږي او په نه کولو
کې يې کومه ملامتیا نشته،
حديث کې راځي يو چا
له عائشه - رضي الله عنها -
څخه پوښتنه وکړه چې:
كيف كانت صلاة رسول
الله صلى الله عليه وسلم
في رمضان؟ فقالت: ما
كان رسول الله صلى الله
عليه وسلم.

يزيدُ في رمضانَ ولا في غيره
، على إحدى عشرة ركعةً
، يُصليُّ أربعًا ، فلا تسأل
عن حُسْنِهِنَّ وطولِهِنَّ ، ثمَّ
يُصليُّ أربعًا ، فلا تسأل
عن حُسْنِهِنَّ وطولِهِنَّ ، ثمَّ
يُصليُّ ثلاثًا فقالت عائشةُ
: فقلتُ يا رسولَ اللهِ أتناُمُ

قبل أن توترَ؟ فقال: (يا عائشةُ إنَّ عينيَّ تنامان ولا ينامُ قلبي)

[صحيح الترمذي | الصفحة
أو الرقم : 439 وهو حديث
صحيح]

دغه راز نور گڼ شمېر روایتونه شته چې په هغې کې همدغه یولس رکاته او یا هم دیارلس رکاته ثابت دي، چې په دې کې اته رکاته قیام اللیل دي او پاتې نور وتر لمونځ دی په یوه روایت کې درې رکاته دي او په بل روایت کې پنځه رکاته دي، قبر پرست طالبان د رسول الله ﷺ دې حدیث ته کوم ځواب وایی؟!

دوهم مثال: دغه راز د قبر پرستو طالبانو له سنتو

څخه د صريحي مخالفت
بل مثال دا دی چې په گڼ
شمېر روایتونو کې د ماليې
و ټيکس اخيستل منع
شوي دي او اخيستونکي
ته يې ډېر چيلنجونه او
اخطارونه بيان شوي دي،
قبر پرست طالبان نه يوازې
دا چې دغه حرامې ماليې
له مسلمانانو څخه اخلي
بلکې بيا ډېر په فخر سره
د دې ماليو د راټولو يادونه
هم کوي چې سړ کال مو
دومره او دومره ماليات
راغونډ کړل چې د طالب
ملېشو دغه کړنې له هېچا
پټې نه دي او د دغو ماليو
په حرمت زمونږ له رسمي
ادرسونو څخه ډېری مواد
نشر شوي دي، چې تاسی

يې له همغو ادرسونو څخه ترلاسه کولی شئ.

يادونه: مونږ په پيل کې هم يادونه کړې وه چې مونږ د قبر پرستو طالبانو د هغو مخالفتونو يادونه کوو، چې دغه سنتونه غير متعارض فيها او غير محتمل د بلې معنۍ دي، يعنې د فقهي اختلافاتو يادونه مونږ په دې مقاله کې نه کوو، چې گوندې مونږ دې قبر پرست طالبان د سنتو دشمنۍ ته په هغو سنتو منسوب کړو چې هغه اجتهادي مخالفت دي، بلکې د طالب ملېشو لخوا دغه مخالفت په هېڅ ډول نه توجيه کېږي، اعاذنا الله.

وما علينا إلا البلاغ.

.....
د جهاد لپاره مو خپلې هڅې مه سپموي!

مالي جہاد

.....
الله تعالى فرمايي:

ژباړه: «پر الله تعالى او د هغه پر پيغمبر ﷺ باندې ايمان راوړئ او د الله په لاره کې پخپلو مالونو او خپلو ځانونو سره جهاد وکړئ. همدغه ستاسې لپاره بهتره ده که تاسې پوهیږئ»
[الصف: ۱۱]

د دیجیټلي پیسو یا کریپټو کرنسي له لارې چې د پیسو د لېږد تر ټولو محفوضه او مصنونه لاره ده په مالي او اقتصادي جهاد کې ګډون وکړئ.

Monero (XMR)

47PDmQNaiDAidVaJPSWhCFKh
Bfg7rwG95NRYYkyNZF3TKUqih
CTWPjebj6SWfWrk6Bh3yYkZ3B
JhZKpymjna1Sx9Pzgfr1j

دغني جال

طالبان هم د نړيوال کفري نظام کړايي ساتندويان دي!

پر افغانستان د امريکايي يرغل اهداف هر چاته روښانه وو، ځکه هغه وخت صليبي طواغيتو په ډاگه ويل چې نړيوال کفري نظم له گواښ سره مخ دی، او مونږ به تر هغې کرار نه شو چې تر څو دغه گواښ لمنځه تللی نه وي، په همدې اساس يې پر افغانستان يرغل وکړ، تر څو دا گواښ لمنځه یوسي. خو کرار کرار طالبان په دې قانع شول چې له دې کفري نړيوال نظام سره له جوړجاړي پرته بله لار نشته او اړينه ده، چې دوی له هغو سرزوريو تېر شي چې د دوی ځينو مشرانو کړې وې، چې هغه د دوی په لومړۍ دوره کې د ملل ملحد د ځينو اصولو نه منل وو او همدا راز که څه هم دوی په خپله لومړۍ دوره کې هم د نړۍ د کفارو سره د مثبت تعامل غوښتونکي وو او ددې ترڅنگ يې ترې رسميت غوښت خو تر څنگ يې لکه اوس

يې چې کفر ټول په ټوله منلې دغسې يې ورته په هغه لومړۍ دوره کې غاړه نه وه ايښې او د اسامه رحمه الله په گډون يې ځينې هغه کسان چې نړيوال نظام ته گواښ و، نړۍ ته نه و سپارلي.

نو په 2007 م کال کې ځينې هغه طالب چارواکي چې لا له وړاندې د پگواش راند په څېر د ځينو مکارو مؤسساتو غړي وو، له امريکايانو سره پټ مذاکرات پيل کړل او ياد مذاکرات بيا هغه وخت علني شول، چې له صحنې د امارت ځينې هغه مشران وويستل شول چې د نړيوال نظام سره د جگړې پلوي ول او نه يې غوښتل چې د نړيوال کفري نظام سره هيڅ ډول جوړجاړي وکړي.

په ۲۰۱۳ م کې د ملا عمر له وفات وروسته مذاکراتو رسمي بڼه خپله کړه او په قطر کې د يو دفتر د پرانيستې خبرې پيل شوې،

خو کله چې اسلامي دولت د خلافت اعلان وکړ، او په نړۍ کې د مسلمانانو د يووالي لپاره خوځښتونه پيل شول، له فلپينې تر موزمبيقه او له خراسانه تر صوماله د نړۍ مؤمنان د يو بيرغ لاندې د يو امام په طاعت کې راټول شول، نو امريکا وپتيله چې اوس د دې وخت دی چې د اسلامي دولت د مخنيوي لپاره له ځينې ځايي ملېشو څخه کار واخلي او د نړيوال نظام د ساتنې لپاره دوی داسې مليشې وکاروي چې کرايه کمه واخلي او کار پوره وکړي.

نو په قطر کې يې د مرتدو طالبانو لپاره يو دفتر پرانيست، او د طالبانو هغه غړي يو وربلل شول چې لا له وړاندې د دغه ماموريت د ترسراوي لپاره CIA د پگواش او راند صليبي او يهودي مؤسساتو په واسطه روزلي وو، چې له دې ډلې د عباس ستانکزي، محمد نعيم وردگ، سهيل شاهين او ځينې نورو نومونه د يادولو وړ دي، د دې ماموريت د ښه ترسراوي لپاره په کابل کې هم د دغه يهودي او صليبي مؤسساتو ځينې غړو لکه شفيع اعظم، نظرمحمد مظمئن، فيض ځلاند، خيرالله شينواري، عبدالسلام ضعيف، وحيد مژده او نورو پراخ تبليغاتي کمپاين پيل کړ، چې د دې ټولې پروسې مکمله خرچه CIA او امريکا ورکوله.

که هغه په قطر کې کورونه، دفاتر، موټرونه او سرايونه و او که په کابل او نوره نړۍ کې د دغه ماموريت د غړو خرچې، سفرونه او خوراکونه وو، د ټولو مصارف امريکا ورکول، او دا ټول د دې لپاره گمارل شوي و، چې مرتد طالبان د نړيوال کفري نظم لپاره بگيل کړي او همدغه طالبان چې نن د ”ترهگرو“ په نوم ياديږي، کرار کرار د نړيوال کفري نظام د ساتونکو

کرایي ملېشو د غرو له پلې څخه شي. د دغه ماموریت د ښه ترسراوي لپاره قطر تر ټولو ښه څرخای و، د صلیبي ټلوالو لپاره د قطر په خدماتو که غږیږو، مقاله به راڅخه زیاته اوږده شي، خو د قطر په باره کې همدومره کافي ده چې ووايو:

1. د ترهگری (اسلام) پر ضد د صلیبي ټلوالې او نړیوال ائتلاف تر ټولو ستره پوځي هڅه “العديد” ده چې په قطر کې شتون لري، یعنې په اسلامي نړۍ کې د کفارو د پوځي اشغال ستر اکمالونکی هیواد قطر دی، چې هره ورځ ترې لسگونه صلیبي جیت الوتکې راپورته کېږي او د اسلامي نړۍ په لړ او بر کې مسلمانان او د هغوی کورونه او ښارونه بمباروي.

2. د ترهگری (اسلام) پر ضد د فکري جگړې تر ټولو ستر مرکز د(راند مؤسسه) هم له قطر څخه تمویلېږي، معنا دا چې له فکري پلوه د کفارو له لوري د اسلامي نړۍ د اشغال په برخه کې هم ستر تمویلونکی هیواد قطر دی.

3. د ترهگری (اسلام) پر ضد د اعلامي (رسنیزې) جگړې ستر مرکز (الجزیره) هم د قطر په هیواد کې ده او د صلیبي ټلوالې ټول رسنیز اهداف د قطر په مستقیم وساطت په پیر مهارت او ځېړکتیا سره پوره کوي، خلاصه دا چې د اسلامي نړۍ د اذهانو په برخه کې د رسنیزې جگړې رول له چاپت نه دی، او په اسلامي نړۍ د کفارو ټول یرغلونه د همدغو رسنیو له لوري د “بیارغونې” او نورو غولونکو نومونو سره تعبیر شوي، چې

په اسلامي نړۍ کې د کفارو ټول اشغالگر (الجزیره) رسنیز مرکز د اسلامي نړۍ په تسخیر کې د خپلو گټو لپاره کاروي.

4. قطر یواځینی هغه هیواد چې د جهاد په نوم د زیاتو وسلوالو پلو د بگیلولو اوږده مخینه لري، په عراق او شام کې زیاتره وسلوال همدوی بگیل کړل او اوس د امریکایانو د گټو لپاره د اربکیانو په څېر په سیمه کې د مجاهدینو پر ضد جنگېږي، د حماس وسلوال همدوی بگیل کړل چې دادی د هغوی

دين او دنيا ټول يې وربرباد کړل، نو ځکه د طالبانو د بگيلولو ماموريت هم قطر ترسره کړ او دا پروسه هم قطر په برياليتوب سره پای ته ورسوله، او دا دی نن هماغه طالبان چې يو وخت نړيوالو گومان کاوه دوی د نړيوال کفري نظام لپاره گواښ دي، اوس د صليبيانو+يهودانو او روافضو سره اوږه په اوږه د نړيوال کفري نظام د ساتنې لپاره نه ستړي کېدونکې مبارزه کوي.

مذاکرات رسماً پيل شول، پلاوي تلل او راتلل، د يو. کنفرانس پيل او د بل پای و، له استانبول به راغلل په کرمليين به ننوتل، او له کرمليين به چې راغلل، اسلام آباد ته به لاړل او بيا به د دوحې په شاندارو هوټلونو کې سره په يو اخور کېناستل، امريکايانو يوه غوښتنه لرله چې نړيوال کفري نظم بايد ونه گواښل شي؛ او ملېشو ورته سینه ډېوله چې ښه صيبه

او وه صيبه! امريکايانو غوښتل مليشې رسماً وازمويي او وگوري چې دوی په خپلو خبرو کې څومره رښتينې دي، نو په ننگرهار او کونړ کې يې د اسلامي دولت پر مورچو ور مرش کړل، هماغه سنگرونه چې کلونه کلونه پرې د جمهوريت مرتدينو خپل ټول زور آزمويلی و، خو نه و توانېدلي چې د اسلامي دولت د غازيانو د فتوحاتو مخه ډې کړي، او د اسلامي دولت مجاهدينو زور مرتدو ملېشو ته هم مالوم شوی و، ځکه کله چې مجاهدينو په وزيرو، حصارک، زاوه او نورو سيمو فاتحانه حملې شروع کړې د ملېشو بریک په لوگر او غزني کې هم نه لگېده او بيا به يې د تل لپاره له جنگه زړه تور و، خو دا ځل يې بايد هرو مرو امريکايانو ته ازموينه ورکړی وای، ځکه بله چاره نه وه، نو د امريکايانو په غوڅ هوايي ملاتړ يې د اسلامي دولت پر

سنگرونو يرغل راوړ، لومړی به امريکايانو د اسلامي دولت سنگرونه، مورچلې او کورونه بمبارول او بيا به پرې طالب ملېشې په داسې حال کې راختلې چې له سنگر به سوي لوگي روان و او هلته به په بمبار کې د سوځيدليو مجاهدينو ټوټه ټوټه بدنونه پراته وو، د ختيځ زون ولسونه ددغه صحنو عيني شاهدان دي او په دې وروستيو کې د ملېشو بادارانو هم له دغه رازه پرده پورته کړه او په کراتو يې وويل چې دوی به د اسلامي دولت په خلاف طالب ملېشې په هوايي ملاتړنازولي، بالاخره ملېشې په خپله لومړۍ ازموينه کې بريالۍ شوې، چې له ازموينې په شمار څو ورځې وروسته ورسره امريکايانو په دوحه کې يو قرارداد لاسليک کړ او په زغرده يې ورته وويل چې: تاسې به د اسلامي دولت سره جگړه مخه بيايي تر دې چې لمنځه يوسي

او له هماغه ورځې طالب ملېشې د صليبي ټلوالې له لوري دوی ته ورسپارل شوی د «مؤمن وژنې» ماموريت مخته وړي. دا دی د قرارداد څو کلونه وشول او مليشې لا هم نړيوال ائتلاف، صليبي ټلوالې او نړيوالې ټولنې ته دا ډاډ ورکوي چې مونږ ته راسپارل شوی ماموريت مونږ په ښه توگه سرته رسولی دی، دوی د خپل کاري راپور د وړاندې کولو لپاره کله کله خوشي وي او کله دوحې ته، کله بيا استانبول ته سپيشل وي او کله تاشکند او نورو ښارونو ته منډې وهي، په هر ښار، هره غونډه او هر کانفرانس کې همدا يوه خبره کوي چې: داعش مو لمنځه يوړل، او مونږ خو لا پخوا له دې توبه ويستلې چې نړيوال کفري نظام ته به گواښ نه جوړوو، خو بل هيچاته به هم اجازه ورنکړو، چې نړيوال نظم

وخت کې چې له تازه پوره شوې وه،
يوه لوري د دوحې د او له بل لوري ډيره
قرارداد څلورمه کليزه موده مليشو خپلو

Olivia Gazis
@Olivia_Gazis

Follow

CIA Director William Burns quietly traveled to the Middle East and is in Doha today, having stopped earlier in Cairo, to press forward on a hostage deal framework ahead of Ramadan, multiple sources tell @margbrennan & me. Mossad's David Barnea is not part of this round of talks.

7:47 PM · 08 Mar 24 · 52.8K Views

43 Reposts 4 Quotes 97 Likes

4 Bookmarks

Olivia Gazis @Olivia_Gazis · 5d

Replying to @Olivia_Gazis

The multi-stop trip has not involved a 'quad' meeting of reps from US, Qatar, Egypt and Israel, as past talks have done, per sources, and Burns is not expected to stop in Israel. He is scheduled to testify before the Senate as part of the Worldwide Threats hearing on Monday.

ته گواښ شي، چې د همدغو کاري راپورونو په لړ کې تازه د مرتدو طالب ملېشو د پوځي برخې دوه لوړپوړو چارواکو د دفاع وزير يعقوب اخند او د پوځ ستر درستيز فصيح الدين فطرت دوحې ته لارل، چې هلته نورې نړۍ ته خپل کاري راپور وړاندې کړي او هم د "ډيمدکس" دفاعي نندارتون کې برخه واخلي چې موخه يې د نړيوال بحري امنيت ساتنه او هغوی ته د شته گواښ لمنځه وړل دي.
خو هغه د چا خبره چې:
ملنگه دوه گټې دي وکړې يو دي خير ټول کړ، بل
دې وکړل ديدنونه! نو دوی هم گټې وکړې، چې يو يې د نندارتون سيل وکړ، خيرات يې هم څه راټول او د څه خيرات ورکولو ورسره پټې وعدې هم وشوې، او بل يې هلته په همدې پلمه د راغليو صليبي بادرانو ديدنونه هم وکړل او صليبي بادرانو ته خپل کاري راپور وړاندې کړ، ځکه چې د گڼو صليبي چارواکو ترڅنگ په ورته مهال قطر ته د CIA مشر "ويليامس برنس" او د اسرئيلو (يهودي دولت گوټي) ځينې چارواکي هم تللي وو، نو په داسې حساس

صليبي بادارانو ته شوي وو او دا پې مهم اهميت لري ځكه ايتاليا، فرانسې، د اسلامي دولت پر حق هم جوړېده چې چې دوی په دفاعي ضد د جگړې راپور په داسې يو امنيتي او امنيتي سکتور کې ايران، چين او قطر نه و، وړاندې کړی، کنفرانس کې برخه څخه د گڼ شمير نو د قطر ډيمډيکس لاري آسانه کوي. شرکتونو، چارواکو نړيوال د دوحې نړيوال او ادارو استازيتوب سمندري دفاعي نندارتون يې نهه نړيوال تالارونه ښه فرصت او بهانه نندارې ته وړاندې وه، تر څو له يوه (DIMDEX) دوه کلنه شي. لوري نندارتون کې پېښه ده چې د قطر د دې اصلي هدف د گډون وکړي او بل شراکتونو او اتحادونو لوري د خپل څلور رامينځته کول دي کلن ماموريت راپور چې په بحرونو او CIA او يهودو ته سمندريگيو کې د امنيت ورکړي. او ثبات په رامينځته کولو تمرکز کوي، ډيمډيکس دفاعي تر څو په مثبت ډول نندارتون چې په هرو دوو کلونو کې د کفرې او نړيوالو يوځل جوړېږي موخه د کفرې او نړيوال کفرې د نظم ساتنه ده، چې د نړيوال امن د ساتنې په برخه کې د طالب ملېشو موقف او اخلاص ته په کتلو ياد کنفرانس ته ددغه ملېشو چارواکي هم وربلل

شوي وو او دا پې حق هم جوړېده چې په داسې يو امنيتي کنفرانس کې برخه واخلي چې د هغې هدف د نړۍ د امن ساتنه وي، نو طبعي ده چې د امن ساتنې د ملېشو استازي ضرور ده چې گډون ولري، کفار هم ټول دغه نويو اړېکيانو ته زياتې هيلې لري او گمټن کوي چې د همدوی په مټ به نړيوال شريډلی نظام له نړېدو او چپه کېدو وژغوري. د ډيمډيکس (نړيوال سمندري دفاعي نندارتون) د اهدافو په اړه خپله د دې رئيس: جنرال عبدالباقي ايس الانصاري وايي: ”د ډيمډيکس په څير کنفرانس د سيمه ايزې سولې او نړيوال امنيت لپاره خورا

ايتاليا، فرانسې، جرمني، انگلستان، ايران، چين او قطر څخه د گڼ شمير شرکتونو، چارواکو او ادارو استازيتوب نهه نړيوال تالارونه نندارې ته وړاندې شي. د دې اصلي هدف د شراکتونو او اتحادونو رامينځته کول دي چې په بحرونو او سمندريگيو کې د امنيت او ثبات په رامينځته کولو تمرکز کوي، تر څو په مثبت ډول د کفرې او نړيوالو طاغوتي هيوادونو او ټولنو په اقتصادي، امنيتي او ټولنيزې هوساينې اغيزه وکړي، چې غوښنه گټه يې امريکا او متحدينو ته رسېږي. د DIMDEX تر ټولو مهم د منځني ختيځ د سمندري قوماندانانو

کنفرانس (MENC) دی، کوي. نو درنو لوستونکو! خبره يوازې د سمندري امنيت نده، بلکې داهم ده چې په بندرونو، سواحلو، سمندرگيو او سمندرونو کې نړيوال جاهلي نظام د سترو چلونکو ټولې گټې نغښتې دي، تاسې وگورئ له ماليزيا راوښته، داسې د ايران په هرمز، بيا د يمن په باب المندب، د مصر په سويس کانال، سور سمندرگي او آن تر طارق آبناء پورې د دغو ټولو سمندري لارو د امنيت گټه چاته رسېږي، ښکاره ده چې چين، هند، امريکا، ايران، روسيې، اسرائيلو او اروپا ته رسېږي، که د دغو لارو امنيت خراب شي، بيا گټه د دغو ټولو هيوادونو اقتصاد لمنځه ځي، خوراکي توکي يې ختمېږي او پر نړۍ يې راج ختمېږي، تاسې يوازې د سويس کانال وگورئ چې د اسرائيلو څومره اقتصاد يې په پښو درولي او امريکا او اروپا ته يې څومره گټه رسېږي، تاسې به ليدلي وي چې نږدې دوه کاله وړاندې د سويس په کانال کې يوه ستره باروړونکي کښتۍ له خپل مسيره کږه شوې وه او کانال يې بند کړی و، چې په هره دقيقه کې يې د اروپا او امريکا بازار ته په ميليونونو ډالر تاوان اړولی و، دا يواځې د يوې سمندري لارې په اړه وايو او دا که دا ټولې سمندري لارې چې ټولې په اشغال شوې اسلامي نړۍ (ماليزيا، ايران، يمن، مصر، ترکيه او اندلس) کې شتون لري دا ټولې بندي شي او امنيت يې وگواښل شي، کفار به بيا د مسلمانانو په لاس کې غلامان وي او دوی ته به زاری کوي چې تاسې هر څه وايئ مونږ يې منو، خو لارې خلاصې کړئ، کنه اروپا به د قحطۍ او ولږې څخه هم غرقه شي.

خو کفري ټلوالې او

نړيوال قوتونه چې له يوه لوري يې اسلامي نړۍ اشغال کړې ده، د اسلامي نړۍ ټول ثروتونو او زيرمې (د عربي نړۍ تيل او نفت، د جنوبي آسيا کانونه او معدنونه، د منځنۍ آسيا گاز، د افغانستان پريمانه شتمنۍ) د همدغو سمندري لارو له لارې اروپا او غربي نړۍ ته وتېستولې، خو له بل لوري بيا د همدغو لارو ساتنه چې د مرتدو طالبانو، پاکستاني پوځيانو او نورو د اسلام په نوم بې شرفانو باندې کوي، چې طالب ملېشې د کفارو او طواغيتو د سرحداتو د ساتنې ترڅنگ اوس په دې برخه کې هم د ازموېنې ډگر ته وړاندې کيږي او تاسې به ووينئ چې په راتلونکې کې به طالب ملېشې په يو بل نوم د همدغه قطر په توسط د سمندر د دغه بندرونو د ساتنې ماموريت واخلي، کفار غواړي تر څو په دغو کرايي ملېشو خپله بقاء وساتي او تر څو چې دا سمندري لارې خوندي وي او د نړيوالو سمندري امنيت خوندي وي، تر هغې د نړيوال کفري نظام اقتصاد له پښو نه لويږي او تر څو چې د نړيوال ائتلاف، يهود او صليبيانو اقتصاد په پښو ولاړ وي، هغوی ته ماتې ورکول او نړيوال کفري نظام راپرنگول يو خورا ستونزمن کار دی چې ډير وخت به ونيسي. خو نړيواله ټولنه، ملگري ملتونو، يهود، صليبيان، روافض او د کفر نور ټول سازمانونه دې پوه شي چې دوی به تر څو خپل امنيت او نړيوال جاهلي نظام چې د غني له جال څخه هم ضعيف او کمزوری دی د طالبانو په څېر په مرتدو ملېشو او په اسلامي نړۍ د واکمنو طاغوتي حاکمانو او پوځونو په واسطه ساتي؟! ژر ده د اسلامي

دولت غازيان له فليپينه تر اندلسه په هر ښار، هره سيمه، هر سمندر او هره لار کې ستاسې دا لاسپوڅي او گوداگيان د خپلو شومو اعمالو په سزا ورسوي او تاسې پسې همالته اروپا، امريکا، روسيې، چين، هند او ايران ته درشي او تاسې په خپلو کورونو کې ووژني، باذن الله. چې بيا به تاسې ته داسې د سمندري امنيت نندارتونونه او د طالب ملېشو په څېر د لسگونو او سلگونه ملېشو استخدام هيڅ گټه ونه رسوي، ان شاء الله.

والله غالب علی أمره ولکن اکثر الناس لا يعلمون

ہندی را جاگان
او طالب غلامان

او د هند ولسمشر نريندرا مودي هم د مسلمانانو په سپکاوي کې د توکمپالنې تويت کړی و او بيا د همدې گوند يو بل لوړ پوړي چارپاي کومان جيندال هم د رسول الله صل الله عليه وسلم توهين وکړ . پرتله له دې چې د هند حاکم گوند ددغه څرگندونو په رد کې کومه اعلاميه خپره کړي او يا پرې د دوی سکه ورونه طالب مشرکين کوم ورته غبرگون وښايي ، برعکس د طالب ملېشو غبرگون دا وو چې همغه مهال د کفارو د سرحداتو د ساتنې د دفاع وزير ملا

بسم الله الرحمن الرحيم . طالب مشرکين د نورو حربي کفارو ترڅنگ د رافضي ، سيفي ، صوفي اونورو قبوري مشرکينو په شمؤل هندوان مشرکان هم خپل ورونه او دوستان گڼي . چې د خپلې هرې ناروا کړنې ، وحشت او ستم په مقابل کې چې اسلام او مسلمانانو سره يي په علني توگه کوي طالب ملېشو يي ځواب په خوږې دوستۍ او راشه درشه ورکړی .

د نورو حربي کفارو په څېر هندوان هم اسلام او مسلمانانو سره ښه کلکه دښمني پالي د اسلامي مقدساتو د توهين او تحقير څخه رانيولې د مساجدو د ړنگيدو او د مسلمانانو د وژنو او ربړونو ځانگړی تور وحشي تاريخ لري . او په دې وروستيو کې هندي مشرکينو خپلو وحشتونو ته له بل هر وخت زيات زور او شور ورکړی او دا ځکه

بيوقوف د هند يو ټلويزوني چينل سره په يوه مركه كې د هند او طالب ملېشو په خوږه يارانې، د هندي مشرکينو له لورې د طالب ملېشو په روزنه او د همدغه حربي كفارو په مرسته د اسلامي دولت د له منځه وړو په تړاو څرگندونې وكړې او د غرناطيې ابوداود ستانکزي هم د هندوانو سره د خپلې خوږې هر اړخيزې دوستۍ په اړه مركه وكړه.

لپاره د طالبانو په واكمنۍ كې طالب ملېشو سره د دوستۍ او خپلوۍ د رشتو د لا قوي كولو او د مسلمانانو په خلاف د دوه اړخيزو همكاريو د زياتولو په موخه كابل ته راغی چې دلته يي طالب ملېشو ښه دروند هرکلی وكړ او د ملېشو د بهرنيو چارو وزير ورته په خپلې خوږې خندا د حال په ژبه د قران كريم د سپكاوي شاباسي وركړل.

كله چې هندي مشرکين پوهه شول چې د دوی ورونو طالب مشرکينو ته د اسلامي مقدساتو په ځاي خپل واک او وطن مهم دی نو هم مهاله يي همغه وخت د هند ځانگړی استازی چې پي سينگ د لومړي ځل

كله چې هندي مشرکين مطمئن شول چې طالب ملېشي خو د همدوی په فکر، مذهب او عقیده دي دوی ته كفر او اسلام مطرح نه دی دوی ته اوس روافض هم مسلمانان ښکاري. که رافضي مشرکين د مسلمانانو

ترجمه: د هند د جمهوریت د ۷۵مې کلیزې په مناسبت د هند سفير H.E. سنجي سدير او ميرمن وندنا سدير د جمعې په ورځ د جنوري په 26، 2024 د مابښام په 7:00 بجو د جلالتماب بدرالدين حقاني او ميرمنې د کي هم برخه واخسته. رضا غوښتنه کوي

Taliban Envoy Invited To Republic Day Celebration By Indian Embassy In UAE

Although India doesn't formally recognise the Taliban as Afghanistan's government, it has engaged in talks with them.

The Indian Embassy in Abu Dhabi has invited Badruddin Haqqani, the Chargé d'Affaires of the Islamic Emirate in the UAE, to attend the Republic Day celebrations in Abu Dhabi, India Today--an Indian media outlet--reported. The report cited sources saying that the invitation was extended to Haqqani in accordance with standard diplomatic procedures. #TOLOnews

په ابوظبي کې د هند سفارت په متحده عربي اماراتو کې د اسلامي امارت شارژدافير بدرالدين حقاني ته بلنه ورکړې چې د هند

ترجمه: په متحده عربي اماراتو کې د هند سفارت له خوا د جمهوري رياست د ورځې په نمانځغونډه کې د طالبانو استازی بلل شوی دی

منځ کې رابښکاره شو چې په کابل کې جوړ شوی و، د اسلامي دولت په مقابله کې د شریکې همکارۍ دا غونډه چې په کې د چین، روسی، پاکستان، هندوستان په شمول د سیمې گڼو طاغوتي حربي کفارو برخه اخستې وه، یو ځل بیا یې د کفارو د سرحداتو ساتونکی

نو همدا علت دې چې هندي مشرکینو لا جرأت واخست نو ځکه یې د اسلام سره او مسلمانانو سره د دښمنۍ په تسلسل کې د نړیدلي تاریخي بابري مسجد په ځای د رام مندر پرانسته وکړه، د بابري مسجد په ځای د رام مندر د پرانستې سره هم مهاله د هند شازدا فیر د هغه طاغوتي اشر په

مور عایشه رض الله عنها او صحابه و ته کنځل کوي او که هندي مشرکین د رسول الله صل الله توهین کوي او مساجد نړوي. طالب ملېشې خپله په دې اعتراف کوي چې که دوی هر کفر کوي دوی ته اذادي ده او دوی ته کوم توپیر نه لري

مساجد نړوي نو دلته يې په مقابل کې طالب ملېشي درمسالونه جوړوي .

هو! لکه څنگه چې طالب ملېشي د خپلو رافضي مشرکو ورونو درد خپل درد گڼي .

همداسې د هندي مشرکينو په درد هم درديږي ، د دوی د وژلو شويو تعزيي کوي ،

امير خان متقي د هند له ځانگړي استازي سره ليدنه کې 'د چابهار بندر له لارې د سوداگرۍ پر زياتولو خبرې کړې'

۸ ساعونه وړاندې
د افغانستان لپاره د هند ځانگړي استازي جې پي سينگ په افغانستان کې د طالبانو حکومت د بهرنیو چارو له وزیر امير خان متقي سره په کابل کې ليدلي دي.

د افغانستان بهرنیو چارو وزارت وياند عبدالقهار بلخي پر انکس خواله رسنۍ په دې هکله يوه پيغام کې ويلي، ښاغلي متقي په دې ليدنه کې د افغانستان او هند تر

اسلامي مقدسات مهم نه دي بلکې اوس ورته ملي او

په يوه اورشو کې څرېږي . او دادی د هند ځانگړی استازی جې پي سينگ يو ځل بيا په داسې حال کې تازه د افغانستان په دوره راغلی وو چې په ملک کې يي مسلمانانو سره د روانو وحشتونو په لړ کې په لمانځه ولاړ مسلمانان لت کوب کيږي .

خو طالب ملېشو ته نه د هندي مشرکينو له لورې د رسول الله صل الله عليه وسلم توهين کوم زور ورکوي او نه ورته د مساجدو نړول کوم ارزښت لري .

او دا ځکه چې که هندي مشرکين هلته د بابري مسجد په ځای رام مندر جوړوي نو دلته بيا طالب ملېشو ته چابهار بندر جوړوي .

طالب ملېشو ته اوس

په ابوظبي کې د جمهوريت ورځې په مراسمو کې گډون وکړي .

نن -- يوې هندي رسنۍ راپور ورکړ

هو! په ۱۹۹۲ کال کې په بابري مسجد د حملې لپاره د هند د همدې حاکم گوند چې ويانده او نور غړي يي اوس په ښکاره د رسول

الله صل الله عليه وسلم توهين کوي د يونيم لک کسانو رهبري کوله چې د دوی له پلې ۱۵۰۰۰ يوازې د همدې گوند غړي وو، دا همغه گوند دی چې نريندرا مودي يي مشر دی په ۱۹۹۸ کې په هند کې واک ته ورسيد او په ۲۰۱۹ کې د همدوی په غوښتنه د هندي مشرکينو محکمې د بابري مسجد همدغه ځای هندوانو ته ورکړ او دادی د همدې تاريخي مسجد په ځای د رام مندر پرانسته همغه مودي وکړه چې طالب ملېشو سره صميمي اړيکي لري ، د دوی سفير هلته خه خوشاله د دې صحنو ننداره کوي او د هغوی سفير او نور د لسگونو هندي موسپساتو او استخباراتي بنسټونو په سلگونو هندي کارمندان دلته د افغانستان له هوا او اوبو خوندونه اخلي او د طالب ملېشو سره

وطني گټې اوليت لري طالب ملېشي له لومړي سره هندي مشرکينو سره پيرې خوږې اړيکي لري . که هندي مشرکين هلته پاد ورکوي او مرستې ورسره کوي او د دوی دشمن خپل دشمن گڼي هو! طالب تر دې کچې

ذليله دی چې هندي مشرکين د مسلمانانو مساجد وړانوي او په ځاي يي مندرونه جوړوي، مسلمانان وژني، خو دوی بيا د همغه هندي مشرکين سره دوستانه اړيکي پالي، د دوی ساتنه کوي او د دوی مندرونه ورجوړوي. طالب ملېشي چې د خپلو گټو لپاره د مصلحت، حکمت او سياست په نوم د اسلامي امت په ټوټه ټوټه وجود سوداگري کوي.

بيا د اسلامي شعائرو بې عزتي کوي. خو د دې ټولو باوجود يې مرتد طالبان نږدې ملگري، دوستان او خواخوږي گڼي، اړيکې ورسره پراخوي، د امنيت د ساتنې او خونديتابه لپاره ورسره د هر ډول مرستو تر څنگ استخباراتي مالومات شريکوي، د دوی د شرکي او جمهوري نظام د بريا او آزادۍ مبارکۍ ورکوي او په جشنونو کې ورسره

سره د دې چې هند په ډاگيزه توگه د اسلام، اسلامي امت او اسلامي شعائرو سره دښمنۍ ته بډې راوهلي، کله د رسول الله صلی الله عليه وسلم ناموس ښکني، کله په ميشتو مسلمانانو د ظلم چپه ميچنې تاووي او کله

برخه اخلي. نه پوهېږو دوی ورسره په کومه وجه دوستي کوي او په کومه وجه د آزادۍ مبارکي ورکوي او د کومې اذادۍ مبارکي ورکوي؟ آيا په دې وجه چې هلته اسلام او مظلوم مسلمانان

محکوم او د شرک او هندي راجاگانو راج چلېږي؟ آيا په دې وجه چې هلته په اسلامي شعائرو ملنډې وهل کېږي او د رسول الله صلی الله عليه وسلم په ناموس پسې بډې رډې ويل کېږي؟

آيا په دې وجه چې هلته د مسلمانانو له مساجدو د آسونو طپيلې او يا د هندي مشرکينو مندرونه جوړېږي؟ آيا په دې وجه چې هلته د شريعت سره دښمني کېږي؟ آيا په دې وجه چې هلته جمهوريت، ديموکراسي او سيکولريزم حاکم دی او اسلامي نظام محکوم دی؟ او که نه په دې وجه د هند سره دوستي، ملگرتيا او تودې اړيکې پالي، چې دوی د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره دښمني لري، ځکه هغه صلی الله عليه وسلم د هند سره د جنگيدونکو غازيانو ستاينه کړې ده،

او طالب ملېشي غواړي چې هندي مشرکينو ته دا په اثبات ورسوي چې گوره رسول الله صلی الله عليه وسلم چې کوم غازيان ښودلي موږ هغې کې ونه شميرئ موږ خو ستاسې وروڼه او دوستان يو. دوی د هند ټول وحشتونه،

د مسلمانانو ټول وژنې او د اسلامي شعائرو، مقدساتو او اسلام پر وړاندې د هند دښمني شاته وغورځوله او د هند سره يې د خپلو شخصي گټو لپاره د يارانې نغری ورځ تر بلې گرمېږي، کله وايي چې هند ته خپل سرتيري د روزنې لپاره لېږو او کله بيا هغوی د شرک او کفر د بريا مبارکۍ وايي او دومره بې حياء دي چې خپله ښځه هم د هندي راجاگانو په جشنونو کې د گډون لپاره له ځانه سره بوځي، تر څو ورته وښايي چې گوره مونږ د هغه محمد بن قاسم بچي نه يو چې هندي راجاگانو ته يې په هند کې د تورې په زور درس ورکړی و، او آسونه يې د هند په گنگا او جمنې کې خړوبول، او نه هم د هغه محمود غزنوي بچيان يو چې هندي مشرکين يي اوس هم له نامه څخه ډار لري، هغه غزنوي محمود چې د سومنات بت يي ډرې وړې کړ او په هندوستان کې د شرک اورتونونه مړه کړل په ځاي يي د توحيد نور خپور کړ، خو نن دادی طالب ملېشي همغه هندي مشرکينو ته لارې جارو کوي چې يو وخت به يي د اسلام د فاتحانو د اسونو

مرستې او همکارۍ خو په یاد ولرئ چې ورسره پراخه کړئ . یو ځل به باذن الله

د هر توهین غچ یې طبيلي پاکولې . خو هندي مشرکین دې په له تاسې اخستې او خلاصو غوږونو واورې چې اینده کې هم انتظار

Abdul Qahar Balkhi @QaharBalkhi · 2h
Replying to @QaharBalkhi

ښاغلي چې پي سنگ د هندوستان او افغانستان اړیکې تاریخي ویلې او ویې ویل: چې هندوستان په تېرو شاوخوا دوه نیمو کلونو کې له افغانستان سره په مختلفو برخو کې بشري مرستې کړې دي. همدا ډول ښاغلي چې پي سنگ به هیواد کې د سرتاسري امن، ثبات، له مخدره توکو، داعش او فساد سره د اسلامي امارت

2 3 25 1.3K

Abdul Qahar Balkhi @QaharBalkhi · 2h

د مبارزې ستاینه وکړه او زیاته یې کړه: چې هند لیواله دی په سیاسي او اقتصادي برخو کې ته افغانستان سره اړیکې پراخې کړي او د چاپېر بڼدر له لارې سوداګرۍ ته وده ورکړي.

د بهرنیو چارو وزیر وویل: اسلامي امارت د هند د بشري مرستو مننه کوي

1 4 29 1.9K

Abdul Qahar Balkhi @QaharBalkhi · 2h

او د خپل متوازن بهرني سیاست له مخې غواړي چې د سیمې د یو مهم هیواد په توګه له هندوستان سره سیاسي او اقتصادي اړیکې پیاوړې کړي.

همدا ډول متقي صاحب د هندوستان له استازي د سوداګرو، مریضانو او محصلینو د ویزو اړوند د اسانتیاوو غوښتنه وکړه.

د اسلامي امت رښتیني کوئ .

بچي او د تاریخ که تاسې هر څومره میړني لا ژوندي دي طالب ملېشې په شا ستاسې د هر وحشت وټپوئ او ستاینې یې او د اسلامي مقدساتو وکړئ ، هر اړخیزې

د ابن قاسم او غزنوي
محمود بچي خراساني
زلي خپل له برم او
عظمت پک تېر تاريخ
بيا راستنوي او د هند
په سارا او اوږدو کي
به ستاسي دا شرکي
مندرونه ستاسي په
وينو لري ان شاء
الله .

استشهادي عمليات

کندهار

د کابل بانک مخې ته

لسکونه مردار او ژوبل

تقبله الله

معاويه پنجشيري

د راتولو شويو مرتدينو شمېر

له پورته

150

اسلامی دولت به تل پاتی وی

بِأَذْنِ اللَّهِ

اسلامي دولت مات شو!

که د اسلامي تاريخ لومړيو ورځو ته ځېر شو، نو وبه گورو چې باطلپرستو به د محمد ﷺ او د هغه د ملگرو پسې څومره خبرې کولې، هغوی ته د ماتې شکست ورکولو لپاره به يې هر قسم حربي کارولې او په دې برخه کې به يې په هيڅ څيز دريغ نه کاوه.

چا به باټې وهلې چې په مدينه کې د قائم شوي اسلامي دولت د نړولو پسې راوتي يو، چا به ويل محمد ﷺ او ملگري به يې د عربو لپاره عبرت وگرځوو، چا به ويل دا دی ټول مو محاصره کړي دي، نور د تېښتې لاره نه لري، خو د محمد ﷺ او د هغه د ملگرو په خوله

به دا وينا وه چې: دا د الله او د هغه د رسول وعده ده له مونږ سره! لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: **{وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا}** {الأحزاب}

ژباړه: او د رښتینو (مؤمنانو) حال په هغه وخت کې دا ؤ چې کله يې يرغلگر ولېدل، نو ويې ويل: ”دا هماغه څه دي چې الله او د هغه رسول زموږ سره د هغه وعده کړي وه، د الله او د هغه د رسول خبره بيخي رښتيا وه.“ - دغې پېښې د

هغو ايمان او غاړه ايښودل لا زيات کړل کله به ورته زيری راولېږه چې: **[سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ]**

{وَيُؤْلَوْنَ الدُّبُرَ} [القمر] ژباړه: «پېر ژر به دغې ډلې ته ماته ورکړه شي او دوی ټول به شا اړوونکي تېښتېدونکي وليدل شي» همدغه شان د ټولو کفارو او باطلپرستو اميدونه په سيند لاهو شول، په شاه و تېښتېدل او هر ځل به پرې مؤمنان برلاسي کېدل، تر دې چې د جزيره العرب څخه د کفر تغر ټول شو، بيا د فارس او روم امپراطورۍ په گونډې شوې او آن د اسلام سپاهيان د اروپا او هند دروازو ته ورسېدل او په اندلس او دهلي يې راج شروع کړ. هو! د رښتیني مؤمنانو سره د الله همدغه وعده ده، چې پر باطلپرستو به دوی ته غلبه ورکوي او په ځمکه کې ورته تمکين

او قدرت ورکوي، اگر چې آزمایښتونه، امتحانات او کله کله د کفارو غلبه به پرې راځي، خو د مؤمنانو دا لښکر نه ماتېدونکی دی او وروستی انجام د همدغو مؤمنانو متقیانو دی.

دا دی له پېړيو پېړيو وروسته يو ځل بيا د صحابه وو لسیان د هماغوی په پل روان دي، اسلامي دولت يې اعلان کړ، شريعت يې قائم کړ، حدود يې پلي کړل، وطني او نامشروع سرحدونه يې ونړول، طاغوتي قوانين يې لمنځه یوړل، د کفارو ټلوالې يې وټکولې او له فليپينه تر صوماله يې د اسلام لښکرې د يو بيرغ او يو امام د طاعت لاندې راټولې کړې.

خو بل لور ته د أبوجهل، أمیه بن خلف او د مکي د

جنگياليو مو نړۍ
پاکه کړه.
خو، دوی خبر نه
وه چې دا د صحابه
وو بچي او د توحید د
لارې لارويان دي، د دوی
ماتول د دنیا د قوتونو
د وسې خبره نه ده؛
ځکه دوی سره هغه
ستر ذات مل دی چې
پیر طاقت والا دی.
دوی په عراق کې د
اسلامي دولت د ماتې
نغارې ډنگولې، چې
د شام په مبارکه
خاوره د اسلامي
دولت د غازیانو قدم
ولگېد او هلته یې
په نصیري طواغیتو د
شام ځمکه سره تېۍ
کړه.
کفري ټلوالو په شام
کې د اسلامي دولت
د «ماتې» جشنونه
لمانځل، چې غازیان
د خراسان سردرو ته
راورسېدل، د افریقا په
ځنگلونو او دېشتو کې
د افریقایي طواغیتو
او میشتو نصرانیانو
په ککړیو پې لوبې

کېږي. تاسې ولیدل چې د
امریکا په مشرۍ او د
افغانستان او پاکستان
په شمول د ۸۷
هیوادونو څخه یې پر
ضد نړیوال ایتلاف
جوړ شو، کروزونه
یې وورول، بمبارونه
یې وکړل، توپونه یې
پرې وویشتل، هر
کور، هره ونه، هر
غر، هر خوړ، هره
دره، هر کلی او هر
ښار یې په ډرونونو
او جیتانو وویشتل، د
بمونو مور، کیمیاوي
بمونه، فاسفورس او
نور هر قسم وسلې
یې پرې وکارولې، او
بیا یې اعلانونه شروع
کړل:

داعش (اسلامي دولت)
مات شو!

جشنونه یې ونيول
او ویل یې: د اسلامي
دولت له

څومره تړونونه،
کنفرانسونه، غونډې،
ایتلافونه او مجلسونه
وشول؟

پر ضد یې څومره
اربکیان، ملیشې،
اجیران او لاسپوڅي
استخدام شول؟

پر ضد یې څومره
قوتونه، زور، شور او
ځواک وکارول شو؟

پر ضد یې څومره
اعلامی او رسنیز
سنگرونه لگیا دي
پروپاگاندا کوي،

بدنامي کوي او هر
رنگ تهمتونه او درواغ
پسې تړي؟!

او نور یې پر ضد
کفارو څومره حربې
او مکرونه وکارول خو
څه فایده؟

دا دی لله الحمد لس
کاله پوره شول،
خو لا هم د اسلامي
خلافت نیالګي ورځ تر
بلې زرغونیږي، میوه
نیسي، څانګې یې
پراخیږي او ډډ یې

پیاوړی

مشرکانو لمسیان لا هم
د خپلو نیکونو په
څېر دا باتې وهي
چې:

اسلامي دولت به
ماتوو! لنځه به یې
وړو، جنگيالي به یې
وژنو، دا وطني خاورې
به ترې پاکوو... او
نور لسګونه او سلګونه
ګواښونه او ګوتڅنډنې
کوي، خو له دوی به
هم د خپلو نیکونو په
څېر د ځمکې مخ په
راحت شي او اسلام،
د اسلام بچیان او د
اسلام غازیان به تل
وي، بإذن الله.

تاسې وګورئ له
کومې ورځې چې
په معاصر تاریخ
کې د اسلامي دولت
اعلان شوی او بیا
په ځانګړي ډول د
خلافت زیری امت
ته راغلی او خلیفه
قائم شوی، له هماغه
ورځې راهیسې تر
ننه د خلافت پر ضد
څومره ټلوالې جوړې
شوې؟

دولت پر وړاندې د مبارزې خپل کاري راپور هم صليبيانو ته وړاندې کړي، نو دوی ته دوه تکليفه ور ترغاري دي:

يوه ورځ دلته رسنيو کې يې شور جوړ کړی وي چې: داعش مات شول او په بله ورځ بيا کله د ترکيې په انتاليا کې وي، کله ناروی کې، کله موسکو ته انډي انډي کېږي او کله بيا تاشکند او اسلام آباد ته خوشي وي او دوحې ته خو د پيری طالب چارواکو میاشتنۍ حاضري او هلته CIA، نړیوالې ټولنې او نړیوال ائتلاف ته د خپل کاري راپور وړاندې کول خو پرې واجب دي؛ او په دغه ټولو ځایونو کې دوی د نړۍ ټولو سترو او کوچنیو طواغیتو ته یوازې همدا یو ډاډ او اطمینان ورکوي چې: نور داعش مات دی، داعش نشته، داعش وځپل شو،

او دا کفري، صلیبي، یهودي، مجوسي، رافضي او شرکي ټلوالې به یوه یوه ماتېږي او د اسلامي دولت غازیان به پرې غالبېږي بیا د الله تعالی.

په افغانستان کې واکمنې د صلیب وفادارې طالب ملېشې هم د خپلو طاغوتي بادارانو په پل روان دي، دوی هم چې هر سهار راپاڅېږي، رسنيو ته لومړی د سر خبر هم دا لېږي چې «داعش مات شو!» خو لا ماښام شوی نه وي چې د اسلامي دولت غازیان پرې ورغوته شوي وي او د دوی ټوله د لاپو شافو خواري په سیند لاهو کړي.

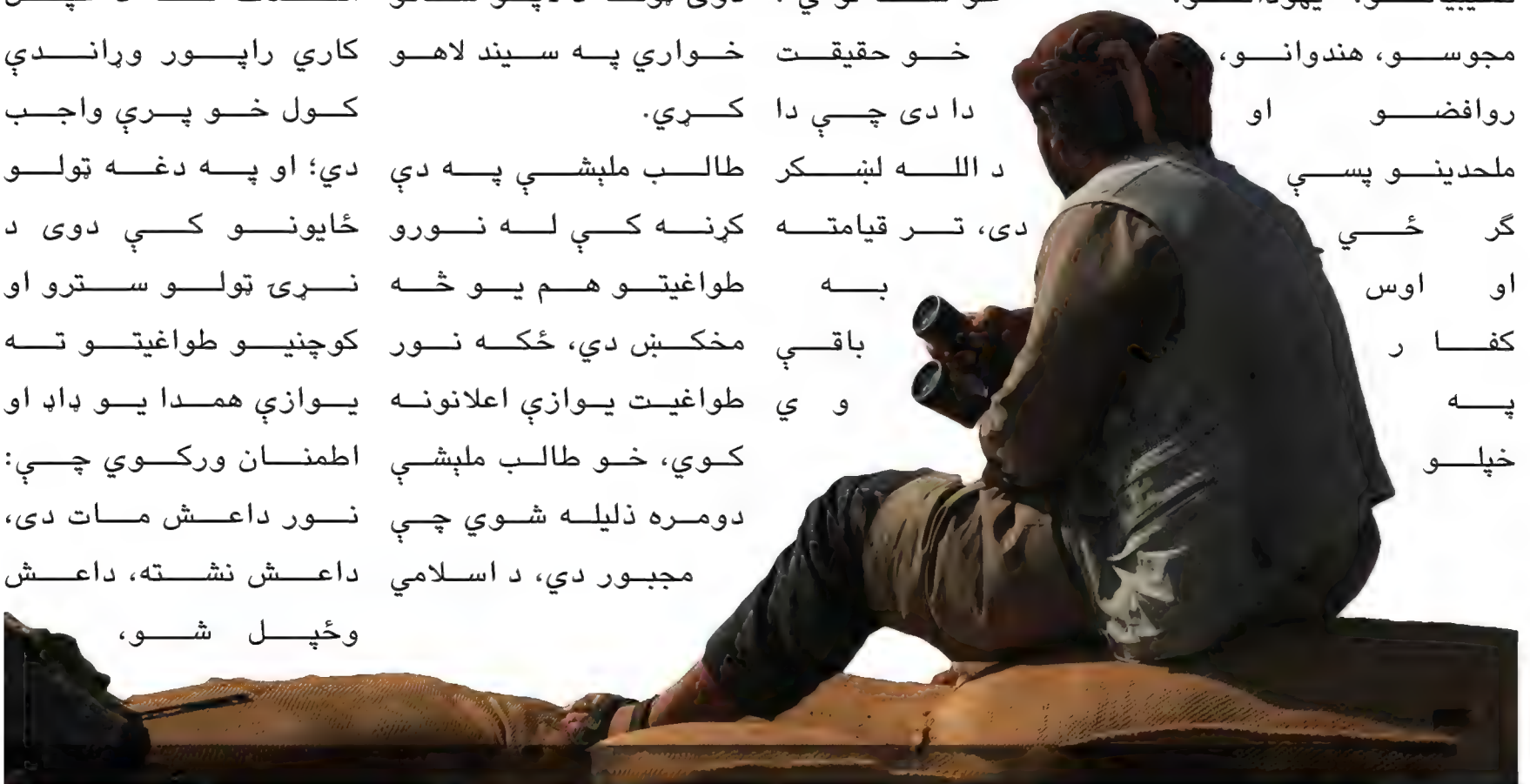
طالب ملېشې په دې کړنه کې له نورو طواغیتو هم یو څه مخکښ دي، ځکه نور طواغیت یوازې اعلانونه کوي، خو طالب ملېشې دومره ذلیلې شوي چې مجبور دي، د اسلامي

ښارونو کې وژني. هو! پخوا به باطلپرستو یوازې په عراق کې د اسلامي دولت د «ماتې» په تشو اعلانونو زړه ښه کاوه، خو اوس یوه ورځ په عراق کې د اسلامي دولت د ماتې خبرونه زمزمه کوي، بله ورځ شام کې! یوه ورځ په افریقا کې د طاغوتي رسنيو د خبرونو د سرتکي د «اسلامي دولت ماتې» وي، بله ورځ افغانستان کې! یوه ورځ مصري طواغیت په دې شخوند وهي چې اسلامي دولت مو مات کړ او بله ورځ بیا یمني طواغیت خپل زړه خوشالوي؛

خو حقیقت دا دی چې دا د الله لښکر دی، تر قیامته به باقی وي

شروع کړې، د موزمبیق په سواحلو کې د صلیبیانو ټولې شتمنۍ په اور کې واچولې او د هغوی د سیاحت جزیرې یې ترې ونيولې، په فلپین کې یې په صلیبي پوځیانو سرونه وگرځول او د نړۍ په گوټ گوټ کې د دولت غازیان رابښکاره شول.

هغه دولت چې کفري ټلوالو یې په عراق کې د خښولو کوښښ کاوه، جنگیالي یې د اروپا، امریکا، ایران، هند، چین، روسیې بریتانیا، فرانسې، اسرائیل او سویټزرلینډ په کوڅو، سړکونو او لارو کې په صلیبیانو، یهودانو، مجوسو، هندوانو، روافضو او ملحدینو پسې ګرځي او اوس کفار په خپلو

دنيا دى خوش

منم دنيا ده، د چا ښار، کلى او کور خوش دى
د چا مورچل، غر او سنگر يو په څلور خوش دى

ويل يې مه کوه جهاد، شې به بدنام کلى کې
ما ويل تورن ښه يم، زما هم دا پيغور خوش دى

څوک له دې ويرې جهاد پرېږدي چې کافر يې وژني
که د کافرو مرگ په پور وي، زمونږ پور خوش دى

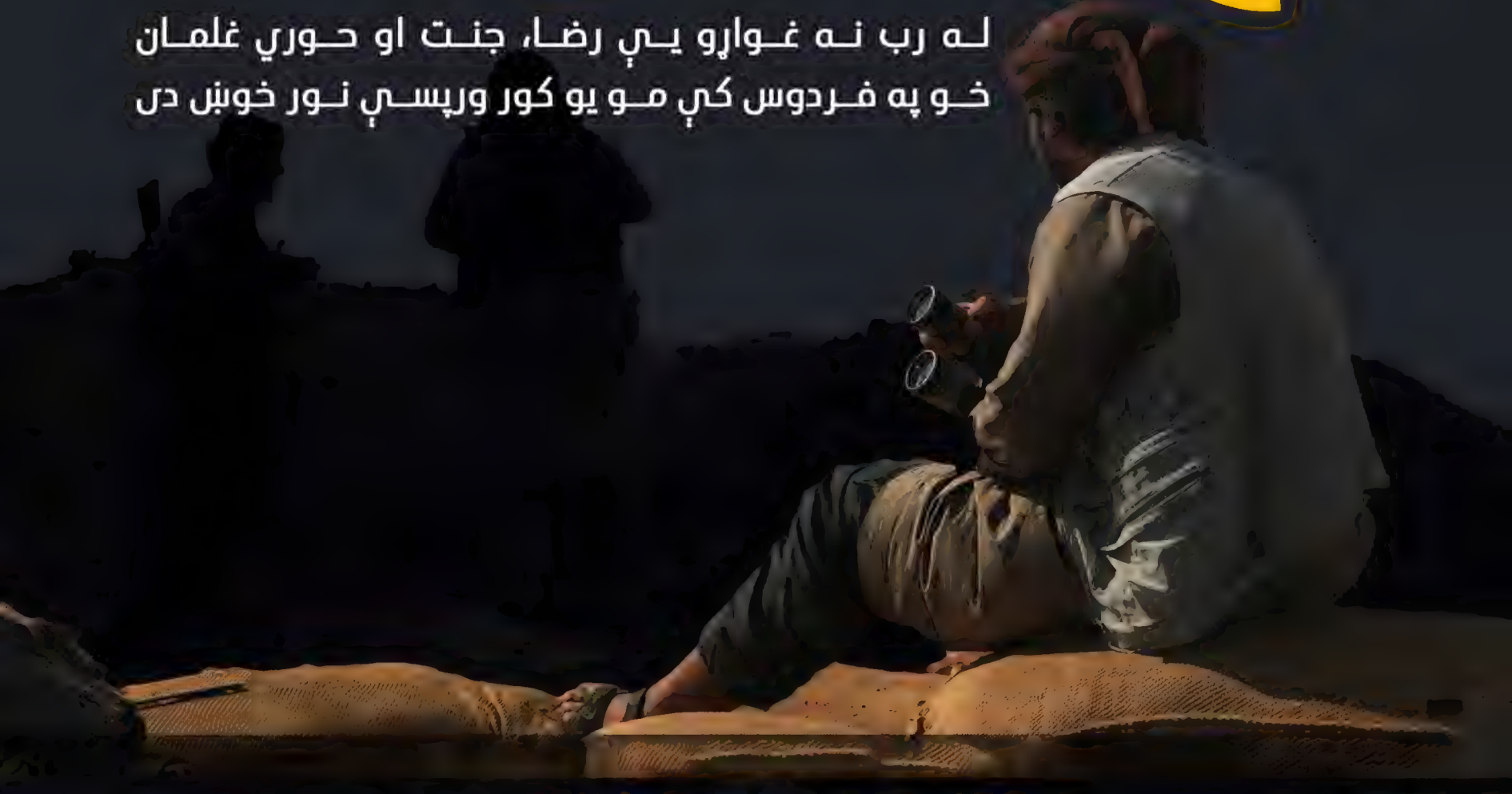
څوک مټيان په تنگ ټکور، بنځرو او زلفو باندې
د چا کلاشن، تورې چرې د مرمو شور خوش دى

څوک سرو کفارو ته تسليم شول ورته ويسته توبه
خو زمونږ جنگ خوش دى، زمونږ ورسره زور خوش دى

نورو جنډو نه مو په نره براءت کړى دى
په نبوي مهر ښايسته مو بيرغ تور خوش دى

څوک د رب مينه کې له ځانه تاووي بمونه
د رب لقاء ته درومي ځکه يې دا اور خوش دي

له رب نه غواړو يې رضا، جنت او حوري غلمان
خو په فردوس کې مو يو کور ورپسې نور خوش دى

دوی ټول هغه مکرونه، چلوننه، شومې دسیسې او ناوړه پلانونه به بیکاره شي، چې دوی ترې په دې لاره کې کار اخلي، **[وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ]**

، ژباړه: «دوی دسیسې جوړې کړې الله هم خپل پټ تدبیر په کار واچوه- او په داسې تدبیرونو کې الله تر ټولو وړاندي دی».

او ان شاء الله راتلونکې ورځې به هغه څه وزیروي چې طالب ملېشې او د دوی بادران ترې سر له اوسه په پار کې دي او د اسلامي دولت د ختمیدو په خیالي کېسو هسې ځان او خپلو پالرو ورکونکو صلیبي بادرانو ته کاذب پاد ختمېدو ارمان گور ورکوي .

ځکه وخت ناوخت دا ډول چيغې او بغاړې وهي، تر څو خپلو اکمالونکو ته دا په ډاگه کړي چې دوی خپل ورسپارل شوي ماموریت «مؤمن وژنه» په ښه توگه ترسره کړې ده، او د دې ماموریت په بدل کې دوی ته باید ټول هغه امتیازات لکه رسمیت، پالرو، سفارتونه، له تور لیستونو ویستل، بانکي سیستم او نور ورکړل شي چې دوی سره یې په دوحه او نورو قراردادونو کې وعده ورکړل شوې ده. خو ملیشې دې پوهه شي چې دوی به هم د تاریخ د نورو باطلپرستو په څېر د توحید د لارې د لارویانو د ماتې، ورکېدو او ختمېدو ارمان گور ته یوسي او د

چې د اسلامي دولت د خراسان زمري له همدې افغانستانه د ایران کوڅې د مجوسو په وینو ولري نو دوی بیا مړې سترگې نیولي وي او بیا یی خبرې بدلې وي خو د رحمان ذات لښکر «اسلامي دولت» په هر ځای کې او په ځانگړي ډول په خراسان کې ورځ تر بلې غښتلی کېږي، مټې یې مضبوطیږي او ورځ تر بلې یې د دې وړتیا زیاتیږي چې د نړۍ ټولو کفارو او په اسلامي نړۍ کې د هغوی د لاسپوڅو څخه د ټولو هغه ظلمونو غچ واخلي چې کفارو او د هغوی گواډگانو په اسلامي نړۍ کې ترسره کړي دي.

د کفري ټلوالې کرایي ملیشې او عموماً ټول باطلپرست

داعش د پښې ایښودو ځای نه لري، داعش داسې او داعش هغسې، طالب ملېشې چې په باتو، بې ځایه غرور، مکر خیانت او درواغو کې نړیوال ریکارډ لري، له والي ترجوالي او له وزیره تر اجیره ټول په همدې امراضو مبتلا دي او اوس نو پرې ټول لوې او واره پوهه دي او د دوی هر مشر ته د درواغجن په نظر گوري چې په دې ټولو کې یې په نندارتونونو کې نامحرمه ښځو سره په خندا او سلفي عکشونو مصروف ویاند یې ځانگړی ځای لري . د دوی د نن خبرې د سبا خبرو سره په ښکاره ضد او ټکر کې وي، کله وایي داعش اتیا تنه پاتې دي خو د دوی لا دا تپه په خوله وي

د طاغوت لښکر

په دې تحقیقاتي، مالوماتي، ګټه ور او په زړه پورې کتاب کې د مرتدو طالب ملېشو په اړه بشپړ معلومات لوستلې شې، یاد کتاب چې د طالب ملېشو په اړه په خورا مهمو موضوعاتو مشتمل دی، په کې په ډیر مستند ډول دا بحث شوی چې په سپینه جامه کې د طالبانو په نوم په بشپړ ډول د طاغوت لښکر دی، او پکې په لسگونه اسلام ماتوونکي شتون لري، چې تاسې یې دې کتاب کې لوستلې شې دا علمي کتاب هم خپله دقیق مطالعه کړئ او هم یې تر نورو ورسوئ. ډیر ژر له العزائم خپرندویه ادارې څخه.

د حق او باطل توپیر

الحمد لله رب العالمين،
و العاقبة للمتقين،
والصلاة والسلام
على سيد الأنبياء
والمرسلين و على آله
و صحبه أجمعين اما
بعد:

د سیکولریزم او دیموکراسۍ خلاف له مودو مبارزې وروسته، پس له دې چې په سلگونه ځوانانو خپل ځانونه د سکولریزم بت ماتونې په پار فدا او نذرانه کړل، غرب د امریکا په مشرۍ نوې تگلاره خپله کړه، لوی شیطان امریکا د خراسان ولایت پر مجاهدینو د بریالۍ مایوسی وروسته پر یوې نیمه برېښې لوبې لاس پورې کړ، د وطني طالبانو پر سکولر او اجیر جوړولو یې پیل وکړ، او طالبان یې د چوکۍ او ډالرو په تمه او وعدو د خپلو پلیدو اهدافو پر لور چې د طالبانو بدلول په سکولر اجیرانو او د اسلامی خلافت د پرمختګ پر وړاندې مانع دي وهڅول، او اکثریت طالبان چې له

وطني جګړې ستړي او د مخدره موادو په تجارت کې د آرامه او هوسا ژوند لېواله وو، پېر ژر له دې چې انګېرل کېده د امریکا په دام کې ښکېل شول او د اسلام او جهاد کړۍ یې له غاړو وویسته او د غلامۍ او سکولریزم حلقه یې په غاړه کړه، وروسته له هغې چې امریکا د کابل حکومت د جمهوریت له مرتدینو، طالب مرتدینو ته وسپاره، طالبانو هم د عامو مسلمانانو او خپلو جنگېدونکو د دوکې او غولونې په پار د فتحې او اسلامي شریعت د تطبیق نارې پیل کړې، خو د وخت په تېرېدو ښکاره شوه او د تبلیغ پردي یې له څهرو پورته او لېرې شوې، چې دا طالبان د اسلامي شریعت نه، بلکه د وضعي قانون او سکولریزم پلي کوونکي دي، د دوی په دې دین کې له ورايه ښکاري چې صوفي او د صاحبزادې دښمنان رافضي مشرکین، د جمهوریت کارمندان، نشنلیزم او

قوم پرست او سیکان عام و تام آزادي لري، او په آزادانه توګه کولای شي خپل شرکي مراسم ولانځي، او د دین غوره کول ورته آزاد دي، لېکن دلته یوه فرقه او ډله چې د طالب مرتدینو د اکابرو په وینا د داعش د عقیدوي مرکز فرقه او ډله ده یعنې سلفیت یې ممنوع کړ، مدارس یې وروترل، علماء او داعیان یې ورته ووژل او په زرګونه سلفیان یې د زندان د تمبو شاته واچول، او سلفیت یې جرم اعلان کړ، تر دې چې قانون یې وضعه کړ، هر چا چې رفع الیدین وکړل نو شپېته (۶۰) دې به وهل شي، او دا قانون په عملي ډول په زندانو کې پر مسلمانانو تطبیقېږي، اوس یې نوی قانون وضعه کړ، چې هر چا اته (۸) رکعت ته تراویح وکړي نو اسیر او د استخباراتو ارګانو ته به یې وسپاري، یعنې اته (۸) رکعت ته تراویح او رفع الیدین جرم ګڼل کېږي. سیکولر طالبان د

قرآن او سنت پر ځای د ظاهر شاه په اساسي قانون خپلې فیصلې کوي، او دوی ځانته خپل مشرین لري، نوی قوانین وضعه کوي او پر خلکو یې پلي کوي او په محاکمو کې پرې فیصلې کوي. الهي احکام یې پرېښي او د بشر له لوري په جوړو شوې قوانینو فیصلې کوي، د زانۍ لپاره (۳۰) دې یا څو کاله زندان او قید ټاکلی، اسلامي حدود یې ترک کړي او د هغه پر ځای خپل وضعي قوانین پر خلکو پلي او عملي کوي، او د نظام نوعیت یې هم د بین الملل په اساس جوړ کړی، او د بشر له لوري په جوړو شوو حدودو ایمان لري، او په صراحت سره د وطن پرستۍ نارې وهي، د نظام د نوعیت اړوند یې د قرآن او سنت پر ځای د ظاهر شاه په اساسي قانون او سازمان ملل منګولې څښې کړي، دا پداسې حال کې چې

شرک او رافضیت ټولو ته اجازه ورکړې. نو دا طالبان هماغه بریرور سکولران دي چې په خپل ابلېسي تلبیس سره خلکو ته په شاتو کې زهر ورکوي، ځینې هغه کسانو ته چې د طالبانو د نظام په اسلامي وروستاري دوکه شوي دي وایم: که چېرې د خنزیر د غوښې په پلورنځي ویکل شي چې د خنزیر غوښه حلاله ده نو آیا د خنزیر غوښه حلاله ده؟ هېڅکله نه! یوازې د حلال په لیکلو سره به د خنزیر غوښه حلاله نشي، همدا شان د طالبان نظام هم د اسلامي مختاري او وروستاري سره اسلامي او شرعي نظام نه شي کېدای، ځکه په اصل کې دا نظام د شرک او لادینیت ملاتړ کوونکی او حامی او د وضعي احکامو پلي کونکی او تطبیقوونکی دی، نه د اسلامي احکامو، په اوسني عصر کې یوازینی هغه دولت چې د اسلامي شریعت

سپکونکي به وي. استدلال: له دې آیت استدلال داسې ده، چې هغه کسانو ته چې ځینې انبیاء مني او له ځینو انکار کوي، پرته له شکه په یقیني ډول سره کافر ویلي، نو دا معني خپله د هغو کسانو حال ته هم شامله شوه چې په یوه برخه د شریعت او یوه برخه د کفر عقیده او ایمان لري، مشهور مفسر علامه الزمخشري رحمه الله ددې معنا بیانوي او فرمایي: او معنا د اتخاذهم بین ذلک سببلا: أن يتخذوا دینا وسطا بین الإیمان و الکفر. [تفسیر الزمخشری 1/582] ژباړه: او ددې دوو تر مینځ د لارې غوره کولو معنا داسې ده، چې دوی یو درمیان ته دین جوړ کړي چې مرکب له کفر او ایمان دی. نو تاسو نن د طالبانو نظام ته په خاصه توګه او نورو نظامونو ته په عام ډول نظر واچوئ، چې هغوی دین او بې دینۍ،

غوره والی او برتري ورکوي، څه به وي، نو هر چا چې داسې کار وکړ نو په اجماع د مسلمانانو سره کافر دی. الله تعالی په سورة النساء ۱۵۰ او ۱۵۱ آیتونو کې فرمایي: **(إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا)** ژباړه: کوم خلک چې پر الله او د هغه پر پیغمبرانو کافر کېږي، او غواړي چې د الله او د هغه د پیغمبرانو په مینځ کښې توپیر وکړي، او وایي چې مونږ به ځینې ومنو او ځینې به ونه منو، او د کفر او ایمان په مینځ کښې د یوې لارې ویستلو اراده لري* هغوی ټول پاڅه کافران دي او داسې کافرانو له پاره مونږ هغه عذاب تیار کړيدي چې د هغو رسوا کوونکي او

سکولریزم ښکاره کفر او په وضعي قوانینو فیصلې هم ارتداد او کفر دی، همدارنګه له حربي کفارو سره دوستي او له هغوی سره د مجاهدینو پر خلاف په تړون کې شاملېدل واضح او روښانه کفر دی. علامه ابن کثیر رحمه الله په [البداية و النهاية ۱۳/۱۳۹] کې په دې اړه فرمایي: فمن ترك الشرع المحکم المنزل على محمد بن عبد الله خاتم الأنبياء وتحاكم إلى غيره من الشرائع المنسوخة كفر، فكيف بمن تحاكم إلى الياسا وقدمها عليه؟ من فعل ذلك كفر بإجماع المسلمين. ژباړه: نو هر هغه چا چې پر محمد بن عبدالله صلی الله علیه وسلم نازل شوی محکم شریعت پرېښود او خپلې فیصلې پرته له هغې، منسوخ شوو شریعتونو ته راجع کړي، کافر کېږي، نو د هغه چا حال چې خپلې فیصلې الیاسا ته وړاندې کوي او هغه ته پر شریعت

پلي کونکي او عملي کونکي دي او د نظام نوعيت او شکل يې د قرآن او سنت مطابق دی هغه اسلامي خلافت دی.

اوس مهال د اسلامي خلافت د مجاهدينو موقعيت او د مقاتلينو قدرت يې په دې کچه دی، چې نه د انکار او مخفي کولو او نه هم د معاملې او پېر او پلور وړ دی. هغه مبارک دولت چې پرته د اسلامي حکومت له تاسيس چې د الهي احکامو مجري وي، په بل هېڅ شي نه راضي کېږي. دا له جوړجاړي مستغني دولت، د انسانيت د دشمنانو د هغه مسموم کونکو تبليغاتو سره سره، بيا هم د نه منلو وړ قدرت سره د ودې او خپرېدو په حال کې دی، ترڅو د يوخونې سېلاب په څېر د بشر هر څومره ظلم چې په بشر او طبيعت دی، بنياد يې ونړوي او ويجاړ يې کړي.

معاصر جاهليت د سکولريزم د دیکتاتور په مشرۍ، دا ځل له نوي مکر او حيلې خو په بنایسته او دوکه کونکې بڼه د امارت اسلامي (!) تر لوالاندې، غواړي چې ددې عظیم طوفان مخه ډې کړي، ترڅو له یو لوري د اسلامي دولت د پراخېدو مخه ونیسي، او له بل لوري خپل وینه خېښونکی سکولريزم په نوي لباس او بڼه په خلکو مسلط کړي. مخکې د سکولريزم دیکتاتورۍ پلي کونکي، کمونیستان، سو سیالیستان، ناسیو نالیان، سو سیالیستان، بوژواهان او داسې نور... وو، خو دا ځل د منصوره طائفې او د هغې د مجاهدينو د چټک او مدبرانه رشد په اساس، د عامه افکارو د انحراف په پار او په راتلونکي کې يې په اسلامي جرياناتو د بې باوره کولو لپاره، او بېرته لومړي کور ته ستنېدل او د اسلام پالو شاته کول او طالب ديموکراتو

مشرکینو ته مخ اړول، داسې یو جریان ته غبرگون دی، چې کاذب او درواغجن مبارزین خپل صف له واقعي او ناجیه فرقې څخه جلا کوي. ټول هغه کسان چې په هر ډول د یاد خطرناک دام سره د پیوستون او یو ځای کېدو غوښتونکي دي، او د مستضعفینو او مظلومانو له وینو سره خیانت کوي، پرته له شکه د اُمت د دشمنانو په صف کې واقع دي. هغه دشمنان چې د کابل قدرت د لاسته راوړو سر بېرته د سیکولرانو سره په مشارکت او د خیالي قدرت لاسته راوړل او په دوحه کې د جوړ شوي قانون تر چتر لاندې، د مسلمانانو له نورو قسم خوړونکو دشمنانو سره چې (لا یزالون یقاتلونکم حتی یردوکم عن دینکم ان استطاعو، سره یو ځای شوي) او پرلپسې تر قیامته د مسلمانانو خلاف په جنگ بوخت دي، سره لاسونه یو کړي او خلک د رښتینو

مجاهدینو په مقابل کې راپاروي. دیموکرات طالبان په ښه توګه پوهېږي چې دا د نیوي پست موقف چې دوی ته په لاس ورغلی، د یوې طرحه شوې معاملې په نتیجه کې دی. هغه څه چې اوسنی جاهلیت یې د مختلفو تش په نامه اسلامي جماعتونو څخه لاسته راوړي، یوازینی هدف یې د خلکو حفاظت او له مجاهدينو سره د هغوی د یو ځای کېدو مخه نیول دي. ځکه د خلکو مثال مجاهدينو ته داسې ده لکه د اوبو مثال چې کب ته دی. مجاهدين غواړي چې د لامبو او ژوندي پاتې کېدو لپاره اوبه ولري، او د دین دشمنان غواړي دا اوبه وچې کړي. داسې جنگ دی پوره رواني او حساس، هر څوک چې وتوانېدل بل له مینځه وړي، یعنې که مجاهدين وتوانېږي خلک راخپل کړي نو دیموکراتو طالبانو ته به ځای پاتې نشي، او پرته له

شکه طالب مشرکین به د ژوندي پاتې کېدو او د لامبو لپاره د اوبو په لټه کې، اسلامي خاوره پرېږدي او بهر ته به ځي. او که سکولريزم د دیکتاتوري وټوانېږي د تش په نامه اسلامي جماعتونو په مرسته خلک له مجاهدینو لرې کړي، نو خپله تر ټولو ستره بریا یې لاسته راوړي، او د دې احتمال چې مجاهدین په داسې ټولنه کې گوښې ته شي ډېر زیات دی.

خو د رسول الله صلی الله علیه وسلم د وینا مطابق، تر قیامت به د اسلامي امت یوه طائفه له کفارو سره جگړه او قتال کوي، او دوی په حقه دي، په بل ځای کې به سر راپورته کړي او په همدې توګه به د مجاهدینو نهضت تر قیامت د دوام او د جګړې په حال کې به وي.

د مسلمانانو خلاف د دې توطئې د عملې کولو سره نږدې یا لرې، د همکارۍ یا عدم همکارۍ او مبارزه له دې فتنې سره ده، چې خپل کفر په طاغوت یا ایمان په طاغوت به علناً ښکاره او روښانه کړي. که چېرې طالبان له دې ټولو پوهېدو وروسته، بیا هم د نړیوالو مستکبرینو نقشو ته د مرستې رسولو په آند دي، په دې امید، چې په راتلونکي کې د سکولريزم دیکتاتور په چوکاټ کې د سیاسي کار لپاره له ډېرې آزادۍ سره به خپل ژوند ته دوام ورکړي، او د مبارزو مسلمانانو د قدرت ته رسېدو په لار کې به خنډونه جوړ کړي، او د زرګونه شېهو په ایجادولو سره به د دښمن د پنځم ستون په څېر عمل وکړي او خلک به په نوی سکولريزم قانع کړي، پرته له شک د مظلومانو د دښمنانو په صف کې واقع شوي، او په هغه مسیر روان دي چې د الله عزوجل پر ځای به شیطان پرې واکمني کوي.

مسلمانان باید

هوبښیار اوسي، هغه هوښ او ذکاوت چې الله تعالی هغوی ته پېرزو کړی، دوست له دښمن، د دین خادم، د دین او ملت له خائن سره باید وپېژني. دا پېژندل ډېر هم ګران ندي، او نشي کولای عذر وړاندې کړي، ځکه یو لور ته سکولريزم او د بشر په لاس جوړ شوي قوانین دي او بل لور ته الهي احکام او قوانین.

دوی باید یو لور غوره کړي، یا د سکولريزم دیکتاتوري په ټولنه حاکمه شي، چې دوی ته اجازه ورکوي، د شخصي مسائلو په حدودو کې لکه مسیحیت، یهودیت، بودیزم، رافضیت، صوفیت او نور بشري مکاتب او ادیانو کې آزاد وي، او د سیاست په امورو کې، ښوونه او روزنه، اقتصاد، فرهنګ او نورو اجتماعي او عمومي مسائلو کې بشري سکولارستي قوانین حاکم شي، او یا دا چې د اسلامي خلافت حامیان او غوښتونکي به وي،

چې خپل کفر په طاغوت یې اعلان کړی، او د ژوند په ټولو چارو او مسائلو کې د الهي احکامو د تنفیذ غوښتونکي دي. ستونزمنه پرېکړه نده، یا د الله تعالی حکم پر ټولنه حاکم شي یا د بشر او د طالبانو وضعي قوانین. په دې کې چې څوک د الهي احکامو جاري او پلي کوونکي دي، هم خلک باید اسلام د دومره مدعیانو په مینځ کې لار ورکه نکړي، ځکه الله تعالی د خپل رسول صلی الله علیه وسلم په واسطه ۱۴۰۰ کاله مخکې مونږ ته روښانه او واضح کړې. جابر بن عبدالله رضی الله عنه فرمایي: سمعت رسول الله صلی الله علیه وسلم يقول: لاتزال طائفة من امتي یقاتلون علی الحق ظاهرين إلی یوم القیامة «رواه مسلم» همدارنګه له جابر بن سمره رضی الله عنه روایت دی چې رسول الله صلی الله

عليه وسلم وفرمايل: لن يبرح هذا الدين قياماً يقتلون عليه عصابة من المسلمين حتي تقوم الساعة «رواه مسلم»

له يزيد بن اصم او هغه له معاويه بن ابي سفيان روايت كوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: من يرد الله به خيراً يفقهه في الدين ولا تزال عصابة من المسلمين يقاتلون على الحق، ظاهرين على من ناوأهم إلى يوم القيامة «رواه مسلم»

له عمران بن حسين رضى الله عنه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: لا تزال طائفة من امتي يقاتلون على الحق ظاهرين على من ناوأهم حتى يقاتل آخرهم المسيح الدجال «رواه حاكم في المستدرک و قال هذا حديث صحيح علي شرط مسلم و لم يخرجاه»

په دې پورته ټولو احاديثو کې رسول الله صلى الله عليه

وسلم يو فرقه او ډله ناجيه او اهل حق معرفي کوي چې:

۱. طائفه او ډله به وي.

۲. سره له دې چې خاصه طائفه ده خو د رسول الله صلى الله عليه وسلم په وينا تر قيامته ظاهرة على الناس ده، يعنې ټولو خلکو ته پېژندل شوي او معروف دي، او ټول انسانان هم مسلمانان او هم کافران هغوى پېژني، خو په څه شي به معروف او پېژندل شوي وي؟

۳. په دې ټولو احاديثو کې مونږ گورو چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دې طائفې ته يوه ځانگړنه او نه بېلېدونکى صفت ورکوي، چې تر قيامت ورځې له هغوى نه جدا کېږي، او هغه هم قتال او مسلحانه جگړه ده.

سبحان الله، بايد په دې وړاندوينه او روښانه مسير حيران شو. رسول الله صلى الله عليه وسلم د جهاد کلمه

ونه کاروله، ځکه کېدای شوای دا صفت د الروبيضة اشخاصو له لوري د تأويل او ځاني تفسيرونو ښکار شي، بلکې د قتال او مسلحانه جگړې الفاظ يې راوړل. يعنې داسې يوه طائفه ده چې تر قيامته به د دين له دښمنانو سره مسلحانه جگړه کوي، او جالبه دا چې ټول خلک به هغوى پېژني، چې له کفارو او دين دښمنانو سره په جگړه بوخت دي.

پرلپسې به جنگېږي، يعنې دا چې همدا اوس هم شتون لري، مخکې هم وو او تر قيامته به شتون ولري، او خپلې مسلحانه مبارزې او مقاتلې ته به دوام ورکړي او همدوى پر حقه دي.

هغه خلکو ته چې د کاذبو او مرتدو محلي رسنيو په چل ندي دوکه شوي، ډېره اسانه ده، چې پوهه شي، همدا اوس څوک د امريکا په مشرۍ له نړيوالو کفارو او د هغوى له محلي ظالمينو او مرتدو

متحدينو سره د جگړې او مبارزې په حال کې دي. د دې ډلې او طائفې پېژندنه ډېره اسانه ده، ځکه ټول مسلمان او کافر انسانان هغوى پېژني، او دا هم ښکاره معجزه او روښانه دليل دى، چې هېڅ چاته عذر او بهانه نه پاتې کېږي.

د دې ژغورل شوې ډلې دښمنان چې له کفارو او مرتدينو سره مسلحانه جگړه کوي، هم مشخص شوي دي.

په اوس وخت کې چې هر څوک د امريکا په مشرۍ له سکولريستي ديکتاتورۍ سره د محلي مرتدينو په موجوديت کې يو ځاى وي، د دې ډلې او طائفې دښمنان گڼل کېږي. دريمه لار شتون نلري، يا به د منصوره طائفې او مجاهدينو سره يې (په لاس، ژبه او زړه) او يا هم د هغوى له دښمنانو سره، چې پرته له شکه د الله او رسول صلى الله عليه وسلم دښمنان حسابېږي. نو په خپله پرېکړه کې هوښيار اوسه.

جالبه نكته دا ده چې د دنيا ټول كفار او ساحوي مرتدين وايي، چې مونږ له دې ډلې، فلان دستې، فلان جماعت او داسې نور... چې زمونږ منافع او مصالحو ته ضرر او زيان نلري او له مونږ سره جگړه نكوي، او يوازې په خپلو شخصي امورو د ټولنې له قوانينو بهر بسنه كوي، مشكل نلرو، فقط همدا ډله زمونږ دښمنان دي چې له مونږ سره جنگېږي، او غواړي په مسلحانه توگه زمونږ د مسلحانه حملې مخه ونيسي. هو! كفار ډېر ښه دوى د زرهاؤ تش په نامه اسلامي ډلو په مينځ كې تشخصيوي. خلاصه دا چې د دې ډلې پېژندل هم مونږ مسلمانانو ته اسانه دي او هم كفارو ته.

كفار د الله تعالى د كلام مطابق، تل له مسلمانانو سره خپلې مسلحانه مبارزې ته دوام وركوي ترڅو هغوى له دين واړوي او مرتد يې كړي. «ولا

يزالون يقاتلونكم حتي يردوكم عن دينكم إن السطاعوا» نو په دې دليل، د دې هميشگي مسلحانه جگړې په مقابل كې چې كفارو د مسلمانانو پر خلاف پيل كړې، له دوه ډېرې لارې نشته:

۱. يا د طالبانو په څېر كفارو ته تسليمېدل او مسلحانه مبارزه پرېښودل او د هغوى د قوانينو تابع كېدل او مرتد شي.

۲. يا د خلافت په څېر د هغوى د تهاجم او مسلحانه جگړې په مقابل كې ودرېږي او د منصوره او ژغورل شوې طائفې له ډلې شي، چې تر قيامته په حق او غالب دي، او لكه څنگه چې كفار پرلپسې له مسلمانانو سره د جنگ په حال كې دي، همداشان دا بر حقه ډله هم پرلپسې تر قيامته له هغوى سره د مسلحانه جنگ په حال كې ده.

نو اې زما مسلمان ورور او خورې، اوس الله تعالى او د هغه رسول صلى الله عليه وسلم ته رښتيني ځواب

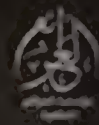
وركړه: چې تاله كومې ډلې سره د يو ځاى كېدو او پيوستون پرېكړه كړې. په لاس، ژبې او بلاخړه په خپل زړه سره د توحيد او كفر په طاغوت له اعلان سره د ژغورل شوې ډلې سره يې، يا د شيطان د وسوسو له پيروى او رنگارنگ دامونو او د گمراهانو له شبهاتو او تاويلاتو سره شعوري او غير شعوري توگه د دې طائفې د دښمنانو په صف كې واقع شوى يې؟

زما مسلمان وروره او خورې! پوهه شه چې دريمه لار شتون نلري، يا توحيد او كفر په طاغوت دى، يا له كفر، اهل كتاب مشرکينو يا هم غير اهل كتاب مشرکين چې په اوسني عصر كې د امارت اسلامي له نوي نوم سره راپورته شوي، حمايت كول دي.

له اهل كتابو پرته مشرکين هم چې الله تعالى هغوى له يهودو سره يوځاى د مسلمانانو اصلي

دښمنان شمېرلي، هغه كسان دي چې د اسماني اديانو او احكامو له استفادې پرته د خپل ناقص عقل پر بناء قوانين وضع كوي او پلي كيونكي يې دي. چې په دې ډله كې دهري طالبان (ماترياليستان او كمونيستان) وطن پالان چې د قومي عصبيت تابع، روافض بت پرستان... شامل دي. د اوسني عصر په اصطلاح دوى ته اومانيسټ او په سياسي اصطلاح سكولرستان يادېږي. نو پام كوه، ډېره ستونزمنه او خطرناكه پرېكړه ده، د دنيوي مسير پيل يې له ټولو امتحاناتو، ترخو او خوږو سره ستاله همدې پرېكړې سره پيل شوى، او نوې نړۍ له نويو احكامو سره، نوي دوستان، نوي دښمنان او هيلې تاسو ته مينځ ته راوړي، او ستاسو د همدې پرېكړې انتها هم په جنت او جهنم سره پاى ته رسېږي.

دیرلر له عزالم
دیرلدومه اداړمې کده

 ՎԵՐԱԿՐԻՍ

هندي راجا ڄاڻ

او طالب غلامان!

دا مستنده مالوماتي ویدیو د هندي مشرکینو په وحشتونو او دوی ته د طالب مرتدینو په چوپړ راڅرخي ، په دې ویدیو کې به تاسې ننداره کړئ چې هندي راجاگان څنگه د غرور په نیلي سپاره دي د مسلمانانو د مقدساتو توهین کوي، مساجد یې نړوي د مساجدو په ځای یې مندرونه جوړوي مسلمانان وژني خو په مقابل کې یې بیا د دوی غلامان طالب ماشومان بیا د همدې هندي راجاگانو د اسونو طویلې پاکوي ، دوی ته هرکلي وایي دوی سره هر اړخیزې صمیمي اړیکې لري او د مسلمانانو په مقابل کې ترې مرستې اخلي او هم یې مرسته کوي .

دیر ژر له العزائم خپرندویه ادارې څخه .

ملېشو ته چلنډ!

(اولیٰ ویرجہ)

ویدیوهای خبری

ملېشو ته چيلنج! د هغه مستندې، تحقيقاتي او مالوماتي وېديو نوم دې چې په
کې په ډير مدلل، مستند او مفصل شکل د طالب مرتدينو اسلام ماتونکې کړنې
راټولې شوي، د طالب ملېشو هغه کفرې کړنې چې دوی پرې هم عمل کړي او
هم اعتراف.

په همدې په زړه پورې ویدیو کې طالب ملېشو ته په ثبوت سره د دوی کفر ورپه
گوته شوی او بیا د قران او سنت په دلایلو ورته د دوی هر کفر ، کفر ثابت شوی
او بیا ترې په زغرده د دغه کفرې کړنو د سر ته رسولو دلایل غوښتل شوي ، دوی ته
چیلنج ورکول شوی چې دوی د قران او سنت په رڼا کې ثابتې کفرې کړنې په
کوم دلیل ترسره کوي او څه علت دی چې دوی دغه کفرې اعمال اسلامي ګڼي .
ډیر ژر له العزائم خپرندویه ادارې څخه .

د امارت له ممبره

د سلفو توهين

الحمد لله العلي الأكبر
الذي زين الإنسان
بالسمع والبصر
فأمره بالخير ونهاه
عن الشر والضرر
والصلاة والسلام على
سيد الأنبياء والبشر
محمد بن العربي الأظهر
الذي أرسل بالدين
الأضوء من الشمس
والأنور من القمر
أما بعد! فقال تعالى
[وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ]

پدې کې شک نشته
چې مونږ په خپل
وخت او عصر کې
تقريباً د تېرشوي وخت
او عصر د فتنو په
اعتبار سره په ډېرو
او خطرناکو فتنو کې
شپې او ورځې سبا
کوو

او بيا پدې کې د لويو
او غټو فتنو څخه يوه
غټه ، لويه او ايمان
تباه کونکې فتنه همدا
ده چې يوکس تاته د

دين او اسلام د دفاع
کونکي او نافذونکي په
نوم اوصفت معرفي
کړي شي ، لباس او
شکل يې د ديندارو
ښکاره کړی وي خو
په حقيقت کې همدا د
دين نرونکي او د هغې
د اهل سرکښ دشمن وي
خو ته يې بيا هم نه
پېژنې ، خپل مقتدا او
پېشوا دې ګرځولې وي!
ته ورباندې د مسلمان
ګمان کوي او هغه په
حقيقت کې د مسلمان
په جامه کې د اسلام
ختمونکي او بدلونکي
وي! ته ورباندې د
ريښتوني او امين ګمان
کوي مګر په حقيقت
کې هغه درواغجن او
لوی خاين وي ، او ددې
برعکس هغه څوک
چې صحيح مسلمان دی
، د صحيح او ريښتوني
اسلام د تحکيم په پار
شپه او ورځ د الله په
لار کې جهاد کونکي دی

نو هغه درته بيا د ځان
او ايمان دشمن ښکاري!
نو يقيناً خطرناکه فتنه
په د انسان د ځان ،
اهل ، دين او ايمان
لپاره ددې نه بله کومه
وي چې باطل ته حق
او حق ته باطل وويل
شي ؟

إِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
رَاٰجِعُونَ! هو دا بعينه
هماغه فتنه ده چې په
اره يې رسول الله صلى
الله عليه وسلم پېش
ګويې کړې او فرمايلي
يې دي : إِنَّهَا سَتَأْتِي
عَلَى النَّاسِ سِتُونٌ
خَدَاعَةٌ ، يُصَدِّقُ فِيهَا
الْكَاذِبُ ، وَيُكَذِّبُ فِيهَا
الصَّادِقُ ، وَيُؤْتَمَنُ فِيهَا
الْخَائِنُ ، وَيُخَوَّنُ فِيهَا
الْأَمِينُ ، وَيَنْطَلِقُ فِيهَا
الرُّوَيْبِضَةُ قِيلَ: وَمَا
الرُّوَيْبِضَةُ يَا رَسُولَ
اللّٰهِ؟ قَالَ: السَّفِيهُ
يَتَكَلَّمُ فِي أَمْرِ الْعَامَّةِ .
ژباړه : يقيناً زر دی چې
په خلکو په داسې

کلونه راشي چې دوکته
ور کونکي کلونه به وي
، ريښتيني به په هغې
کې درواغجن ګڼلې شي
او درواغجن به په هغې
کې ريښتونې ګڼلې شي
، امانت دار به په هغې
کې خاين او خاين به
امانت دار ګڼلې شي ، او
وکالت د خلکو به کوي
په هغې کې روييښه
، نو وويل شول چې
روييښه څه شی دی
ای د الله رسوله؟ هغه
وويل : هغه احمق
انسان چې د عامو
خلکو مشري به کوي .
(مسندأحمد رقم الحديث
٧٩١٢)

**د امارت وطني له
واجباتو څخه!**

هو يقيناً همدا فتنه
ډېره هلاکونکي ده چې
انسان باندې داسې
ګډوډي او تياره راولي
چې د حق د معرفت لار
ترې داسې ورکه کړي
چې د اجر او ثواب په

نیت د حق سره عداوت او بغض شروع کړي ، چې نن د پورته حدیث مصداق د اصلي او حربي کفارو په اشارو او کوششونو دا پروسه ډېره په زور او شور سره د ترقۍ په لور روانه ده او دا صفت نن ډېرو کلمه ویونکو خپل کړی خو په رسمي او دولتي سطحه بیا ددې ناکاره کردار ذمه د افغانستان وطني امارت په غاړه لري او دا ځکه وایو چې د مسلمانانو په خاوره حاکم دولتونه خو ټول مرتد او قوانین یې وضعي او غیر ما أنزل الله دي خو امارت بیا پدې سربېره ځانته اسلامي او شرعي وایي ، د خپل رعیت او معتدینو په نزد یې ددې دعوی کړی چې دوی د اسلام اتلان او نافذونکي دي ، خپل نظام هم له اسلامي نظام څخه تعبیروي ، مگر واقعیت او حقیقت دا دی څومره چې په موجوده عصر کې دوی په اسلام ملنډې ووهلې ، د اسلامي نظام د سیاست سره یې څومره خیانت وکړ او د کفارو د رضاء

په لټون کې یې څومره حدود تحریف ، معطل او د هغې یې غلطه ترجماني وکړه نو په غېرچانث قسم سره ویلی شو چې مخکې له دوی هیڅ نظام او دولت داسې ندي کړي بلکې دا ددې امارت له ضروري واجباتو او خاص مهمو څخه ده!!

دلته یې مونږ د نړۍ د جمله حربي کفارو سره د اهل اسلام مقابل کې دوستۍ باندې بحث نه کوو! دا هم د بحث موضوع نه گرځوو چې د الله په حدود کې یې ترکومي اندازې یهودي سنت ژوندي کړي دي! د بین الملل په کفري مادیو او قوانینو یې د ایمان راوړلو مسأله هم نه ذکر کوو! د چینایي کفارو سره یې هم د میلیونونو ایغوریانو او د شرقي ترکستان په سر د سل (۱۰۰) میلونه چینایي پیسو مقابل کې د سودا په پرېکړه خبره نه کوو

په لټون کې یې څومره حدود تحریف ، معطل او د هغې یې غلطه ترجماني وکړه نو په غېرچانث قسم سره ویلی شو چې مخکې له دوی هیڅ نظام او دولت داسې ندي کړي بلکې دا ددې امارت له ضروري واجباتو او خاص مهمو څخه ده!!

دلته یې مونږ د نړۍ د جمله حربي کفارو سره د اهل اسلام مقابل کې دوستۍ باندې بحث نه کوو! دا هم د بحث موضوع نه گرځوو چې د الله په حدود کې یې ترکومي اندازې یهودي سنت ژوندي کړي دي! د بین الملل په کفري مادیو او قوانینو یې د ایمان راوړلو مسأله هم نه ذکر کوو! د چینایي کفارو سره یې هم د میلیونونو ایغوریانو او د شرقي ترکستان په سر د سل (۱۰۰) میلونه چینایي پیسو مقابل کې د سودا په پرېکړه خبره نه کوو

بار د اسلامي دولت او خلافت له ممبر نه د مسلمانانو مخې ته پېش کړي دي بلکې دلته پدې مختصره مقاله کې ستاسو مخې ته ددې امارت لا اسلامي د هغه پټ بغض او عداوت نه پرده پورته کوو چې د اسلامي امت د معظمو سلفو علماء کرامو او د وخت د مجددینو سره یې لري او د هغوی په مقابل کې یې د لعن او طعن زهرجنې ژبې د خپلو ناکاره خولو څخه راویستي دي ، نو تاسوبه ددې رسالې په لوستلو سره د دوی پدې عداوت سربېره ددې سبب او علت هم درک کړئ چې دوی ولې پدې مجبور شوي چې په خپلو بیاناتو او لیکنو کې د هغوی توهین ، په هغوی تهمتونه او تنقیص یې کوي .

امارت د اهل حقو دښمن دی

دا خبره خو د لمر په څپر څرگنده او ښکاره ده چې د امریکا ددې حاکم کرده نامراده

امارت په راتلو سره د افغانستان هرچوک او ځنګل ددې گواه دی چې دوی د مېشتو اهل سنتو سره داسې د وحشت او بربریت نه ډک اعمال ترسره کړل چې یواځې له کافرڅخه یې د مؤمن په حق کې طمع کیدي شي ، بالخصوص په شرقي زون کې چې د کتاب او سنت اتباع کونکي ، د کفر ، ردّت او بدعاتو نه ځان ساتونکي ډېر وو نو امارت ددې لپاره په خپل صف کې د وخت او عصر خاص اشرقي داود مزمل د همدې هدف لپاره متعین کړ ترڅو مؤمنان په نښه کړي چې د ډاکټر بشیر مرتد په مرسته یې دغه فرعونیت ترخپل وسعې پورې وکړلو ، خو الله الحمد د اسلامي دولت د شازلیو مجاهدینو له لوري ډېر ژر د اور په لمبو کې خپلو مخکې تلونکو فراغته وو ته واستول شو او دده نور معاونین هم په نمبر کې دي چې ډېر ژر به ان شاء الله تعالی د خپل دې ناکاره مشر سره یوځای شي باذن

الله تعالى .

امارت کې نور د سننو کتابونه نه چلېږي

هو دا هماغه امارت دی چې په راتلو سره سم یې مشهور مبتدع او مشرک حکیم الله مظهری د خپل درس په حلقه کې خپلو شاگردانو ته د مبارکۍ په انداز کې وویل چې ” الله په مونږ باندې یو احسان او انعام وکړ چې په افغانستان کې زمونږ حکومت راغی اوس به نور بخاري ، ترمذي ، ابوداود ، نسائي او ابن ماجه نه چلېږي او نه دا کسان یعنې ددې کتابونو منونکي زمونږ نه سر پورته کولی شي! وگورئ مسلمانانو! دا د امارت برکات دي ، دا د امارت هدف او غایه ده چې څنگه او ولې د کتاب اوسنت مخه ونیول شي او ددې طرف دار ختم شي نو په همدې پار یې د تصوف درسونه ، مجلسونه ، خانقاهونه او شرکي حلقاتو ته ترویج ورکړی دی او د همدې لپاره شپه او ورځ محنتونه کوي کله په کې د أولوهیت دعوه

داران راپورته کیږي او وایي چې دابه د بل پیرسره نه شریکوي که داسې وکړې نو تاشرک وکړ او الله شرک قطعاً نه بښي! او کله بیا د کتاب او سنت منونکي ، د شرک او بدعاتو رد کونکي ته سل فیصده وهابي وایي ، د کتاب او سنت د ائمه او علماؤ توهینونه یې د ژبو په سر پراته دي عليهم من الله مایستحقون .

د عبدالحکیم حقاني مرتد ډکوسلی

د وطني امارت نه تولیدېدونکي خرافات ، د شریعت مخالفتونه او د سلفو توهینونه خو ډېر زیات دي خو دلته مو یواځې د مرتد عبدالحکیم حقاني د یوې باطلې پرېکړې د تردید لپاره توجه راگرځوم چې دا یې هغه غټ ملا دی نو ځکه خو امارت درئيس القضاة په منصب باندې تعین کړی دی ، یاد مرتد په خپل کتاب ” الامارة الاسلامية ونظامها په ص ۲۷ ” کې صفا لیکلي : افغانستان کې چې اکثریت یې احناف

دي لهذا حنفیت به نافذ وي او فیصلې به په همدې باندې کیږي ، سبحان الله د امارت بیا د جمهوریت سره څه فرق شو د الله دین او عقل نه مساकिन ولې داسې خرافات غروي ، د عقل کچه یې صفر ده خو بیا نسبت ددې د وخت عقلاؤ او امامانو ته کوي ، نو عبدالحکیم حقاني نه پوښتو چې که حنفیت د کامل شریعت نه تعبیر وي نو بیا پکار ده چې شافعییت ، مالکیت او حنبلیت د اسلام نه خارج وگڼل شي او که دې کې هم شریعت وي نو بیا د حنفیت نافذول ناقص اسلام نه دي؟

نو بیا یې وجه د تخصیص څه شي کې ده؟ ایا الله متعال مسلمانان پدې مکلف کړي چې شخصي مسلکونه ، د علماؤ رایې او اجتهادات دې نافذ کړي او فیصلې دې پدې باندې کوي؟ سره له دې چې دوی نه احناف دي او نه یې حنفیت نافذ کړی ځکه حنفیت کې قطعاً دغه ډول د

د صوفي دین مامد تهمت او افتراء

لوستونکو اوس راشئ! د لا اسلامي امارت د کابل د مرتدو عملاؤ مرتد

رئيس او د سراج الدين مرتد د پير او مرشد صوفي دين مامد هغه درواغ، تهمت او افتراء وگورئ چې د اومې صدې د مجدد علامه تقى الدين، ابوالعباس شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله باره كې يې مرتكب شوى د امارت په ممبر ناست دى وايي: چا ويلى دي د ابن تيمية په باب كې چا ليكلي دي چې علم يې زيات وو عقل يې كم وو علم بې ځايه ترې استعمال شو نو ځكه داسې تفردات لري علم يې بې ځايه استعمال شو.

زمونږ تبصره!

نو لوستونكو اول خو ددې قوم باره كې د خبره پخه په ذهن كې كېښونئ چې ددوى ټول مسأيل او دلايل همدا وي چې يو چا ويلى دي، چا ليكلي دي، يو چا خوب ليدلى دى او يا چاته كشف شوى دى فقط،،

دويم داچې د عصر ددې گمراهانو دا ډول الزامات او تهمتونه، په اهل حقو عيوب لگول، په عام او خاص مجالسو

كې د هغوى سپكاوى دا څه نوې خبره نه ده، بلکې دې د معتزله وو هم مشربو له دې مخکې هم د خپلو منحرفو اصولو په قواعدو كې د رسول الله صلى الله عليه وسلم فقهاؤ صاحبه كرامو ته هم ناكاره او نالايق نسبتونه كړي دي لكه أبوهريرة او أنس بن مالك رضي الله عنهما ته كما في اصول الشاشي ص ۲۷۵، دغه ډول دوى او د دوى همصفتو د ۱۲ صدې د مجدد شيخ محمد بن عبدالوهاب رحمه الله پسې هم پېرې نالايقه او نامناسبې خبرې ترلي دي كله ورته خارجي وايي او كله ورته سفاک لاحول ولاقوة الا بالله.

د امارت په ممبر د الله د شعائرو توهين

لوستونكو مخکې له دې چې مونږ د امارت ددې نالايق رئيس عملاء صوفى دين مامد د خبرې جواب كې تفصيل شروع كړو اول دا څو خبرې كول مناسب گڼو او هغه دا چې د امارت د خباثتونو او كفریاتو د

ذكر كولو لړۍ پېره طویلې ده په یوه او دوه لیکنو کې پای ته نه رسیږي نو لهذا دې مختصره لیکنه کې په اختصار د دوى د یو څو نورو حماري مسؤلینو چې امارت کې د علماؤ او شیوخ الحدیثو په وصف مشهور دي یو څو خرافات د لوستونکو مخې ته عرض كول مقصود دي ترڅو معلومه شي چې په گستاخانه ارتکاب او بهتاني كردار كې صوفي دين مامد تنها نه دی بلکې دا د دوى موروثي عادت او عقیدوي سنت دي چې یو پکې له بل نه مخکې کیږي، چې د هغې له جملې څخه د امارت وطني یو بل مشهور کذاب ملا مرتد عبدالحمید حماسي دی یاد مرتد خپلو شاگردانو ته په درس کې یوه د فحشا نه پکه قيصه کوي او بیا پکې کې د الله تبارک وتعالی د معظمې شعیرې حجر اسود تشبیه د یوې زنانه د فرج او شرمگاه سره ورکوي انالله وانا

راجعون، کله د ای ایس ای روزل شوي شاگرد جلال الدين حقاني ته د اسمان نه د حلال شوو پسونو د راتلو درواغ جوړوي او کله بیا د مور په خپته کې د ډېگ د کړنگ اواز هم ترننه په یاد لرلو دعوى کوي! کله د ملاعمر خپلې خلقو ته د برکت سبب معرفي کوي او کله د حجر اسود مبارک کانی چی د جنت نه راغلی او د الله نبي شکل کړی هغې ته د زنانه د فرج او شرمگاه سره تشبیه ورکوي انالله وانا الیه راجعون، ژړنده او جومات دوى نه پېژني خو اهل حقو

ته بيا كمعقل وايي ، د رب د مكرمې او معظمې شعيرې تشبېه د بشخو د شرمگاهونو سره دوی ورکوي خو کم عقل بيا اهل حقو ته وايي! .

ابن بطوطة هم بهتان تړلی وو

لوستونکو نن که دين مامد کذاب د امارت په سطحه په رسمي سيټ او ممبر ناست په شيخ الاسلام رحمه الله ته مت لگوي او كمعقله ورته وايي نوله دې سخت او ناولی ته مت د دوی بل ورور ابن بطوطة هم په شيخ رحمه الله لگولی وو په خپل کتاب الرحلة ۲۸۷/۴ کې يې ليکلي دي چې زه د دمشق په رحله کې د ابن تيمية مسجد ته لاړم هغه په ممبر ناست وو او ويل يې چې الله تعالی د عرش نه د دنيا اسمان ته داسې راکوزيږي لکه زه چې څنگه د خپل ممبر نه راکوزېږم او بيا د ممبر نه راکوز شو!!! سبحان الله دا څومره صفا درواغ او بې ځايه ته مت دی په شيخ رحمه الله ځکه

چې د صفاتو متعلق د شيخ رحمه الله دريځ لکه لمر داسې معلوم دی د هغه په هيڅ کتاب کې دا ډول خبره نشته بلکې داسې عقیده د هغه په نزد د کفر ده او دا خبره د هغه له کتابونو څخه ښکاره معلومه ده ،، دويم داچې د نزول متعلق خو د هغه خاص او ځانگړی کتاب (حديث النزول) موجود دی چې هغې کې دغه ډول اعتقاد ته اشاره هم نشته ، دريم داچې د ابن بطوطة درواغ لدې څخه هم معلوميږي چې ليکي زه د مشق ته په ۷۲۶ هـ د رمضان په ۱۹ د پنجشنبې په ورځ داخل شوم ، او حال داچې شيخ رحمه الله په دغه کال د شعبان په رومبنيو ورځوکې د دمشق په قلعه کې محبوس وو تر هغې چې په محبس کې وفات هم شو ، بيا دا هم په ياد ولرئ چې د ابن بطوطة کتاب نور هم ډېر زيات د درواغو او خرافاتو څخه ډک دی چې يو يې مونږ ستاسو مخې

ته پېش کړ .

دين مامد نصيحت کوي

الغرض راځو د امارت د بې علمه شي صوفی دين مامد د خرافاتو رد ته :

دين مامد د وطني امارت نامنونکو کشرخېلو ته په خپل گمان نصيحت کوي او ورته وايي چې تاسو د ابن تيمية غوندې علم بې ځايه استعمال نه کړئ!!

افسوس د جهل نمونې هم د علم دعووې کوي؟ سړي ته بې اختياره خدا ورشي د دوی پدې حماقت ، چېرته شيخ الاسلام او چېرته د تصوف د گنده گۍ دا مردار او پليت چينجي!؟

چېرته د توحيد علمبردار ، د کفارو په خلاف د سنگر په اول خط کې جنگېدونکي مجاهد عالم او چېرته د کفارو او صليبيانو دفاع کونکي صوفي مرتدين!؟

ډېره د تعجب وړ خبره ده هغه کس چې د امت اهل علمو ورته د شيخ الاسلام په لقب ورکولو اجماع کړي وي! هغه کس چې

کله هم د شيخ الاسلام کلمه مطلق ذکر شي نو د دوست او دشمن دواړو ذهن ته اول همدا راځي چې مراد ترېنه ابن تيمية الحراني رحمه الله دی ، خو ددې باوجود د حق نه وړاند اوکون په هغه د عقل د کمي عيب اوتور لگوي! .

د شيخ الاسلام تفردات!

د شيخ الاسلام د عزت او کرامت دپاره دا کافي ده چې مشرکان او باطل پرست ورسره بغض او عداوت لري او دا د الله سنت کریمه دي چې همپش د اهل حقو او باطل پرستو ترمنځ دغه معرکه جاري او دايم وي ، پدې جنگ کې باطل پرست چونکې د دلايلو او براهينو څخه بې برخې دي نو د يهودي سنتو له مخې په اهل حقو ته متونه او هغوی ته نا لايق اوصاف منسوبوي چې يو له هغې څخه دا دی چې تاسو د امارت د مرتد صوفي دين مامد څخه واورېده چې امام شيخ الاسلام رحمه الله

ته يې کم عقله وويل او بيا سبب د خپل دې تهمت دا ذکر کوي چې هغه تفردات لري ، سبحان الله که خبره د تفرداتو شي او پدې څوک بې عقله گرځي نو مونږ ته دې را وښايي چې کوم عالم او امام له دې څخه مستثنی دی؟ کوم عالم دی چې هغه تفردات نلري؟

تفصيل نه کوو او نه د علماؤ او امامانو نومونه ذکر کوو ځکه چې ذکر کول يې له وسعې بهر دي ، بس خلاصه داچې زمونږ چيلنج دی مونږ ته دې څوک يو عالم ، امام ، فقيه او مجتهد داسې را وښايي چې هغه په خپلو فتوو کې تفردات نلري بس دا به مو فتح وي!

بل دا هم واورئ چې د شيخ رحمه الله تفردات هم څه داسې نه دي لکه د چا چې په شيطاني خوبونو او په گمراه کونکو کشفونو باندې بناء وي ، بلکې هغه خو د کتاب ، سنت او د فقهاؤ د اقوالو حافظ وو ، هيڅ قول

او فتوی کې داسې نه وو چې د کتاب ، سنت او يا اجماع د امت څخه وتونکی وي او که بالفرض يومسأله کې داسې وي نو د اجتهاد په سبب بيا هم د يو اجر نه خالي نه دی ، دا به روسته ذکر شي چې موصوف کامل مجتهد وو ،

دده متعلق شيخ الاسلام امام ابن القيم رحمه الله فرمايي : لا نعرف مسألة خرق فيها الإجماع ، ومن ادعى ذلك فهو إما جاهل وإما كاذب ،

ژباړه : مونږ ته يوه داسې مسأله نده معلومه چې هغه په کې د اجماع مخالفت کړی وي ، نو که چا ددې دعوه وکړه دا به يا جاهل او يا هم درواغجن وي ، نقل من کتاب حياة شيخ الإسلام ابن تيمية ص ۵۵ .

دغه ډول حافظ ابن حجر رحمه الله د علامه ذهبي رحمه الله په حوالې سره نقل کړي فرمايي:

وأما نقله للفقهاء ومذاهب الصحابة والتابعين فضلا عن المذاهب الأربعة فليس له فيه نظير وفي موضع

آخر وله باع طويل في معرفة أقوال السلف وقل أن تذكر مسألة إلا ويذكر فيها مذاهب الأئمة وقد خالف الأئمة الأربعة في عدة مسائل صنف فيها واحتج لها بالكتاب والسنة.

ژباړه : او هغه چې نقلول دده دې فقهي لره او د صحابه او تابعينو مذاهبو لره سره د مذاهب اربعه وو ، نو په دې کې هغه هيڅ مثال نلري او بل ځای يې فرمايلي او د هغه لاس ډېر اوږد وو د سلفو د اقوالو په معرفت کې او ډېر داسې دي چې يو مسأله ذکر کړي مگر داچې په هغې کې د امامانو مذاهب بيانوي او ده يقيناً د څلور واړو امامانو نه هم په يوشمېر مسايلو کې مخالفت کړی چې هغې کې يې ليکل کړي خو دليل يې ورته د کتاب او سنت څخه نيولی .

(الدرر الكامنة لابن حجر ۱/۱۸۵)

امام ذهبي رحمه الله مزيد فرمايي : بحيث يصدق عليه أن يقال كل حديث لا يعرفه ابن تيمية فليس بحديث ، ولكن

الإحاطة لله ، غير أنه يغترف فيه من بحر وغيره من الأئمة يغترفون من السواقي.

ژباړه : او دا ځکه چې رښتوني تماميږي دا خبره د هغه په حق کې چې وويل شي چې هر هغه حديث چې ابن تيميه يې نه پېژني نو هغه له سره حديث نه دی ، خو دومره ده چې احاطه د علم الله ته ثابت ده ، خو البته دا ده چې ابن تيميه د بحر نه لپې پکوي او دده نه بغير نور امامان دا د وړو لښتو نه لپې پکوي . (ذيل طبقات الحنابلة ج ۴ ص ۵۰۰)

موصوف مزيد فرمايي ولقد نصر السنة المحضة ، والطريقة السلفية ، واحتج لها ببراہين ومقدمات وأمر لم يسبق إليها.

ژباړه : او يقيناً ده خاص د سنت او د سلفيت د منهج نصرت کړی دی او د هغې اثبات يې په دلايلو او داسې مقدمو او أمورو سره کړی چې هيڅ څوک هغې ته دده څخه نه دي مخکې شوي ، (کتاب الذيل ج ۲ ص ۳۹۰)

قاضي أبو عبد الله بن
الحريري فرمايی : إن
لم يكن ابنُ تيمية شيخَ
الإسلام فمن هو؟
ژباړه : كه ابن تيميه
شيخ الاسلام نه وي نو
بيا به څوك وي ، (من
أعلام المجددين ص ٢٥)

هو همدا شيخ الاسلام دی

نولوستونکو فکر وکړئ
هغه کوم تفردات دي
چې د هغې په سبب
يې د حق دشمنان کم
عقله گڼي يو داسې
تفرد دې مونږ ته د
هغه څوک پېش کړي
چې هغه ورته د کتاب
، سنت او يا هم اجماع
د امت څخه دليل نه
وي نيولی ، بل داسې
منقبت او عالي ميدال
کوم چې تاسو وليده
مسلمانان هغه چاته
ورکوي چې هغه دې د
کامل عقل نه برخمن
نه وي؟ بس دا به
روسته ثابتې او په
ډاگه شي چې د عقل
کمۍ په چا کې دی او
ددې نسبت اصل حقدار
څوک دي او څه شي دغه
باطل پرست او مشرکان
ددې تهمت په لگولو
مجبور کړي دي ، خو

چې دلته د مسلمانانو
مخې ته د مرتد صوفي
دين مامد درواغ او
تهمت خه په ډاگه
کړو نو د يو څو اهل
علمو هغه ثناء او مدح
ذکر کوو چې هغوی د
ابن تيميه رحمه الله
متعلق کړې ده ،

نو واورئ! ابن تيميه
رحمه الله هغه شخصيت
دی چې د وخت او عصر
منل شوی امام علامه
شمس الدين الذهبي
رحمه الله يې د جمله
کمالی أوصافو د راگېرو
لو څخه ځان عاجز
گڼي او فرمايي:

وهو كبر من أن يُنبه مثلي
على نعوته ، فلو حلفت بين
الركن والمقام لحلفت أني
ما رأيت بعيني مثله ، ولا
والله ما رأى هو مثل نفسه.

ژباړه : فرمايي او دغه
ابن تيميه رحمه الله
پېر لوی دی ددې نه
چې زماغوندي کس دې د
هغه د صفاتو څخه خبر
ورکړي نو که چېرته زه
د رکن او مقام ترمنځه
قسم وکړم نو ضرور به
دا قسم کوم چې ما
په خپلو سترگو د هغه
غوندي شخصيت نه دی
لیدلی او نه قسم په
الله که هغه د خپل

ځان غوندي شخصيت
لیدلي وي ،
(ذيل الطبقات الحنابلة
ج ٤ ص ٥٠٧)

علامه جمال الدين أبو
الحجاج المزني رحمه الله
د ابن تيميه رحمه الله
په باره کې فرمايي ما
رأيت مثله ولا رأى هو مثل
نفسه ، وما رأيت أحدا أعلم
بكتاب الله وسنة رسوله
ولا أتبع لهما منه ،

ژباړه : ما دده پشان
عالم نه دی لیدلی او
نه ده د خپل ځان
پشان عالم لیدلی دی او
ما د الله په کتاب او د
هغه د رسول په سنت
پېر پوهه لرونکی او
ددې دواړو زیات اتباع
کونکی له ده څخه
بل هيڅ څوک نه دی
لیدلی .

(الشهادة الزكية في ثناء
الأئمة في ابن تيمية
ص ٤٥)

جمال الدين السرمري
فرمايي : ” ومن عجائب
زماننا في الحفظ ابن تيمية
، كان يمر بالكتاب مرة
مطالعة ، فينقش في ذهنه
، وينقله من مصنفاته
بلفظه ومعناه ”.

ژباړه : او زمونږ د زمانې د
عجایباتو څخه په حفظ
کې ابن تيميه وو چې

ده به يوځل يو کتاب
مطالعه کړ نو د هغې
نقش به يې په ذهن
کې راغی او بيا به يې
خپلو تصانیفو کې په
لفظ او معنا دواړو سره
نقل کاوه .

(البدر الطالع ج ١ ج /
ص ٧٠)

قاضي ابن دقيق العيد
رحمه الله فرمايي : لما
اجتمعت بابن تيمية رأيت
رجلا كل العلوم بين عينيه
يأخذ ما يريد ويدع ما يريد
، وقلت له : ما كنت أظن أن
الله بقي يخلق مثلك .

ژباړه : زه چې کله د
ابن تيميه رحمه الله
سره مخامخ شوم نو
ما وليده چې دا داسې
يو سړی دی چې گویا
ټول علوم يې مخې
ته پراته دي بس چې
څه يې خوښه شي ترې
اخلي يې او چې څه
يې خوښه شي پرېږدي
يې نو ما ورته وویل
زه گمان نه کوم چې
الله له تانه بعد په
مخلوق کې بل داسې
عالم پیدا کړي . (الذيل
ج ٤ ص ٥٠٣ الرد الوافر
ص ١١١ الشهادة الزكية
ص ٢٩)

الشيخ إبراهيم الرقي : به د
ابن تيميه رحمه الله

ډاڪ الفن ، و حكم أن أحدا لا يعرفه مثله ، وكان الفقهاء من سائر الطوائف إذا جالسوه استفادوا منه في مذهبهم أشياء ، ولا يعرف أنه ناظر أحدا فانقطع عنه ، ولا تكلم في علم من العلوم ، سواء كان من علوم الشرع أو غيرها ، إلا فاق فيه أهله ، واجتمعت فيه شروط الاجتهاد على وجهها ،

ژباړه : او وو چې كله به دده نه د كوم علم د فن باره كې تپوس وكړي شو نو د ليدونكي او اورېدونكي به دا يقين راغی چې دا بغير له دې فن نه په بل فن علم نلري او دا فيصله به يې وكړه چې دده پشان بل هيڅوك ددې فن علم نلري او د ټولو طائفو فقهاء به چې كله ده ته كښېناستل نو له ده څخه به يې په خپلو مذاهبو كې زده كړې كولې او داسې قطعاً نه ده شوې چې د چاسره مناظره شوې وي او دا دې هغه ته پاتې راغلی وي او نه يې په كوم علم كې بحث كړی برابر ده چې شرعي علوم به وو او كه ددې نه علاوه

تيمية إلا جاهل أو صاحب هوى فالجاهل لا يدري ما يقول وصاحب الهوى يصده هواه عن الحق بعد معرفته به ،

ژباړه : قسم په الله ای فلانيه بغض نه کوي د ابن تيمیه سره مگر جاهل او ياهم بدعتي انسان جاهل خو نه پوهیږي چې څه وايي او د بدعاتو خاوند هغه خپل خواهش د حق د منلو څخه بندکړی دی روسته له دې چې څه يې وپېژنده چې دا حق دی . (الرد الوافر لابن ناصر الدين الدمشقي ص ۹۹) علامه کمال الدين الزمکانی رحمه الله يې په حق كې فرمايي: **وقد ألان الله له العلوم كما ألان لداود الحديد ،**

ژباړه : ابن تيمه ته خو الله علوم داسې تابع كړی وو لكه څنگه چې يې داود عليه السلام ته وسپنه تابع يعنې نرمه گرځولې وه . (غاية الأمانی ۲/۲۰۳)

موصوف د شيخ رحمه الله متعلق مزيد فرمايي: **كان إذا سئل عن فن من العلم ظن الرأي والسامع: أنه لا يعرف غير**

الشيخ تقي الدين أبو العباس الإمام المجمع على فضله ونبله ودينه ، قرأ القرآن وبرع فيه والعربية والأصول ، ومهر في علم التفسير والحديث ، وكان إماما لا يلحق غباره في كل شيء وبلغ رتبة الاجتهاد ، واجتمعت فيه شروط المجتهدين،

ژباړه : ابن تيمه هغه شخص دی چې په غوره والي ، زكاوت او ديندارۍ يې اجماع شوې ده ، قران يې لوستی دی او په هغې كې يې ممتازيت حاصل كړی دی او دا ډول په عربيت او اصولو كې مقام حاصل كړي او په علم التفسير او علم الحديث كې يې مهارت حاصل كړی وو ، او دا يو داسې امام و چې په هر څه كې بې مثاله او د اجتهاد درجې ته رسېدلی وو او په ده كې د مجتهدينو ټول شروط جمع شوي وو . (غاية الأمانی ۲/۱۹۱)

علامه بهاء الدين ابن سوار السبكي په شيخ رحمه الله د اعتراض كونكو متعلق خپل ملگري ته وفرمايل **والله يا فلان ما يبغض ابن**

باره كې فرمايل فإن طال عمره ملأ الأرض علما وهو على الحق ، ولا بد ما يعاديه الناس فإنه وارث علم النبوة .

ژباړه : كه چېرته د ابن تيميه عمر زيات شو نو ځمكه به د علم څخه ډكه كړي او دا په حق ولاړ دی نو خامخا به ورسره خلك (باطل پرست) عداوت كوي بېشكه دا د نبوة د علم وارث دی . (حياة شيخ الإسلام ابن تيمية ص ۲۱) د نحويانو شيخ او سردار شيخ أبو حيان النحوي چې كله د ابن تيمية رحمه الله سره ملاقات وكړ نو ويې فرمايل : **ما رأيت عينا مثله ،**

ژباړه : زما سترگو دده پشان كس نه دی ليدلی! (من أعلام المجديدين ص ۲۵)

الشيخ علم الدين البرزالي هم د خپلو شيوخو په معجم كې د هغه بې شميره أوصاف او كمالات ذكر كړي مختصريو څو كرښې د اختصار په توگه ذكر كوم فرمايي : **أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم بن محمد بن تيمية الحراني**

، مگر دا چې دا به د هغې په اهل باندې غالب ګرځېده او په ده کې په صحيح طريقې سره د اجتهاد جمله شروط جمع شوي وو.

(تاريخ ابن الوردي ج ۲ ص ۲۷۷)

دغه ډول د شيخ رحمه الله د کتاب (بيان الدليل) متعلق فرمايي: **من مصنفات سيدنا وشيخنا وقدوتنا الشيخ، السيد، الإمام، العالم، العلامة الأوحـد البارـع، الحافظ، الزاهد الورع، القدوة الكامل العارف، تقي الدين شيخ الإسلام، مفتي الأنام، سيد العلماء، قدوة الفضلاء، ناصر السنة، قـامع البدعة، حجة الله على العباد، راد أهل الزيغ والعناد، أوحـد العلماء العاملين، آخر الأئمة المجتهدين، أبي العباس أحمد بن تيمية.**

(تاريخ ابن الوردي ج ۲ ص ۲۷۷ ذيل طبقات الحنابلة ج ۴ ص ۴۹۸)

هو دا ابن تيمية وو

نو عزتمندو مسلمانانو وگورئ دا شوه د ۷ اومي او ۸ اتمې صدې د اهل علمو هغه تزكيه چې د شيخ الاسلام ابن

تيمه رحمه الله باره كې يې كړې ده چې د اختصار په سبب مونږ د مدحې نور كلمات، د نورو مشايخو نومونه او عبارات ذكر نه كړل، نو اوس دې مسلمانان د دين مامد صوفي تهمنت ته سوچ وكړي چې هغه ورته كوم نسبت كړی او بيا دې د اهل علمو دې مدحو ته فكر وكړي نو ايا هغه څوك چې عقل نلري او يا كمعقله وي هغه داسې كيدى شي چې د اجتهاد رتبې او مقام ته ورسېږي؟ هغه داسې كيدای شي چې محدثين، مورخين او فقهاء دې د هغه په حق كې ورباندې په حرم كې د الله په ذات قسم كول خوشوي چې مونږ داسې كامل، پوه او زيرك شخصيت ليدلى نه دى؟

ايا هغه داسې كيدى شي چې د محمد بن أحمد بن عبد الهادي، د محمد بن أبي بكر، ابن قيم الجوزية د محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي د محمد بن مفلح د ابن محمد المقدسي د إسماعيل بن عمر بن كثير، د عمر بن علي البزار، د أحمد بن

حسن بن عبد الله بن قدامه د محمد بن شاکر الکتبي، د سليمان بن عبد القوي الطوفي الصرصري البغدادي، د عمر بن مظفر الوردی المصري الحلبي، د عمر بن سعد الله الحراني، د محمد بن المنجا التنوخي الدمشقي وغيرهم رحمهم الله غوندې شاگردان وروزي؟

(كمافي شيخ الإسلام ابن تيمية وجهوده في الحديث وعلومه ص ۱۰۱ ص ۱۵۹). ايا داسې كس كم عقله كيدای شي چې د ملحدانو په نزد د عقل بادشاهان او حکماء په دلايلو سره بې عقله ثابت كړي او لس جلده كتاب په نوم د (درء تعارض العقل والنقل) د هغوى په بطلان او د كمعقلې په ثابتولو باندې وليكي؟

د باطل پرستو د عداوت سبب

لكه څنگه چې دا خبره په مخكې فصولو كې بې له شك او تردد څخه ثابته شوه چې شيخ رحمه الله ته رب كريم په ځمكه او بيا د مسلمانانو په زړونو كې محبت، ايماني احترام او مقام

ځای كړى دى، خو دا چې د عصر مشرکين او باطل پرست يې د زعم برداشت نلري، رالږي په يو نوم او بل نوم د بې علمه مسلمانانو مخې ته د هغه د مقام غورځولو كوشش كوي، خو بل طرف ته الله رب كريم د خپلو ايمان لرونكو بنده گانو د دفاع وعده كړې او فرمايي: **إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِبُ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ.**

ژباړه: يقينا الله له هغو كسانو څخه دفاع كوي چې ايمان يې راوړى دى دا يقيني ده چې الله هيڅ يو خائن، او ناشكره نه خوشوي.

امارت په ابن تيمية طعن ولې لگوي؟

مسلمانانو واورئ مونږ ستاسو په مخ كې په وطني امارت او د تصوف په جمله اهل شرك دا اواز كوو او دې واورئ نن چې د دوى له لورې د ممبرونو په سر شيخ الإسلام رحمه الله ته د كمعقل كوم بې ځايه نسبت چې كيږي

او د عيب او طعن هدف
گرځي نو ددې مرکزي
علت دا دی چې هغه
پرون ستاسو د همصفته
مرتدينو تاتاريانو خلاف
په جهاد فتوا ورکړې
وه او د مجاهدينو ترمنځ
يې اعلان وکړ چې :
”إذا رأيتموني من ذلك
الجانِبِ وعلى رأسِي
مصحف فاقتلونِي“
که چېرته تاسو ما
د تاتاريانو په طرف
ووینئ او په سړمې
قران هم اڅي وي نو
ما قتل کړئ ،
ستاسو نني تهمتونه
د پروني هغه درد لکه
کبله وجود ته راغلي
چې د شيخ رحمه
الله د فتوي په سبب
يې ستاسو په زړونو
حمله کړې او هغه
هاغه فتوا ده چې
ستاسو د مقتداگانو او
د وحدة الوجود په
بدگرده مشرانو حسين
بن منصور الحلاج ،
محي الدين ابن عربي
، ابو فتوح شهاب الدين
السهروردي ، ابن
الفارض او ابن سبعين
وغیره صوفيانو باندې
يې ورکړې وه ، د
ملحدانو او زنادقه وو
حکم يې ورباندې

لگولی وو او د هغوی
په کفر ، ضلالت
، حماقت او جهالت
يې مسلمان ملت اگاه
گرځولی دی ،
تاسو ځکه نن د هغه
نوم نشئ برداشت
کولی چې د هغه د
زرينو اقوالو څخه دا
قول مشهور دی چې
”العامّة يعبدون الله
والصوفية يعبدون
أنفسهم ، ژباړه : خلک
د الله عبادت کوي
خوصوفيان د خپل ځان
عبادت کوي .
شيخ رحمه الله ځکه
ستاسو د تهمتونو او
ناحقه بهتانو هدف
گرځيدلی چې هغه
ستاسو په ناسکه
ورونو روافضو د تکفير
فتوی ورکړې او د
هغوی په بطلان يې
د منهاج السنة غوندي
لاجواب کتاب ليکلی دی
چې ترننه د روافضو
زخمو ته تازه کوي او
مالگي پرې شيندي!!
د شيخ نه ځکه ډار
محسوسوی چې ستاسو
د مشرانو منکري
الصفاتو معطله او
جهميه وو په رد کې
يې الحموية الكبرى
، العقيدة الواسطية او

التدمرية کتابونه ليکلي
دي!! په اړه يې ځکه
د درواغو او تهمتونو
څخه کاراخلي چې
هغه په الفرقان کتاب
کې ستاسو او ستاسو
همصفته د شيطان
دوستان گرځولي دي ،
تاسو ته ځکه د هغه
مسلم مقام د منلو
وړنه دی
چې تاسو او ستاسو
دغه جمهوري او وطني
امارت د هغه د فتوی
له رويه طائفه ممتنعه
کې حسابيږي چې
په مقابل کې يې په
مسلمانانو باندې جهاد
فرض عين گرځيدلی
دی .
اوس د مسلمانانو مخې
ته يو څو ښکاره
ثبوتونه او دلايل پدې
پار عرض کوم چې
د امارت وطني د ممبر
نه چې د کمقل کوم
نسبت شيخ رحمه الله
ته شوی ددې ښکاره
صفت لايق خپله ددې
امارت مشرتابه او د دين
مامد په څېر نور
مسولين دي او دا داسې
دلايل دي چې په خپله

خوارکي دين مامد
صوفي په خپله خوله
باندې ويلي دي چې
د عقل والاو په نزد ،
نو دا د دين مامد له
خوانه امارت ته په
مخ د کلکې څپېرې د
ورکولو او د امارت د
مشرتابه او مسؤلينو
څخه د جامو ويستلو
مترادف خبرې دي چې
دغه خبرې يې ستاسو
مخې ته ږدم ترڅو
ددې سره سره د تصوف د
عقل نتيجه هم ووينئ
چې په ځان يې د بې
عقلۍ سره سره د حماقت
او سفاهت څومره بې
شمېره دلايل ثابت
کړي دي!

د امارت قاضيان!!

صوفي دين مامد وايي
: په موجوده نظام کې
فارغ لانه وي او پوښتنه
کوي چې چېرته به
د قاضيتوب ځای راته
پيداشي ، ځکه په
مدرسه کې تنخوا ، د
مفتی توب تنخوا او
د قضا تنخواه څومره
فرق لري؟

زمونږ تبصره

د دين مامد دا خبره
مونږ هم تائيدوو ځکه

يو ، د دغه عوامو په کومکونو د ولس يوه يوه کس خپل کور د مجاهد په سر باندې قربان کړی!

زمونږ تبصره

مسلمانانو خه وگورئ د امارت د مشرتابه او جنگياليو ټول هدف همدا وه چې حکومت ته ورسې فقط شريعت او د اسلام د حاکميت نيت يې قطعاً نه وو نو ځکه خو دين مامد وايي چې مونږ حکومت ته ددې عوامو په قربانيو رسېدلي يو ، د الله مدد او نصرت ته يې اشاره قدر هم ونه کړه ځکه چې دين مامد پدې پوهېږي چې د کرسۍ او اقتدار لاس ته راوړنې او د وطنيت د نظريې په اشرف کې جنگ نه جهاد دی او نه په دې کې د الله مدد وي بلکې د مهلت به وجه يو چانس وي الله يې ورکوي تر څو حجتونه تمام او اعذار قطع کړي نو بيا يې چې رانيسي نو د هغه رانيول يقيناً پېر سخت وي ،

نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شيخ

چې په دفترونو کې کار کوي د جمعې په شپه کوروته راځي جنازه به مو بيا هغوی وکړي!

زمونږ تبصره!

نو چې کله د يو اسلامي نظام دعوی کونکی اقتدار او حاکم داسې وي چې رعيت کې يې مړی د جنازې او تدفين د حق څخه داسې محروم پاتې کېږي نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شيخ الاسلام ابن تيمية چې د امت اهل علمو يې په امامت او علميت اجماع کړې؟ او مساجد وتړل شو؟ نو ايا اسلامي حاکم او اسلامي نظام داسې وي؟ دېته شرعی نظام ویلی شي؟

هو دا يې د مشرانو عقیده ده!!

د امارت د کابل د عملاؤ رئيس صوفي دين مامد وايی: د دغه ملت په قربانيو مونږ دې حکومت ته را رسېدلي

د امارت د کابل د عملاؤ رئيس صوفي دين مامد په خپله خوله وايي: نن د اطرافو مدرسې اکثره خړې شوې ، جماتونه بې امامه شول ، وتړل شول .

زمونږ تبصره

نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شيخ الاسلام ابن تيمية چې د امت اهل علمو يې په امامت او علميت اجماع کړې؟ او د امارت مشرتابه چې د حاکميت په مناطقو کې يې مدرسې خړې او مساجد وتړل شو؟ نو ايا اسلامي حاکم او اسلامي نظام داسې وي؟ دېته شرعی نظام ویلی شي؟

امارت د رعيت سره خيانت کوي!

د امارت د کابل د عملاؤ رئيس صوفي دين مامد په خپله خوله وايي: حتی يو ځای کې د افسوس ځای دی د چهارشنبې په ورځ مړی شوی وو د جنازې څوک نه وو بيا وايي هغه کليوالو وويلې سبا ته يې کېږدئ دغه رئيسان صاحبان

چې دې باب کې يو مقوله ده چې: صاحب البيت أدري بما فيه ، يعني د کور څښتن پېر خبر وي په هغه څه چې په کور کې يې دي ، نو دين مامد صوفي باره کې مجبور يو چې دا ووايو چې ”إن الكذب قد يصدق“ يقينا درواغجن هم کله کله ريشتيا وايي . نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شيخ الاسلام ابن تيمية چې د امت اهل علمو يې په امامت او علميت اجماع کړې؟ که د امارت مشرتابه چې نا اهل او بې علمه يې د قضاء منصبونو ته ځانونه رسوي او د دنيا د مال او متاع د حصول لپاره کوششونه کوي چې قاضيان شي! سره له دې چې په اسلام کې د عهدي طلب حرام دی او دوی بيا سره د نا اهلۍ دا کړنه ترسره کوي خو د امارت مشران يې مخه نه نيسي ځکه دا زمينه ورته امارت برابره کړې ده .

امارت کې مسجدونه وتړل شول!

دا صوفی دین مامد د امارت سره کومه دشمني لري چې جنگيالي خواران داسې شرموي او د مشرتابه حماقت يې رابکاره کوي؟

نو جواب دا دی چې دا هغه څه دي چې د امارت په صوفيانه منهج او شريعت کې غيـرت او بهادري تصورکيږي نو ځکه خو دین مامد خپله تور زني هم په فخر سره بيانوي او وايي:

ماته خپله يو کس وويلې په يو وخت کې چې دلته يو څه مشکلات وو ويل زما کورته دننه رازه د ښځو په مابين کې وده کېږه!

الله اکبر دا يې د رئيس عملاء غيـرت او بهادري چې د ښځو منځ کې پټيږي او هغه هم نامحرمو سره! خو خير وحدت الوجود کې هسې هم دغه کارونه پروا نلري، پروا نه د دوی پير ضامن جلال

ابادي رنډيو ته د زنا اجازه ورکوله او ورته ويل يې چې زنا کونکې او چاسره چې کيږي دې کې فرق نشته، نعوذ

اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې امريکا ورته رعيت کې کور په کور د ښځو، ماشومانو او بوډاگانو په شمول ډلې ډلې افراد په بې رحمۍ سره قتلول او دا پرځای ددې چې انتقام ترې واخلي نن د امريکا سره د دوستۍ لاسونه ورکوي او واپس يې افغانستان ته د راتلو ارمانونه او عذرونه کوي!؟

د امارت د جنگياليو د غيـرت کچه!

د امارت د کابل د عملاؤ رئيس صوفي دین مامد په خپله خوله وايي: حتی مجاهدين ماته غږېدلي وايي د چاپو په وخت کې دننه په کور کې د ښځو په مابين کې يې مونږ ته ځای اچولی چې په ښځو کې ايننه پټ ويده شئ چې داسې خيال څوک ونه کړي چې دلته پردی سړی دی!

زمونږ تبصره

لوستونکو ستاسو به هم به زړه کې دا خبره تاويگي راتاويگي چې

وه چې دوی به د الله شريعت راوړي خو نن افغانستان کې د الله د شريعت پرځای د کفارو شريعت حاکم دی او د الله د شريعت مخه نيول کيږي، بل دا چې دین مامد او ده ته ناست احمقان دومره فکر نه کوي چې امريکا ستا د رعيت کور کور کې د قتلونو امبار جوړ کړی دی خو نن ورته د امارت مشرک سراج الدين دشمن نه وايي! ملاکبير مرتد نن د امارت حاکميت د امريکا دپاره امن تصور کوي! عباس ستانکزی مرتد يې نن ارمان کوي چې کاش امريکا بېرته افغانستان ته راشي! مشهور احمق د زمانې امرخان موتاقي پلن ختی ورته سحر او مابشام همدا شيطاني منتر تکراروي چې مونږ په رسميت وپېژنئ! هيبتوف بې علمه يې هم په نرېوال قانون ايمان راوړ،

نو لوستونکو کم عقل څوک شو؟ شيخ الاسلام ابن تيمية چې د امت اهل علمو يې په امامت او علميت

الاسلام ابن تيمية چې د امت اهل علمو يې په امامت او علميت اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې جنگ يې فقط د حکومت لاس ته راوړلو لپاره وو؟

د عوامو سره امارت خيانت کوي!!

د امارت د کابل د عملاؤ رئيس صوفي دین مامد په خپله خوله وايي: مونږ ته شورا ته يو سپين ږيري راغی کوچی و د لوگر ويل يې په تېر رژيم کې به ما مجاهدينو ته پټه شپه ورکوله چا جاسوسي را باندې وکړه په کور مې بمبار وشو نهه نفر مې ځای پرځای شهيدان شول

زمونږ تبصره

مسلمانانو وگورئ او واورئ دا هغه عوام دي چې دې وطني طالبانو د شريعت د تنفيذ په نوم د دوی کورونه د خپل وطني جنگ سنگرونه گرځولي وو هغوی هم پدې اميد او طمع دغه هر مصيبت ته غاړه د همدې لپاره ايخي

بالله تعالى دا ټول يو
الله دی . کما في تذكرة
الرشيد صـ

والعياذ بالله تعالى
نقل کفر کفر نباشد
نو نن که پيرصوفي
دين مامد خان او
جنگيالو ته د نامحرمه
بخو سره دشپي کولو
اجازه او فتوى ورکوي
نو دا څه نوې خبره
نه ده ځکه خو وايو
چې کشران يې پدې
ټولو کړنو کې د
مشرانو پيروي کوي
او دا دوى ته جائز دي
د دوى د اعتقاد موافق
قطعا عيب نه گڼل
کيږي او نه يې په
مجلسونو او محفلونو
کې په يادونه شرم او
عار محسوسوي!!

ها خو بيا دا جدا
خبره ده چې د اسلام
په شريعت کې دا ډول
کړنې او صفات بيا
حد درجه بې غيړتي
او نارواه بلل کيږي ،
د شرک داعي دين مامد
خان اوس دومره نه
پوهيږي چې څه وايي
او ددې نه څه معنا
راولايږي افسوس يو
طرف دا دعوه کوي
چې افغانستان يې په
زور او جنگ فتح کړی!

خو بل طرف يې بيا
د جنگيالو حال دادی
چې د جنگ له ډاره
د نامحرمه بخو سره
په برستنو کې بيده
کيږي!

شيخ الاسلام قتال کونکى مجاهد وو

خو که ددې برعکس
تاسو لږ د شيخ
الاسلام ابن تيميه
رحمه الله بهادري
، غيرت او ايماني
شجاعت ته زيرشى
نو موصوف رحمه
الله يو د هغو علماؤ
څخه وو چې د حق د
دفاع او نصرت لپاره
يې د قلم سره سره توره
هم استعمال کړې ده
، موصوف هغه عالم
وو چې عمل به يې
د قول تصديق کولو د
ټول امارت په مشرانو
او کشرانو تېرو شوو
او پاتې شوو کې به
څوک مور راوړی د هغه
د غيرت د ۱۰۰ سلمې
حصې اندازه هم پېش
نه کړی شي اگرچې
مسلمان او مرتد هسې
هم يوشان نه وي خو
على سبيل المثال يې
وايو .

ابن عبدالهادي رحمه

الله روايت کوي
فرمايي چې ماته د
تتار سره د شام د لشکر
څخه يو اميرالحرب
چې د مضبوط دين او
رشتونې لهجې مالک وو
وفرمايل چې د تتار سره
د جنگ په وخت کې
راته ابن تيميه رحمه
الله وفرمايل يا فلان
أوقفني موقف الموت،
ای فلانيه ما د مرگ
پرځای کې ودروه! نو
هغه فرمايي فسقته
إلى مقابلة العدو وهم
منحدرون كالسيل تلوح
أسلحتهم من تحت الغبار
المنعقد عليهم .

ژباړه : نو ما روان کړ
د دشمن مخې ته مې
ودراوه او دشمن داسې
راوان وو لکه د سيلاب
چې أسلحې يې د هغو
گردونو لاندې چې پر
دوى دپاسه وو پرقېدلې
نو بيا مې ورته
وفرمايل : يا سيدي هذا
موقف الموت ، وهذا العدو
قد أقبل تحت هذه الغبرة
المنعقدة ، فدونك وما تريد
؛ ژباړه : اى مشره دا د
مرگ ځای دی او دا دی
دشمن چې راروان دی
ددې دوږو نه لاندې
چې پر دوى دپاسه دي
، نو اوس ته او هغه

چې ته يې اراده لرې
نو فرمايى : فرغ طرفه
إلى السماء ، وأشخص
ببصره ، وحرك شفثيه
طويلا ، ثم انبعث وأقدم
على القتالحتى فتح
الله ونصر ،

ژباړه : نوپس هغه
خپل مخ اسمان طرف
ونيوه او سترگې يې
اسمان ته نيولې وې او
شونډې يې ډېر وخت
خوځولې بيا راوگرځېده
او جنگ ته يې مخه
کړه تردې جنگ کې
لگياوو چې الله فتح
او نصرت راوليږه .

(العقود الدرية ص ۱۷۷)
نوچېرته د ۷ صدې
مجدد عالم او مجاهد او
چېرته د اوسنۍ زمانې
د تصوف مشرکان او
وطني حماريان ، هغه
به د مرگ ځای په
جهاد کې لټولو او دوى
د جنگ له ډار څخه د
نامحرمه بخو سره په
برستنو کې تر سحره
شپې سبا کوي ،
په الله قسم چې تر
منځ يې د اوم اسمان او
د لاندې اومي ځمکې د
فاصلې نه زيات فرق
موجود دی خو جهال
پدې نه پوهيږي .

خو د امارت جنگيالي برستو کې پټيري

الغرض همدا وجه ده چې پدې نامراده امارت کې د اخلاقي فساد کچه د حد نه واوښته ، جنگيالي يې په همدغه ډول ازادانه شپو تېرولو عادت وو چې قاري سعيد خوستي عرف قاري بېلچه يې نن دا کانې وکړې!

جنگيالي يې په همداسې شپو کولو عادت وو چې حقيبن خان نن يې داسې کانې وکړې!

جنگيالي يې په همدې ډول شپو کولو عادت وو چې د برېښنا رئيس او د قندهار د والي اوخي حاجي امان الله او د فارياب صلاح الدين او دغه ډول نورو يې هم دې ته ورته کانې وکړې ،

ځکه چې د تصوف دنيا کې دغه ډول کړنې عيب نه گڼل کيږي ، نو د امارت مشرتابه ته خو دومره لږ په خپلو جنگياليو زړه سوانده پکار وه چې دې خوارانو له ډاره پرون د پردو ښځو سره شپې کولې

خو نن يې بيا همدا جنگيالي د امريکا او د هغې د جمله متحالفينو ساتونکي او چوکيداران وگرځول!

نو لوستونکو کم عقل څوک شو؟ شيخ الاسلام ابن تيمية چې د امت اهل علمو يې په امامت ، علميت ، جهادي کارنامو او حماسو باندې اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې د کفارو له ډاره يې جنگيالي د نامحرمو ښځو سره بسترو کې پټيري او بيديري او دايې واپس د همدې کفارو په چوکيدارۍ تعينوي؟

نامحرمه ښځې او د امارت جنگيالي

د امارت د کابل د عملاؤ رئيس مرتد صوفي دين مامد په خپله خوله د زابل د يوې چاپې قيصه کوي وايي : عبدالله سرحدي راسره غږېده چې محاصره شو امريکايان راغلل چاپه يې واچوله د وتلو لار نه وه کليوالو دا قرباني ورکړه چې په موټر سايکلو چا خپله ښځه راپسې

سپره کړه چاپسې يې لور سپره کړه چاپسې يې خور سپره کړه چې د کلي نه ځان په دغه طريقه وباسئ .

زمونږ تبصره

هو دا د نړۍ فاتحين دي!! دا د اقصي ازادونکي دي! دا هغه ځوانان دي چې ټول افغانستان يې د امريکا او د هغې د متحالفينو څخه په زور فتح کړی دی! سبحان الله دشمن ورپسې کورته ورغلی اسلحه ورسره لاس کې اسلحه پټوي او خپله د پردو ښځو سره په موټر سايکلو له صحنې تېخته کوي!! دا يې د ټول غيرت او حيا کچه ده او بيا يې ډوزې گورۍ چې ځانونه د نړۍ فاتحين گڼي لاهول ولاقوة الا بالله .

لوستونکو کشران يې نه ملامتوو مشران او رئيسان يې دې کارته اماده شوي چې د مشکل په وخت کې د پردو ښځو ترمنځه بيده شي نو کشران خوي يې خو دا عيب نه گڼي ددوی پدې ډول

کړنو ډېر تفصيل ته ضرورت دی او د شريعت ډېری نصوص ددې په رد کې موجود دي خو د اختصار په بناء يې نه ذکر کوو ځکه دا خو هغه اتفاقي محذورات دي چې هېڅ عقل لرونکی يې منلو او جواز ته تيار نه دی خو امارت دا هرڅه جايز گڼي نو اوس بيا لوستونکو ته وايو چې کم عقل څوک شو؟ شيخ الاسلام ابن تيمية چې د امت اهل علمو يې په امامت ، علميت ، جهادي کارنامو او حماسو باندې اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې د کفارو له ډاره يې جنگيالي د نامحرمو ښځو په مرسته پرون په موټر سايکلو د قتال له صحنې څخه تختېدل خو نن همغه امريکا دشمنه نه گڼي بلکې دوسته يې بولي او د دفاع سوگندونه يې پورته کوي؟

امارت کې قاضيان رشتونه اخلي

د امارت د کابل د عملاؤ رئيس مرتد صوفي

کارونه نشم کولی ځکه د درسونو کې مصروف یم ، راته یې ویل خیر یو کال یې پرېږده خو دا کار مه پرېږده ماورته وویل نه یې شم پرېښودی ، ماویل قسم په خدای دی چې ټول امارت راکوې که د یوې ورځې یوحديث باندې یې ورکړم ... الخ .

زموږ تبصره!

لوستونکو د مرتد دین مامد او هیبة الله دغه مکالمه کې دوه مهمې خبرې نوټ کړئ اول که بالفرض ومو منله چې اسلامي نظام دی مدرسو کې یې هم حق درس کیږي نو سوال دا دی چې هبة الله ولې یو کال دین مامد د درس نه بندوي دین مامد چې مخکې د امارت د راتلو سره د اطرافو د مدرسو د شپږوالي کوم خبر ورکړ دا اعتراض دلته په هبت الله خان نه راځي؟ نو د دین مامد دلته پدې خبر د ځان صفت مقصود دی که د هبت الله مذمت تپوس ترې پکاردی ،

ښکاره وویل چې : دغه قاضیان صاحبان خو چې دا خلک حلالوي دا خو یولاک شل زره او اتیازره او نوي زره دي ... الخ نو لوستونکو دا که اوس هرڅه چغې ووهي چې ” د جرحې په شکل یې نه یایم د یقظت په شکل یې یایم ” خو حقیقت همدادی چې څه یې ویلي دي ، صوفي دین مامد د امارت د مشرانو او ددوی د نافذ کړده قانون حقیقت او حیثیت او د رعیت سره په خیانت ښه لیکچر ورکړی چې دا خوارکی خپله هم پدې کې پوره برخه لري خو چې د زانې او د کیشپ تقلید او له هغې سره مشابعت خوښوي هغه خوارکی به څه پوه شي .

دا د هیبة الله حیثیت دس!

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس مرتد صوفي دین مامد په خپله خوله وایي :شیخ صیب مبارک (هیبتوف) ته مې ویلې چې زه دا د شوری

عهدو کې هم وو چې مونږ قضا ته امتحان ورکوو نو ماورته وویلې چې ولې د امر بالمعروف خدمت خوعام دی په ولایت کې نو اوس بېرته ولې قضا ته راځی او په یوه کوټه کې کښېښی؟

زمونږ تبصره

دلته هم مرتد دین مامد د امارت د نقشبې او منهج په څه انداز کې د پېش کولو کوشش کړی بیا مجبور یو د انعام توگه ورته ووايو چې ” إن الکذوب قد یصدق ” هو یقینا د امارت جمله مشران او کشران همداسې دي چې دا ښکاره دلیل دی په حماقت او نا أهلیت د رهبر ددوی ، دا دلیل دی پدې چې امارت کې هریو د اوچت منصب او دپرو پیسو پسې گرځیږي بس دین مامد یې حقیقي حال بیان کړی ، او دا هم ترې څرگنده شوه چې د امارت قاضیان رشوتونه اخلي ځکه خو یې د قاضیانو د تنخواوو او رشوتونو متعلق

دین مامد په خپله خوله وایي : دغه ملت مونږ پریشی د علم یې پروا نلرو د خدمت دعوی ده چې مونږ امارت اسلامي ته خدمت کوو د خدمت دعوی نده نیتونه خراب دي روپی هلته پېرې دي یو والی صیب راته ویلې څه علماء راغلل چې دغه امر بالمعروف او نهی عن المنکر کې که مونږ ته وظیفې راکړې ماورته وویل ولې په درس لگیا یاست ، په امامت لگیا یاست د دین خدمت ده ویل هلته خدمت عام دی په ټول ولایت کې به یې کوم داخو په یوه جماعت کې خدمت دی چې کله دلته مقرر شول څه وخت بعد د قضا پوستونه راغلل نو امر بالمعروف کې خو تنخواوې کمې دي قاضیان صاحبان خو چې دا خلک حلالوي دا خو یولاک شل زره او اتیازره او نوي زره دي دغه ملایان بیا راغلل چې هلته په

دويمه خبره دا چې ددوی په اصطلاح دا يې أمير المؤمنين دی نو د يو امير المؤمنين دا حيثيت وي چې هغه ورته امر کوي او دا ورته په قسم جواب کوي چې که ټول امارت راکوې زه دا کار نه کوم!!

داخو مونږ په قطعي ډول وايو چې نه هېڅه الله شرعي امير دی او نه يې طاعت په مسلمان واجب دی، نه دا اونه يې دغه لښکر او مسئولین مسلمانان دي ځکه دوی طائفه ممتعة ده چې په مسلمانانو يې پر خلاف جهاد فرض عين گرځېدلی خو چې دوی بياهم سربېره پردې داسلام دعوی کوي او هیتوف ته امير المؤمنين وايي!!

نو د مثال په طور ورته وایم چې د امير المؤمنين حيثيت دا وي چې هغه تاته امر کوي او ته ورته قسمونه کوه چې که ټول امارت راکوې زه دا کار نه کوم؟ په شريعت کې د امام دا حق وي؟ خو دوی ته به زېږونو کې ښه پته

ته رارسېدلی یو څو علمي خطاوې کړي یو دا چې د قران کریم د سورة الحشر د ۹ نمبر ایت حصه يې غلطه لوستې او د انصارو په تائيد کې ایت داسې لولي ” وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ ” دلته يې د با نه بعد په واو باندې هم ضمه يعنې پېش لوستی او حال دا چې دغه ایت په قرآن کې داسې دی **وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ** همدارنگه نوموړي دوه ځله د امارت کلمه لوستې ده حال دا چې امارت په زېر د همزې سره دا ښې او علامي ته ویلی شي اقتدار ته چې ویل کیږي نو هغه امارت دی د همزې په کسري يعنې زېر سره، نو دا هغه ښکاره غلطیاني او خطاګانې دي چې د دين مامد بې علمي، کمعقلي، جهالت او حماقت په گوته کوي خو افسوس چې د امارت وطني اخوندان يې شمس المشايخ ګڼي،

بس خلاصه دا چې افسوس د هغه چا په

ده چې حق د طاعت قسم بالله که لري خو بس د مزو او د مال ګټلو وخت دی د شرعي مصطلحاتو نه ګټه پورته کړه او بې علمه مسلمانان دوکه کړه،

نوځکه خو یو اچار جوړ دی د امارت نه، سیکانو ته هم وظیفی ورکول کیږي روافض خو يې بيخي د ادې بچي گرځېدلي، د قضا او منصبونو پسې يې هر نا اهل لکه د لېونو سپو داسې لېونی ګرځي، ددې امارت په راتلو سره مدرسې شاپي شوې! جماتونه وتړل شو د جنازې ملا نه پیدا کیږي او بياهم اسلامي نظام لاهول ولاقوة الا بالله تعالی.

د صوفي دين مامد علمي مبلغ!!

په اخر کې د لوستونکو توجه ددين مامد صوفي چې د امارت له لورې د کابل د عملاؤ رئیس دی لږ د هغه علمي مبلغ ته راګرځوو دين مامد په دغه ۷ دقيقوي کليپ کې چې ما

پہ خیلو
مالونو سره
جهاد وکړئ

دریمه
مقاله

الحمد لله الذي أمر بالإنفاق في سبيله، و يُضاعف فيه الأجر والثواب لمن يشاء من عباده، والصلاة والسلام على أجود الناس في خلقه أما بعد. عزتمندو مسلمانانو!

تيرو برخو کي د جهاد بالمال د اهميت او فضيلت ترڅنگ د رسول الله صلى الله عليه وسلم او صحابه کرامو د جهاد بالمال نموني ذکر شوي وي او حکم د جهاد في سبيل الله هم بيان شوي و، دې برخه کي به په د انفاق في سبيل الله په ادابو او مواضعو خبره کوو او تر څنگ به يې د اسلامي نظام په اقتصادي منابعو او د باطلو تنظيمونو په اقتصادي منابعو هم رڼا اچوو.

د انفاق في سبيل الله آداب:

دا چې انفاق في سبيل الله يوه مهم او له خيرونو څخه پک عمل دی نو په همدې اساس مؤمن ته پکار دي چې دا عمل د قرآن او سنت موافق اداء کړي، ترڅو د خپل رب په دربار کي

قبول شي او انسان ته د دنيا او اخرت د ثوابونو او بدلي سبب وگرځي، دا ياد لرل پکار دي چې د صدقي قبولوالی او غوره والی د صدقي د حجم او د يروالي پورې نه دي، بلکې قبولوالی او غوره والی يې د اخلاص او ادابو پورې تعلق لري، نو په همدې اساس پدې باب کي په هغه شرطونو او ادابو خبره کوو چې قرآن او سنت د انفاق في سبيل الله لپاره ذکر کړي، چې د هغې له جملې څخه:

۱- أن تكون لوجه الله عز وجل.

صدقته او انفاق في سبيل الله بايد د الله عزوجل د رضا په خاطر ورکړل شي، يعنې مؤمن بايد دې عمل کي اخلاص وکړي او خپل نيت صحيح کړي.

الله تعالى فرمايي:

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مِّنْ أَمْرٍ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

[سُورَةُ النَّسَاء : 114]

ژباړه: د خلکو په پټو

مجلسونو کښي زياتره څه بېگڼه نه وي.

مو! که څوک په صدقي او خيرات لارښوونه وکړي يا د کوم ښه کار لپاره يا د خلکو په چارو کښي د اصلاح کولو لپاره چا ته څه ووايي، نو البته دا ښه خبره ده، او څوک چې د الله د رضا لټولو په خاطر داسې وکړي، هغه ته به موږ لوی ثواب ور په برخه کړو؛ حديث کي هم راځي:

عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "إِنَّكَ لَن تَنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَجَرْتَ عَلَيْهَا حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي قَمِ امْرَأَتِكَ" (مسحيح البخاري)

ژباړه: د سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه خبر ورکوي چې نبي صلى الله عليه وسلم وويل: يقيناً ته نه خرچ کوي يو څيز چې طلب کوي په هغې سره د الله رضا مگر الله به په هغې اجر درکوي تر دې چې ته د خپلې بي بي په

خوله کي (کوم طعام) بردي.

۲- ألا تكون من أجل الرياء والسمعة

صدقته او انفاق في سبيل الله به د رياء، ځان ښودنې او شهرت لپاره وجي نه ورکول کيږي. الله تعالى فرمايي:

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا [سُورَةُ النَّسَاء : 38]

ژباړه: او هغه خلک هم د الله نه خوښيږي چې خپل مالونه يوازې خلکو ته د ښودلو لپاره لگوي او په حقيقت کښي نه پر الله ايمان لري نه د اخرت په ورځ. او شيطان چې د چا ملگری شي، نو هغه ډېر بد ملگری دی.

۳- أن تكون من كسب طيب.

صدقته او انفاق في سبيل الله بايد د حلال، پاک او کره مال څخه ورکړل شي، حرام او نجس مال صدقه کي ورکول ممی ندي.

الله تعالى فرمايي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا

كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أُخْرِجْنَا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا
الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ
وَلَسْتُمْ بِبَاخِدِيهِ إِلَّا أَنْ
تُعْمَضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ [سُورَةُ
البَقَرَةِ : 267]

ژباړه: اي مؤمنانو! كوم مالونه چې تاسې گټلي دي او كوم شيان چې موږ ستاسې لپاره له ځمكې څخه رايستلي دي، د هغو ډېره غوره برخه د الله په لار كې ولگوئ. داسې نه چې د هغه په لار كې د وركړې لپاره د ډېر ناكاره شي د وركولو كوښښ وكړئ؛ په داسې حال كې چې كه هماغه شي څوك تاسې ته دركړي، نو تاسې به هيڅكله د هغه اخيستلو ته زړه ښه نه كړئ، مگر دا چې د هغه په قبلولو كې له سترگو پټولو څخه كار واخلي. تاسې بايد پدې پوه شئ چې الله بې حاجته او د ډېرو غوره ستاينو والا دی.

همدارنگه بل ايات كې الله تعالى فرمايي:

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى
تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمِمَّا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ

اللَّهُ بِهِ عَالِمٌ [سُورَةُ آل
عِمْرَانَ : 92]

ژباړه: تاسې نېكې ته هيڅكله نشئ رسېدای ترڅو خپل هغه شيان (د الله په لار كښي) ونه لگوئ چې تاسې ته گران وي؛ او څه شي چې تاسې ولگوئ، الله پرې عالم دی.

۴- أَنْ لَا تَكُونَ بِمَنْ وَلَا أَذَى
حَتَّى لَا يَبْطُلَ أَجْرُهَا.

صدقته او انفاق في سبيل الله كې به زبادنې (احسان) يا وركونكي ته تكليف وركول نه وي ترڅو يې اجر باطل نشي.

الله تعالى فرمايي:

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا
يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا
وَلَا أَذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ [سُورَةُ
البَقَرَةِ : 262]

ژباړه: كوم خلك چې خپل مالونه د الله په لار كې لگوي او د لگښت څخه وروسته پر چا احسان نه كوي او نه ازار وركوي، د هغو ثواب د هغو د رب سره دی او پر هغو څه وېره، غم او ځپگان نشته.

همدارنگه بل ايات كې

اللَّهُ تَعَالَى فَرْمَايِي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا
تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ
فَتَرَكَهُ صُلْدًا لَا يَقْدِرُونَ
عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ [سُورَةُ البَقَرَةِ :
264]

ژباړه: اي مؤمنانو! خپلي صدقي په احسان بارولو او ازار رسولو، د هغه چا په څېرمه خاورې كوي، چې خپل مال محضي خلكو ته د ښودلو لپاره لگوي او نه يې پر الله ايمان وي او نه پر اخرت. د هغه د لگښت مثال داسې دی، لكه يوه ښويه تيرره چې دوره پرې ناسته وي، كله چې باران پرې وورېږي، ټوله دوره ترې يوسي او تيرره هماغسې ښويه پاكه پاتي شي. دې خلكو چې په خپل گومان سره د صدقي كومه نېكې گټلې ده، له هغې څخه هيڅ شي د هغو لاس ته نه ورځي، او كافرانو ته الله سمه لار نه ځايي.

۵- أَنْ تَخْفَى وَلَا يُجْهَرُ
بِهَا، إِلَّا أَنْ تَكُونَ هُنَاكَ
مُصْلِحَةً فِي إِظْهَارِهَا.

بايد صدقه او انفاق په پټه طريقه وركړي شي مگر كه كوم مصلحت په ښكاره وركولو كې وي بيا به مشكل نه وي.

الله تعالى فرمايي:

إِنْ تُبَدُّوا الصَّدَقَاتِ
فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا
وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ
مَنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ [سُورَةُ
البَقَرَةِ : 271]

ژباړه: كه خپل صدقات په ښكاره توگه وركړئ نو دا هم ښه ده، او كه په پټه بې اړو كسانو ته وركړئ، نو دا ستاسې له پاره ډېره غوره ده؛ ستاسې ډېر گناهونه په دغه شان عمل سره له منځه ځي. او هر څه چې تاسې كړي وي، الله هرومرو پرې خبر دی.

نو دا هغه اداب دي چې بايد هر مؤمن يې لحاظ وساتي ترڅو مالي جهاد او انفاق يې سبيل الله يې د الله عزوجل په دربار كې قبول شي، او د اجر څخه

محروم نشي.

ابواب الإنفاق في سبيل الله:

يَقِينًا اسـلام يواخـني هغه دين دی چې خپل پيروان يې د تل لپاره اجتماعي او فردي همکاريو ته هڅولي دي او د يو بل سره ښېگڼې او محبت ته يې ترغيبات ورکړي دي ، د يتيم لاس نيول، د محتاج سره کومک او هغه ته مال ورکول، صله رحمي کول، د مريض عيادت او تنگ لاسي ته مهلت ورکول او يا يې بېخي ورته بخښل، د ظالم او مظلوم لاس نيول، په نيکيو امر کول او د بديو نه خلک منع کول، د يو بل سره کومک او په هغه کې تيزي ورکول ، بلکې هر هغه څه ته چې انسان په خپل ژوند کې ضرورت لري او شرعاً، فطرتاً او عقلاً د انسان په ګټه وي په هغه باندې يې امر کړی او د هر هغه څه نه چې شرعاً، فطرتاً او عقلاً د انسان په ضرر وي منع يې فرمايلي ده ، په همدې وجه الله عزوجل د

مؤمن د انفاق لپاره هم مختلفي دروازي ، لاري او بخشونه ښودلي ترڅو د مسلمانانو په هر حالت کې لاسنوی وشي ، مخکې له دې چې د انفاق مختلفي لاري او بخشونه ذکر کړو بايد په ياد ولرو چې په يو بخش کې د مسلمانانو انفاق منحصر کول يا د خپلي فائدي له وجي عامو مسلمانانو ته يو مشخص بخش په ګوته کول او په نورو بخشونو د دين کې يې د انفاق څخه منع کول او بندول ظلم او ناروا ده ، له همدې وجي قران او سنت کې د انفاق لپاره مختلف بخشونه مشخص شوي ترڅو د ټولو مسلمانانو اجتماعي او انفرادي ضرورتونه حل شي چې د هغې له جملې څخه:

١- الجهاد في سبيل الله.

د انفاق لپاره يوه ستره او اهمه لار هغه جهاد في سبيل الله ده، چې پورته کتاب کې ځای پر ځای په هغه خبره وشوه چې جهاد يوه اجتماعي فريضه ده او د ټولو مسلمانانو مصالح ورسره تړلي او په همدې

سره د دين ، نفسونو، عزتونو ، مالونو او د مسلمانانو د خاورې حفاظت ترلې دی، نو ځکه دې بخش کې خپل مال لږول ترټولو اهم او افضل دي ، چې دلايل يې پورته ذکر شو چې بيا يې اعاده نکوو.

٢- الدعوة إلى الله تعالى:

دويمه لار او بخش د انفاق لپاره د دعوت لار او بخش دی چې انسان خپل مال د دين په دعوت کې استعمال کړي ، که هغه د حق پرسته داعيانو او علماؤ په تاييد او ملاتړ کې وي ، که هغه د اسلامي کتابونو ، مجلو وغيره په چاپ او نشر کې وي ، او که هغه نور دنيوی اسباب برابرول وي ترڅو د الله دين ترخلکو ورسېږي.

خديجه رضي الله عنها هغه زنانه وه چې خپل مال يې د رسول الله صلى الله عليه وسلم او د اسلامي دعوت په خدمت کې تر ټولو مخکې استعمال کړ.

همدارنگه د ابوبکر صديق رضي الله عنه واقعات ذکر شول چې ابتداء د

اسلام کې چې مکه کې رسول الله صلى الله عليه وسلم دعوت کاوه ، خلک يې د الله توحيد ته رابلل او د شرک څخه يې منع کول ، ابوبکر صديق رضي الله عنه يې په خدمت کې خپل مال لگاوه.

٣- كفالة المهاجرين:

دريم د هغه لارو څخه چې بايد مؤمن پکې انفاق او خرچ وکړي هغه د مهاجرينو کفالت دی ، هغه څوک چې د الله عزوجل لپاره يې خپل کور کلی او وطن پرېښی وي او مهاجر شوی وي ، يقيناً چې دا د انفاق او خرچ لايق دي. الله تعالى د هغه انصارو توصيف کړی چې مهاجرو صحابه کرامو ته يې د ځای ، خوراک او نورو اسبابو انتظام کړی و ، الله عزوجل يې په اړه وايي: **وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَفَهِمْ قَالُوا لَكَ هُمْ الْمُفْلِحُونَ**

[سُورَةُ الْحَشْرِ : 9]

ژباړه: (او دا مالونه د هغو خلکو (انصارو) لپاره هم دي) چې د دغو مهاجرینو له راتګ څخه مخکې یې ایمان راوړی، په دې کور (مدینه منوره) کېني استوګن ول. دوی له هغو خلکو سره مینه کوي چې دوی ته یې هجرت کړی دی؛ او هر څه چې هغو ته ورکړل شي، د هغو څه اړتیا قدرې هم دوی پخپلو زړونو کېني نه احساسوي؛ او پر خپل ځان باندې نورو ته ترجیح ورکوي که څه هم پخپله محتاج وي. حقیقت دا دی، کوم خلک چې د خپل نفس د بخل (یا حرص) څخه ورغورل شول، همغوی بري موندونکي دي.

همدارنګه فرمایي:

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ [سُورَةُ الْأَنْفَالِ : 74]

ژباړه: کومو خلکو چې ایمان راوړ، او د الله په لار کېني یې هجرت وکړ، او جهاد یې وکړ.

او کومو خلکو چې پناه ورکړه او مرسته یې وکړه، همغوی رښتیني مؤمنان دي. د هغو لپاره د گناهونو پښنه او ډېره ښه روزي ده.

۴- فکاک الأسیر:

د زندانیانو خلاصول.

بل بخش او لاره د انفاق فی سبیل الله څخه د زندانیانو خلاصول دي چې مؤمن خپل مال د زندانیانو په خدمت او خلاصون کې ولږوي، د اسیر آزادول په مؤمنانو واجب دي، ځکه د قتال او جهاد یو حکمت او د فرضیت وجه الله عزوجل د مستضعفینو او اسیرانو خلاصول بیان کړي دي، نو کله چې د اسیرانو خلاصول په جهاد بالنفس سره واجب دي نو په جهاد بالمال سره خو په طریق اولی فرض دي

الله تعالی فرمایي:

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا [سُورَةُ

[النساء: 75]

ژباړه: او څه شوي په تاسو باندې، چې جنگ نه کوئ د الله په لاره کې (د دین د ترقۍ لپاره) او په (خلاصولو) د ضعیفانو کې چې سړي، ښځې او هلکان دي هغه کسان چې دوی وایي: "اې زموږ ربه! وباسه موږ دې کلي (مکې) څخه چې د هغې اوسیدونکي ظالمان دي او وگرځوه زموږ لپاره د خپل طرف نه ولي (ساتونکي، دوست) او وگرځوه زموږ لپاره د خپل طرف نه مدد کار.

ابن العربي رحمه الله د دې آیت په اړه فرمایي: "قَالَ عَلَمًاؤُنَا: أَوْجَبَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ الْقِتَالَ: لِاسْتِثْقَاذِ الْأَسْرَى مِنْ يَدِ الْعَدُوِّ مَعَ مَا فِي الْقِتَالِ مِنْ تَلْفِ النَّفْسِ، فَكَانَ بَذْلُ الْمَالِ فِي فِدَائِهِمْ أَوْجَبَ، لِكُونِهِ دُونَ النَّفْسِ وَأَهْوَنَ مِنْهَا" (أحكام القرآن 1 / 583)

ژباړه: زموږ علماء وایي: الله سبحانه و تعالی په دې آیت کې قتال د بندیانو د آزادولو

لپاره د دشمن څخه واجب کړی دی، سره د دینه چې په قتال کې ضیاع د نفس شته، نو د مال مصرفول د دوی په خلاصون کې ډېر واجب دي ځکه چې په دې کې د نفس ضیاع نشته او دا د هغه څخه آسانه ده.

همدارنګه امام قرطبي رحمه الله فرمایي: "قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) حِصْنٌ عَلَى الْجِهَادِ وَهُوَ يَتَضَمَّنُ تَخْلِيصَ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ أَيْدِي الْكُفَرَةِ الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ يَسُومُونَهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ، وَيَقْتُلُونَهُمْ عَنِ الدِّينِ، فَأَوْجَبَ تَعَالَى الْجِهَادَ لِإِعْلَاءِ كَلِمَتِهِ وَإِظْهَارِ دِينِهِ وَاسْتِثْقَاذِ الْمُؤْمِنِينَ الضُّعَفَاءِ مِنْ عِبَادِهِ، وَإِنْ كَانَ فِي ذَلِكَ تَلْفٌ النَّفُوسِ. وَتَخْلِيصُ الْأَسَارَى وَاجِبٌ عَلَى جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ إِمَّا بِالْقِتَالِ وَإِمَّا بِالْأَمْوَالِ، وَذَلِكَ أَوْجَبٌ لِكُونِهَا دُونَ النَّفُوسِ إِذْ هِيَ أَهْوَنُ مِنْهَا. قَالَ مَالِكٌ: وَاجِبٌ عَلَى النَّاسِ أَنْ يَفْدُوا الْأَسَارَى بِجَمِيعِ أَمْوَالِهِمْ. وَهَذَا لَا خِلَافَ فِيهِ". (تفسير القرطبي)

ژباړه: دا تيزي ورکول دي په جهاد باندې او دا آيت د مشرکانو د لاس څخه د ضعيفانو آزادولو ته هم شاملېږي، هغه مشرکان چې دوی ته بد عذابونه رسوي او د دين څخه يې اړوي؛ نو الله سبحانه و تعالی د خپلې کلمې د پورته کولو لپاره او د دين د رابشکاره کولو لپاره او د ضعيفه مؤمنانو د راخلاصولو لپاره جهاد فرض کړی دی، که څه هم په دې کې د نفسونو تلف پروت دی.

او د بنديانو آزادول د مسلمانانو په جماعت باندې د جنگ په ذريعه او يا د مال په ذريعه فرض دی، او د مال په واسطه ډېر زيات فرض دی ځکه چې په دې کې تلف د نفسونو نشته او د هغه څخه آسانه دی. امام مالک رحمه الله فرمایلي: "په خلکو باندې واجب ده چې په خپل ټول مال باندې د بنديانو فديې ورکړي". او په دې کې هيڅ خلاف نشته.

همدارنگه امام شوکاني رحمه الله ویلي: "والمستضعفين مجرور

عطفاً على الاسم الشريف، أي ما لكم لا تقاتلون في سبيل الله وسبيل المستضعفين حتى تخلصوهم من الأسر وتريحوهم مما هم فيه من الجهد..." (فتح القدير: 1/562)

ژباړه: او (المستضعفين) دا مجرور دی د وجه د عطف څخه په اسم شریف باندې يعنې څه شوي دي په تاسې باندې چې د الله په لاره کې او د کمزوري کړای شوو په لاره کې جهاد نه کوئ تر دې چې هغوی د بند څخه راخلاص کړئ او د هغه تکالیفو څخه چې هغوی په کې واقع دي (کالي يې) آرامتيا ورکړئ.

همدارنگه امام قرطبي رحمه الله د (سورة البقره 85) نمبر ايات په تفسير کې هم فرمايي: قَالَ عُلَمَاؤُنَا: فِدَاءُ الْأَسَارَى وَاجِبٌ وَإِنْ لَمْ يَبْقَ دِرْهَمٌ وَاحِدٌ." (تفسير قرطبي: 2/22)

ژباړه: زمونږ علماء فرمایي: د بنديانو فديې ورکول فرض دي که څه هم يو درهم پاته نه شي.

د رسول الله صلى الله

عليه په سنتو کې هم د بنديانو په خلاصولو امر راغلی او هغه عام دی که به جهاد بالنفس سره وي او که په جهاد بالمال سره وي، امام الحديثين محمد بن اسماعيل البخاري رحمه الله د دې موضوع د اهميت د وجې باب ايشي دی چې (بَابُ فِكَاهِ الْأَسِيرِ)

باب دی به بيان د خلاصولو د بندي کې. او بيا يې حديث نقل کړی:

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "فُكُّوا الْعَانِي، يَغْنِي: الْأَسِيرَ، وَأَطْعُمُوا الْجَائِعَ، وَعَوِّدُوا الْمَرِيضَ" (صحيح البخاري)

ژباړه: د ابو موسی الأشعري رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: "بندي خلاص کړئ او وږي ته ډوډی ورکړئ او د مريض پوښتنه وکړئ".

نو په پورته حديث کې رسول الله د بندي په آزادولو باندې امر کړی، او د نبي عليه السلام امر د وجوب

لپاره وي چې که بل طرف قرينه ته وي موجوده، معنی دا چې دا فرض دی په مسلمانانو باندې چې خپل بنديان آزاد کړي که هغه د جنگ په ذريعه وي او که د فديې او مال په ذريعه او که د تبادلې په واسطه، او که مسلمانانو يو طاقت هم نه درلوده بيا به دعاگانې کوي.

همدارنگه بل روايت کې نقل دي:

عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ لِعَلِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْوَحْيِ إِلَّا مَا فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ: "لَا وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ، وَبَرَأَ النَّسَمَةَ، مَا أَعْلَمُهُ إِلَّا فَهْمًا يُعْطِيهِ اللَّهُ رَجُلًا فِي الْقُرْآنِ، وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ"، قُلْتُ: وَمَا فِي الصَّحِيفَةِ؟ قَالَ: «الْعَقْلُ، وَفِكَاهُ الْأَسِيرِ، وَأَنْ لَا يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ». (صحيح البخاري)

ژباړه: د ابو جحيفه رضي الله عنه څخه روايت دی چې ما علي رضي الله عنه ته وويل، آيا ستاسو سره سپوا د

هغه څخه چې د الله (28/642):

تعالی په کتاب کې دي، د وحی څخه څه شته؟ هغه وفرمایل: نه، قسم په هغه الله باندې چې دانه یې چولې ده او مخلوقات یې پیدا کړي دي مگر هغه پوهه چې الله تعالی چاته په قرآن کې ورکړي وي او سیوا د هغه څخه چې په دې پانه کې دي. ما وویل: په دې کې څه دي؟ ویې فرمایل: د دیت بیان، او د بندي آزادول، او دا چې مسلمان به د کافر په بدل کې نه وژل کېږي.

ابن حجر رحمه الله فرمایي: والمعنى أن فيها حكم تخليص الأسير من يد العدو والترغيب في ذلك. (فتح الباري: 1/205) ژباړه: او د دې معنی دا ده چې په دې کې د بندي د آزادولو حکم دی د دشمن څخه او په دې باندې ترغیب ورکول دي.

شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله هم فرمایلي: "أَنَّ فَكَكَ الْأَسَارَى مِنْ أَعْظَمِ الْوَأْجِبَاتِ وَبَذَلَ الْمَالِ الْمُوقُوفِ وَغَيْرِهِ فِي ذَلِكَ مِنْ أَعْظَمِ الْقُرْبَاتِ" مجموع الفتاوى

د الله تعالی فرمایي: إِنَّمَّا يَعْْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ [سُورَةُ التَّوْبَةِ : 18]

ژباړه: د الله د مسجدونو ابادونکي خو هماغه خلک کېدای شي چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان لري، او لمونځ قائم کړي، زکات ورکړي او له الله پرته له بل هیچا څخه نه وېرېږي. له هماغوی څخه دا

توقع ده، چې په سمه لاره به لاړ شي.

نو پورته ایات کې د مسجد ابادول د مؤمنانو صفت ذکر شوی او هغه ابادول عام دي که په بدن سره وي او یا هم په مال سره ابادول وي.

همدارنگه حدیث کې هم راځي چې د بنی نجارو څخه رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغوی قیمتي باغ د مسجد لپاره طلب کړ چې خرڅ یې کړي خو هغوی خپل باغ خرڅ نه بلکې د الله عزوجل د رضا په خاطر صدقه کړ!

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : " أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنَاءِ الْمَسْجِدِ ، فَقَالَ : يَا بَنِي النَّجَّارِ ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هَذَا ، قَالُوا : لَا ، وَاللَّهِ لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ " (صحيح البخاري)

ژباړه: له انس رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم : " كَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ " ، وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّابَةِ وَالْوُ سَطَى . (صحيح مسلم)

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله

6- كَفَالَةُ الْيَتَامَ وَالْأَرَامِلَ:

د یتیمانو او کونډو کفالت کول ،

کونډو او یتیمانو باندی خپل مال خرچ کول ، د هغوی پالنه کول ، یقیناً یو بهترین عمل دی چې قران او سنت یې لوی شان بیان کړی او سبب د جنت یې گرځولی.

حديث كې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " كَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ " ، وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّابَةِ وَالْوُ سَطَى . (صحيح مسلم)

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله

صلی الله علیه وسلم وفرمایل: د یتیم پالنه کونکی (دا یتیم) که د هغه (قريب) وي او که د بل چا وي، زه او هغه به په جنت کې د دې دوه گوتو پشان يو، او امام مالک په خپله شهادت او منځنۍ گوتو اشاره وکړه.

۷- إطعامُ الطعام للمساكين:

فقيرانو او مسکينانو باندې خرچ کول هم د انفاق له بخشونو او لارو څخه دي چې قران او سنت بار بار ورته ترغيبات ورکړي.

الله تعالى فرمايي:

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا (8) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا [سُورَةُ الْأَنْعَامِ: 9]

ژباړه: او (دا مؤمنان) د الله په مينه کښي مسکين، یتیم او بندي ته خواړه ورکوي (او هغو ته وايي چې) موږ تاسې ته يوازي د الله په خاطر خواړه درکوو، موږ ستاسې څخه نه څه بدله غواړو، نه مننه؛

همدارنګه فرمايي:

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ

قُلْ مَا أَنفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِللَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَالسَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

[سُورَةُ الْبَقَرَةِ: 215]

ژباړه: خلك ستا څخه پوښتنه كوي: "موږ څه مصرف كړو؟" - ځواب ورکړه: "كوم مال چې تاسې لگوي، پر خپل مور او پلار، خپلوانو، یتیمانو، مسکینانو او مساکرو باندې يې ولگوي او تاسې چې مړه ښېگنه کوئ، الله پرې خبرېږي."

۸- إفتار الصائمين:

روژه دارو ته (افطار) روژه ماتي ورکول هم د انفاق له لارو او بخشونو څخه يو بخش دی چې رسول الله صلى الله علیه وسلم ترغيبات ورکړي.

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ فُطِّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا" (جامع الترمذي: رقم 734)

ژباړه: له زيد بن خالد الجهني رضي الله عنه

څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله علیه وسلم وفرمایل: څوک چې روژه دار ته روژه ماتي ورکړي، ده لپاره به هم د هغه په شان ثواب وي، خو د روژه دار له اجر څخه به څه کم شي.

فائده: پورته هغه لارې دي چې مؤمن انسان کولی شي چې پدې بخشونو کې خپل مال ولري خو هيره دي نه وي چې دين اسلام کې د اعمالو مراتب معلوم دی چې بعضي وخت به اهم په غير اهم،

اجتماعي په انفرادي، او داسې نورو مقدم کولی شي، چې د دې قاعدې لپاره شريعت کې ډير مثالونه او دلايل شته.

يو د هغې څخه دا چې کله رسول الله صلى الله علیه وسلم معاذ رضي الله عنه يمن ته ليږي نو ورته وايي: إِنَّكَ تَقْدِمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ تَعَالَى فَإِذَا عَرَفُوا ذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ

وَ لِيَتْلُوهُمْ (صحيح البخاري) ژباړه: ته د اهل کتابو څخه يو قوم ته ځي، نو لومړی هغه چې تاسې دعوت کوئ دوی دا دی چې دوی د الله توحيد ومني، که دوی پدې پوه شي، نو بيا دوی خبر کړه چې په دوی الله تعالی په شپه او ورځ کې پنځه لمونځونه فرض کړي دي...

نو دا حديث دليل دی چې توحيد مقدم دی په نورو اعمالو ...

نو همدارنګه په صدقاتو او انفاق في سبيل الله کې به هم اهم او ضروريه نورو مخکې کولای شي، د مثال په ډول کفار يوه اسلامي خاوره اشغال کړي او په مسلمانانو ظلمونه کوي نو په داسې وخت کې پکار دا ده چې مؤمنان خپل صدقات او مالونه په قتال او جهاد او د دشمنانو په دفع کولو کې ولگوي، نه دا چې پداسې وخت کې انسان خپل مال په حج او عمره، او نور مروجه خيراتونو

باندي ولگوي، ځکه چې دشمن يې په سر ولاړ دی د ده دين او عزت برابرادوي، نو پده اول لازم او ضروري دا ده چې دغه دشمن د ځان څخه دفعه کړي بيا نورو صدقاتو کې مال مصرف کړي.

د اسلامي نظام د اقتصاد منابع:

دا چې مخکې هم اشاره وشوه چې اقتصاد د مسلمانانو په دولت کې او د کفارو سره په جهادونو او مبارزو کې پير لور حيثيت لري او اقتصاد ته (عصب الحياة وقوامها) د زندگۍ عصب او د ژوند لپاره ستن او اساسي سبب ويل کيږي، ځکه چې د رعيت حقوق، د اسلامي نظام د ساتني او د دشمنانو پر وړاندې د جهاد لپاره اسباب او وسائل برابرول، اسلحې او تجهيزات امله کول، د اسلامي فوج او لشکر روزل او ساتل دا ټول اقتصاد ته ضرورت لري، نو په همدې اساس مجاهدين به د خپل نظام اقتصاد قوي کوي، هغه منابع به

پکار اچوي چې له کومو څخه د اسلامي نظام اقتصاد پياوړی کيږي.

که د رسول الله صلى الله عليه وسلم نبوي دولت او د هغه بناء انسان مطالعه کړي مالي او اقتصادي بخش ته رسول الله صلى الله عليه وسلم پوره توجه وکوله، حتی د مدينې څخه مخکې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته داسې قضیې مخ ته راغلې چې بايد رسول الله صلى الله عليه وسلم يو اقتصادي نظام او اداره ولري مکه که به بعضی غلامان وو، چې ايمان به يې راوړلو نو کفارو به ورباندې ظلمونه کول، هغوی ته به يې تعذيب او شکنجه ورکوله، رسول الله صلى الله عليه وسلم به دا خوښه گڼله چې دا غلامان د پيسو مقابل کې واخلي او ازاد يې کړي، لکه د بلال رضي الله عنه واقعه راغله چې د مشرکانو تعذيبونو کې يې ورځی شپې تيرولې د تاريخ او سيرت کتابونو ليکلی:

قال عطاء الخراساني: "كنت عند ابن المسيب فذكر بلالا، فقال: كان شحيجا على دينه، وكان يعذب في الله، فلقي النبي -صلى الله عليه وسلم-، فقال: لو كان عندنا شيء، ابتعنا بلالا، فلقي أبو بكر العباس، فقال اشتر لي بلالا، فاشتراه العباس، وبعث به إلى أبي بكر، فأعتقه" [سير أعلام النبلاء ج 3/ 213 ص / ومعرفة الصحابة]

ژباړه: عطاء خراساني وايي زه د ابن المسيب سره وم چې بلال رضي الله عنه يې ذکر وکړ نو ويې ويل: هغه پير په دين حريص و او د الله په خاطر پير تعذيب کړای شو، نبي صلى الله عليه وسلم ورسره مخامخ شو هغه وويل: کاش مونږ سره څه شی وای چې بلال مو اخيستی وای، پس ابوبکر د عباس رضي الله عنه سره مخامخ شو نو (ورته) ويې ويل: بلال ما لپاره واخله، عباس رضي الله عنه هغه واخيسته او ابو بکر صديق رضي الله عنه ته يې وليږه

پس هغه ازاد کړ. نو دې روايت نه معلوميږي چې حتی مکه کې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته داسې قضیې مخ ته راغلې وې چې هلته بايد قوي اقتصاد ولري، بل دا چې اسلامي نظام ته بنديان، کونډي او يتيمان ورپه غاړه وي دا اقتصاد غواړي، د دشمنانو سره دشمني او جنگونه اقتصاد غواړي، نو په همدې اساس چې کله مدينې ته رسول الله صلى الله عليه وسلم هجرت وکړ بيا يې د خپل اقتصاد لپاره بنيادونه کيښودل، مختلف واردات به نظام ته راتلل او هر يو لپاره يې منظمه اداره او تشکيل برابر کړ چې د هغی له جملې نه:

۱- غنائم: د کفارو څخه په زور او جنگ سره مالونه اخيستل، لکه رسول الله صلى الله عليه وسلم چې اراده کړې وه چې د ابو سفیان قافله ووهي او خپل اقتصاد ورباندې جوړ کړي او دشمن اقتصاد ته گوزار ورکړي، هماغه و چې قافله بچ شوه خو الله عزوجل

په بدر کې د جنگ څخه وروسته صحابه کرامو ته غنیمتونه ورکړل ، رسول الله صلى الله عليه وسلم ددې غنائمو د ساتلو او تقسیم لپاره منظم تشکل جوړ کړ نبي صلى الله عليه وسلم "عبد الله بن کعب" د غنیمتونو مسئول مقرر کړ مخکې د تقسیم څخه او په بنديانو یې "شقران" د رسول الله صلى الله غلام (مسئول) مقرر کړ او په خمس د مسلمانانو یې "محمیه بن جزء الزبیدی" مقرر کړ ، دا درې هغه کسان وو، چې رسول الله صلى الله علیه وسلم په مالي اداره کې اول ځل لپاره مقرر کړل .

نو له دې لارې به هم د عامو مسلمانانو اقتصاد قوي کیده ځکه چې په غنیمت کې د مجاهدینو لپاره ځانګړې حصې وې . او هم به د نظام اقتصاد قوي کیده او بیت المال ته به مال جمعه کیده ځکه چې غنیمت کې خمس - یعنې پنځمه حصه - د بیت المال وي. نو د غنیمت اموال یو له هغه مالي منابعو

څخه دي چې په اسلام کې تر ټولو پاک مال ګڼل کیږي ، الله تعالی فرمایي:

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّفْصِيلِ أَفَأَمِنَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

[سُورَةُ الْأَنْفَالِ : 41]

ژباړه: او تاسې ته دې معلومه وي چې د غنیمت څه مال چې تاسې په لاس راوړی دی، د هغه پنځمه برخه د الله، د هغه د پیغمبر، د خپلو خپلوانو، د یتیمانو، د مسکینانو او د مسافرانو لپاره ده. که تاسې پر الله او پر هغه شي ایمان راوړی وي چې د فصلې په ورځ (یعنې د دواړو لښکرو د مخامخ کېدو په ورځ) موږ پر خپل بنده نازل کړی وو (نو دا برخه په خوښۍ سره ادا کړئ). الله په هر څه قادر دی.

حدیث کې هم راځي چې د مسلمانانو رزق الله تعالی په جهادونو او غنیمتونو کې ایښی

دی:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي ، وَجُعِلَ الذَّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي ... "

(مسندأحمد: رقم 4969) ژباړه: له ابن عمر رضي الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله علیه وسلم وفرمایل: زه په توري سره رالیږل شوی یم تر څو د الله تعالی عبادت وشي چې هیڅ شریک نه لري ، او زما رزق زما د نیزې تر سیوري لاندې کېښودل شي. او ذلت او سپکوالی پر هغه چا ګرځول شوی دی چې زما له امر څخه سرغړونه وکړي.

۲- زکاتونه :

د زکات د اموالو لپاره هم په نبوي دولت کې همداسې منظم تشکيل او اداره وه، رسول الله صلى الله علیه وسلم دې باب کې هم مؤمنانو ته احکام ، اصول او ضوابط بیان کړل چې د سرو زرو ، سپین زر ،

درهم یا دینار څخه به خپل معلوم مقدار زکات اخیستل کیږي او د حیواناتو څخه خپل مقدار او د فصلونو څخه به هم د شریعت د قوانینو مطابق ځانګړې حصې اخیستل کیږي، د دې د راټولولو لپاره به یې خپل عمال او کار کوونکي مقررول، د تقسیم لپاره یې هم ځانګړي اصول بیان کړل ، د مستحقینو او په صحې طریقو حقدارو ته رسولو لپاره یې هم خلک مقررول.

نو د اسلامي نظام لپاره د مالي منابعو څخه د زکاتونو راټول او بیرته په مستحقینو تقسمول هم یوه لویه منبع ده چې قرآن کریم کې الله عزوجل د دې خبرو ذکر کړی:

الله تعالی فرمایي:

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ [سُورَةُ التَّوْبَةِ :

103]

ژباړه: [اې پیغمبره] ته د هغوی له مالونو څخه د صدقې (زکات) په اخیستلو سره هغوی پاک

کړه او (د ټپکۍ په لاره کبشي) هغوی وهڅوه. او د هغو په حق کبشي د رحمت دعا وکړه، ځکه چې ستا دعا به د هغو لپاره د دایني وسیله وي. الله هر څه اوري او په هر څه پوهیږي. همدارنگه د مصارفو باره کي یې فرمایي:

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةَ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ [سُورَةُ التَّوْبَةِ : 60]

ژباړه: دا صدقې (زکاتونه) خو په اصل کبشي د فقيرانو او مسکېنانو لپاره دي، او د هغو خلکو لپاره دي چې د صدقو د چارو مامورين وي، او د هغو لپاره چې زړونه يې په لاس راوړل مقصد وي. دغه راز دا د غاړو (غلامانو) د ازادولو او د پورورو د مرستې لپاره د الله په لار کبشي او په مسافر پالنې کبشي د استعمالولو لپاره دي. د الله له لوري يوه فريضة ده؛ او الله په هر څه پوهېدونکی او حکمت والا دی.

۲- جزیه:

په نبوي دولت کې به په کفارو جزیه مقررېده او له دې طريقې به هم رسول الله صلى الله عليه وسلم خپل اقتصاد قوي کاوه، جزیه د اهل کتابو او د هغه چا څخه چې د دوی سره مشابه وي لکه مجوس د هغوی څخه به اخيستل کېږي، عام مشرکين او مرتدين لکه شيعه روافض او داسې نور، د هغوی څخه جزیه نشي اخيستل کېدلای، بلکې هغوی به يا اسلام راوړي او که نه نو وژل کېږي به.

رسول الله صلى الله عليه وسلم او خلفاؤ به د جزیې راټولولو لپاره هم خپل عُمال مقررول او د هر عاقل، بالغ، نارینه پر سر به يې يو دينار مقرر او يا د دې معادل جامې وغيره، لکه حديث کې نقل دي:

عن معاذ بن جبل -رضي الله عنه- قال: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ وَأَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ كُلِّ حَالِمٍ

دينارًا أو عدلَهُ معافَرٍ، [رواه النسائي]

ژباړه: معاذ بن جبل رضي الله عنه فرمایي: يقينًا رسول الله صلى الله عليه وسلم هغه يمن ته وليږه او د جزیې په راټولولو يې ورته امر وکړ، چې د هر بالغ شخص څخه يو دينار واخلي او يا د هغه معادل (يمنی) جامې ترې واخلي.

نو له دې لارې هم اسلامي نظام ته زيات عوائد راځي چې د مسلمانانو او اسلامي نظام اقتصاد ورباندې قوي کېږي.

۴- زراعت:

په اسلامي نظام کې زراعت هم يوه لويه منبع د اقتصاد ده چې رسول الله په دې باب کې هم پوره توجو کړې وه، چې پدې کې خلکو ته د ځمکو د ابادولو اجازه ورکول، ځمکې خلکو ته مشخص کول او جدا کول، د فصل ځمکه خلکو ته ورکول ترڅو حاصلات يې اسلامي نظام ته جمعه شي لکه رسول الله صلى الله عليه وسلم چې د خيبر څخه بعضی

ځمکه خاص کړه چې د هغې څخه يوه کوم حاصلات راټلل هغه به د وفدونو او نور د مدینې او د اسلامي نظام په حوائجو کې مصرفېدل. حديث کې راځي:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، " أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطَى خَيْبَرَ الْيَهُودَ عَلَى أَنْ يَعْمَلُوهَا وَيَزْرَعُوهَا، وَلَهُمْ شَطْرُ مَا خَرَجَ مِنْهَا " (صحيح البخاري)

ژباړه: له ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يهودانو ته د خيبر (ځمکه) ورکړه، چې دوی به د هغې اصلاح کوي او کړي به يې په نيمه برخه د هغه څه چې حاصل کوي.

بل روايت کې راځي: **عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، قَالَ: " قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْبَرَ نِصْفَيْنِ، نِصْفًا لِنَوَائِبِهِ وَحَاجَتِهِ، وَنِصْفًا بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ "** (سنن ابی داود: رقم 2619)

ژباړه: له سهل بن ابی حثمه څخه روايت دی هغه وايي: رسول

الله صلى الله عليه وسلم خيبر په دوو برخو ووېشه، نیم یې د مصائبو او اړتیاوو له لپاره (خاص کر) او نیم یې د مسلمانانو په منځ کې ووېشه....

۵- تجارت:

په اسلامي نظام کې باید تجارت هم وي ترڅو د اسلامي نظام اقتصاد له دې لارې هم قوي شي، تجارت هغه عمل دی چې اسلام ترغیبات ورکړي باید مسلمان محنت وکړي، زیار وباسي او د خپل اهل عیال ترڅنګ باید اسلامي معاشره او ګاونډ او د خپل نظام د اقتصاد په تقویت کې سهیم شي د همدې لپاره رسول الله صلى الله عليه وسلم نوی بازار جوړ کړ چې د یهودو څخه مستقل وو بیا یې د تجارت او معاملاتو او اخیستلو خرڅولو لپاره خاص قوانین، او اصول او ضوابط بیان کړل چې د احادیثو کتابونو کې ورباندې بابونه تړل شوي.

مثلاً تجارت کې صداقت، دوکه نه کول، بیکاره او خراب مالونو څخه ځان ساتل، خباثت نه

خرڅول، همدارنګه د پیماني او احتکار او نور مسائل هغه څه دي چې پدې دلالت کوي، چې په نبوي دولت کې تجارت ته ځای ورکړل شوی و.

۶- صنعت:

د تجارت ترڅنګ باید اسلامي نظام صنعت ته هم خاص پاملرنه وکړي او له دې لارې خپل نظام او اقتصاد ته وده ورکړي، پدې کې دوه فائدي وي یو دا چې د کفارو او کفري ممالکو څخه استغناء حاصلېږي او ورسره د خپل رعیت اسانتیاوي او اقتصاد قوي کوي...

همدا وجه وه چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کې د هغه وخت مناسب، اسلحي جوړیدې چې د تورو، غشو، نیزو او زغرو ترڅنګ توپونه هم جوړیدل چې هغه وخت یې ورته منجنیق ویل، د دې ترڅنګ د ژوند په نورو برخو کې هم پوره کار کیده لکه رختونه جوړیدل، له څرمنو مختلف لوښي او لباسونه جوړیدل او داسې نور...

۷- رکاز او معادن (طبعي زیرمي):

رکاز هغه خزانو ته ویلی شي چې د جاهلیت والا به دفن کولې او معدنونه او طبعي زیرمي هم اسلامي نظام د اقتصادي منابعو څخه دي چې باید مسلمانان له دې لاري هم د خپل نظام اقتصاد قوي کړي، همدا وجه ده دین اسلام پدې باب کې هم څرګندونې کړي چې د احادیثو په کتابونو کې د رکاز او معدنونو خپل احکام ذکر شوي.

فائده: پورته بحث څخه معلومه شوه چې اسلام یواځې د عبادت نوم ندی بلکې په اسلام کې د سیاست ترڅنګ اقتصاد، تجارت، معاملات او نور مختلف اړخونه شته.

د باطلو تنظیمونو مالي منابع:

نن د اسلام په نامه پیری تنظیمونه د مسلمانانو ترمنځ وجود لري او خپلو تنظیمونو ته هم د اسلام نسبت کوي، خو هر بخش یې بیا د اسلام څخه

په مخالف لور روان دی چې په مختلفو رسایلو کې په هغه خبره شوې، دلته یواځې په لنډه توګه د نن زمانې د باطلو تنظیمونو مالي سرچینو ته اشاره کوو. د طالبانو تش په نامه اسلامي امارت هم یو له هغه تنظیمونو څخه دی چې د ایمان د نواقضو ترڅنګ یې په مالي برخه کې هم د اسلامي منابعو پر ځای د کفارو ګدایۍ او سوال ته ناست دی!

او ترڅنګ یې سودي او حرام منابع د خپل نظام او افرادو لپاره انتخاب کړي.

دا ځکه ویلای شو چې جهاد دوی تعطیل کړی چې د هغې له لاري د کفارو څخه غنیمتونه حاصل کړي چې یو له پاکو او حلالو رزقونو څخه شمیرل کېږي نو ځکه مجبور شول چې د امریکا دالري کڅوړو او راشن ته کیني!

افسوس دا دی چې امریکا په عین وخت کې د مسلمانانو سره په مختلفو ملکونو کې په جنګ کې ټکیل ده هر ورځ د مسلمانانو شخړې

ژباړه: له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی چې ما رسول الله صلى الله عليه وسلم وليد چې حجر اسود سره ناست و، هغه وايي: بيا يې خپل نظر اسمان ته پورته کړ، ويې خنډل، او ويې ويل: په يهودانو دې الله لعنت وکړي دري ځله (يې دا خبر وکړه): **يَقِينًا** الله په دوی باندې چربي حرامه کړی وه، نو دوی به وپلورله او **د هغې قيمت به يې** وخور، او يقينًا الله چې کله په يو قوم باندې د يو څيز خوړل حرام کړي، نو د هغه شى قيمت (پيسې) هم ورباندې حرامې کړي. همدارنگه بل د دې تنظيمونو د حرامو منابعو څخه ټکسونه، گمرکونه او ماليات دي چې خپل نظام له همدې لارې اكمالوي حال دا چې دا هم حرامه منبع ده. حديث د صحيح مسلم كې نقل دي، كله چې په غامديه زنانه رجم قائم شو نو بعضي خلكو ورته بد رد وويل نو نبي صلى الله عليه وسلم وفرمايل: **قَوَّالُذِي**

په توره وهي. دارنگه د دې باطلو تنظيمونو پيرى مالي برخه د نشه پې موادو لكه تارياك، چرس، پودر وغيره څخه توليديږي لكه څرنگه مو چې د امارت په شل كلنه جگړه كې وليدل چې د تاريكو او چرسو څخه به يې زكاتونه او عشرونه اخيستل او يا به يې هم مشرانو د پوډرو كارخاني درلودې او خارجي ممالكو ته به يې قاچاق كول او په همدغه حرامو مالونو باندې يې د جنگ ماشين چالان ساتلى و. حال دا چې دا اتفاقي حرام مالونه دي، حديث كې راځي:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا عِنْدَ الرُّكْنِ، قَالَ: قَرَّقَعَ بَصْرَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَضَحِكَ، فَقَالَ: "لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ ثَلَاثًا: إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْهِمُ الشُّحُومَ فَبَاعَوْهَا، وَأَكَلُوا أَثْمَانَهَا، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ عَلَى قَوْمٍ أَكَلَ شَيْءٌ حَرَّمَ عَلَيْهِمْ ثَمْنُهُ" (سنن ابى داود: رقم 3029)

هم توبه وباسئ (سود پرېږدئ)، نو تاسې د خپلې پانگې اخيستلو حقدار ياست، مه تاسې تېرى كوو او نه به پر تاسې تېرى وشي. امام ابن كثير رحمه الله **په خپل تفسير** كې د دې ايات د لاندې **د عبد الله بن عباس** رضي الله عنهما قول او تفسير نقل كړى هغه وايي: **، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: (فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) فَمَنْ كَانَ مُقِيمًا عَلَى الرَّبَا لَا يَنْزِعُ عَنْهُ فَحَقُّ عَلَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ أَنْ يَسْتَتِيْبَهُ ، فَإِنْ نَزَعَ وَإِلَّا ضَرَبَ عُنُقَهُ** ژباړه: د ابن عباس رضي الله عنهما څخه نقل دي د دې ايات باره كې **(فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)** به يې ويل: څوك چې په سود كلك ولاړ وي او ورڅخه نه لري كيږي نو د مسلمانانو په خليفه لازم دي چې طلب د توبې ورڅخه وكړي كه له سود څخه منعه شو څه خبره او كه منعه نشو نو څخه به يې

او بچي بمباروي خو دا بې ضميره بيا د همدې كفارو راشن ته ناست دي او بالري كڅوړو باندې يې عيش او عشرت برابر كړى!!! همدارنگه طالب او نورو مرتدو تنظيمونو نن د جزي احكام معطل كړي، نو خامخا به بيا كفارو ته محتاج كيږي. همدارنگه د حلالو تجارتونو پر ځاي يې د سودي بانكونو او سودي معاملاتو دروازې خلاصې كړي، حال دا چې سود هغه عظيم جرم دی چې قرآن او سنت كې يې په حرمت ډير ښكاره نصوص نازل شوي او سود خورو ته الله عزوجل د خپل جنگ اعلان كړى او فرمايې: **فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتَلُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ** [سورة البقرة: 279]

ژباړه: خو كه تاسې داسې و نه كړل د (سود) څخه منعه نه شوئ نو خبر اوسئ چې د الله او د هغه د پېغمبر له خوا ستاسې پر خلاف د جگړې اعلان دی. كه اوس

نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ تَابَتْ
تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا صَاحِبُ
مَكْسٍ لَغُفِرَ لَهُ" (صحيح
مسلم: رقم الحديث 3214)
ژباړه: قسم په هغه
ذات چې زما روح يې په
لاس کې دی، دې خامخا
داسې توبه وويسته
چې که چېرته د تګس
والا يې وباسي نو هم
ضرور به ورته بخښنه
شوی وای.

امام نووي رحمه الله
د دې حديث په شرح کې
وايي: فِيهِ أَنْ الْمَكْسِ
مِنْ أَقْبَحِ الْمَعَاصِي
وَالذُّنُوبِ الْمَوْبِقَاتِ
وَذَلِكَ لِكَثْرَةِ مُطَالَبَاتِ
النَّاسِ لَهُ وَظِلَامَاتِهِمْ
عِنْدَهُ وَتَكَرُّرِ ذَلِكَ
مِنْهُ وَانْتِهَاكِهِ لِلنَّاسِ
وَأَخْذِ أَمْوَالِهِمْ بِغَيْرِ
حَقِّهَا وَصَرْفِهَا فِي غَيْرِ
وَجْهٍهَا.

(شرح النووي على مسلم:
ج 11/ 203 ص)

ژباړه: په دې کې دليل
دی چې تګس (ګمرک)
اخيستل د بدترینو
نافرمانیو او د هلاکوونکو
ګناهونو څخه دی او دا له
دې امله چې په دې کې
د خلکو څخه غوښتنې
دیږي وي او په ظلم
اخستل کېږي او دا په
تکرار سره رامنځته کېږي

ددې د وجهې نه او د خلکو
سپکاوی په کې وي او
اخستل د دوي د مالونو دې
په کې په ناحقه طريقه
او مصرفول د هغې دې په
ناحقه طريقه.

د تګسونو او مالیاتو
په اړه د لا زیات
تفصیل لپاره د العزائم
خپرندویه ادارې څخه
مستقل خپور شوی
کتاب (المدارك في تحريم
المكوس والجمارك)
مطالعہ کړئ.

د دشمن اقتصاد له منځه وړل :

عزتمند مجاهدینو او
مسلمانانو!

باید په یاد ولرو چې
د خپل اقتصاد تر څنګ
به مجاهدین د دشمنانو
اقتصاد ته متوجه
کېږي، د هغوی اقتصاد
به له منځه وړي او خپل
دشمن به په اقتصادي
لحاظ کمزوری کوي
لکه رسول الله صلی
الله علیه وسلم چې د
مکې والا د قافلې لپاره
خاص عملیات وکړل
ترڅو خپل اقتصاد
برابر کړي او دشمن په
اقتصادي لحاظ له پښو
وغورځوي .

ثمامة بن أثال رضي الله

عنه چې کله اسلام
راوړ هغه هم دا خبره
قریشو ته وکړه چې:
”وَاللَّهِ لَا يَأْتِيكُمْ مِنْ
الْإِمَامَةِ حَبَّةٌ حِنْطَةٍ ،
حَتَّى يَأْذَنَ فِيهَا رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (مسند احمد رقم
الحديث: 9621)

ژباړه: قسم په الله د
یمامي څخه به یو
دانه د غنمو رانشي
ناسو ته تر دې چې
رسول الله صلی الله
عليه وسلم پکې اجازه
نه وي کړي.

دا دشمن ته یو مضبوط
اقتصادي ګوزار و چې
ثمامة بن أثال رضي
الله عنه ورکاوه ، نو
لهذا به هر لار چې
ممکن وي باید مجاهدین
مغه لاري استعمال کړي
ترڅو د دشمنانو اقتصاد
کمزوری کړي ، لکه
څنګه چې هغوی هم
همدا کار کوي چې
همیش د مجاهدینو د
اقتصادي منابعو پسې
لږیدلي وي ترڅو یې په
اقتصادي لحاظ کمزوري
کړي.

خاتمه :

عزتمندو مسلمانانو!

که مونږ او تاسې قرآن

او سنت دقیق مطالعه
کړو نو پوهه به شو
چې دین اسلام مونږ او
تاسې ته بار بار په
جهاد بالمال امر کوي
، او د دې ترڅنګ د خپل
نظام د اقتصاد د قوت
سره سره یې ټول مشروع
منابع هم مؤمنانو ته
په ګوته کړي ، چې
باید مؤمنان دغه لارې
په کار واچوي ترڅو
اقتصاد یې مضبوط شي
او د مسلمانانو نظام په
خپلو پښو ودریږي ، په
همدې اساس اسلامي
خلافت هم په خپل
نظام کې د اقتصاد د
تقویت لپاره مختلف
دیوانونه جوړ کړي لکه
دیوان الفیء والمغانم
، دیوان الزکاة ، دیوان
الزراعة ، دیوان الکرکاز ،
دیوان بیت المال او داسې
نور دیوانونه چې هدف
یې همدا دی چې د خپل
نظام اقتصاد قوي کړي
، خپل رعیت ته خدمت
ورباندې ورباندې کړي ،
د خپل نظام دفاع پرې
وکړي او ترڅنګ د الله د
دشمنانو مقابله ورباندې
وکړي.

وصلی الله وسلم علی
نبيِّنا محمَّد، وعلی آله
وصحبه أجمعین

زکات ورکړی

اسلام هغه دین دی چې په منلو یې الله تعالی پر مونږ احسان کړی، مونږ لپاره یې غوره کړی، او اسلام ته زمونږ په نسبت یې مونږ ته عزت راکړی، دا دین په پنځو ستونو ولاړ دی او تر هغې د یو بنده اسلام نه سمېږي، تر څو یې دا ټول نه وي اداء کړي، لکه څنګه چې رسول الله ﷺ فرمایلي دي: **(بنی الإسلام علی خمس: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، والحج، وصوم رمضان)** [متفق علیه]

ژباړه: اسلام په پنځو ستونو ولاړ دی: د دې گواهي ورکول چې له الله پرته د عبادت لایق څوک نشته او محمد د الله رسول دی، د لمونځ قائمول، د زکات ورکول، حج کول او د رمضان روژه نیول) د دې سترو ارکانو له پلې یو رکن چې پیری خلک یې د ایمان د کمزورۍ او د الله او خالق څخه د نه ویریدو له وجې ودرولو ته پاملرنه نه کوي، هغه

د زکات رکن دی، هغه رکن چې نفوسونه ورسره پاکېږي او د بخل له ځنځیرونو آزادېږي. د اسلام د ارکانو څخه د دې ستر رکن چې نشي یې تتې شوي او ټول یې گډوډ شوی، اهمیت ته په کتنې د دې رکن د احکامو او د دې

او زیات شو، د زکات سره هم مال زیاتېږي، برکت پکې پیدا کېږي او د هلاکېدو، آفتونو او ختمېدو څخه یې ساتي.

عن أبي هريرة -رضي الله عنه- أن رسول الله ﷺ قال: **(ما نقصت صدقة من مال..)**

مشروعیت هدف روښانه کول لازم دي، تر څو مسلمانان یې په پوره ډول وپیژني او ترې خبر شي.

د زکات حقیقت

زکات په لغت کې زیاتوالي او غټیدو ته وایي، ویل کېږي: **(زکا الزرع إذا نما وزاد)** فصل غټ شو، ورسېد

د دې لپاره مشروع شوی چې په زړونو کې د ایماني ورورولۍ، شفقت او مهربانۍ احساس وکړي، د مسلمانانو ترمنځ د یو بل سره د اوږه په اوږه ودریدو نظام قوي کړي، نفوسونه د انانیت، خودپسندۍ او تمې له خویونو آزاد کړي، خرچه کوونکي د گناهونو له خپرو پاک کړي او د بخل، سختۍ او نورو رذیلو خویونو له گندگیو یې صفا کړي، الله تعالی فرمایي: **[خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ]** [التوبة].

ژباړه: «[ای پېغمبره!] ته د هغوی له مالونو څخه د صدقې په اخیستلو سره هغوی پاک کړه او (د نېکۍ په لاره کې) هغوی وهڅوه. او د هغو په حق کې د رحمت دُعا وکړه، ځکه چې ستا دُعا به د هغو لپاره د پادیني وسیله وي. الله هر څه اوري او په هر څه پوهیږي»

[مسلم]. ژباړه: له أبو هریره -رضي الله عنه- څخه روایت دی، رسول الله ﷺ وفرمایي: (صدقه (خیرات) مال نه کموي...) [مسلم]. شرعي تعریف: دا په ځانګړي مال کې، د ځانګړې پلې لپاره په ځانګړي وخت کې، یو واجب حق دی.

په اسلام کې د زکات درجه

په دين كې د زكات درجه زياته ستره او ځای يې پورته دی، د قرآن په ډیري آیتونو کې د لمانځه سره پيوسته ذکر شوی، د ايمان د رښتينولي لپاره عنوان او دليل گرځول شوی، د هغوی چې د الله د ورکړې مال څخه منع کوي او د هغو مؤمنانو ښکاره کوونکی او جلا کوونکی دی، چې د الله امر ته غاړه ږدي او د مال حق ورکوي، چا چې په ايمان، اخلاص، د ثواب په نيت، په خوشاله زړه، د اجر او د الله څخه د بدلې په اميد زکات ورکړ، په اخروي کور کې به نجات، او په دنيا

کې به برکت، مال کې زيادت او ډيروالۍ ومومي، او که چا ترې د کفر په وجه انکار وکړ، يا يې د بخل له وجې منع کړ، په دنيا کې به ترې په زور واخيستل شي او په آخرت کې به ورته د دردونکي عذاب سبب شي.

الله تعالى فرمايي: **{إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ}** [البقرة]، ژباړه: «هو، کوم کسان چې ايمان راوړي او غوره عملونه وکړي او زکات ورکړي، د هغو ثواب به شکه د هغو له رب سره دی او پر هغو څه وېره او کړاو نشته» بل

ځای الله سبحانه وتعالى فرمايي: **{وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لِّيَرْبُوَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ}** [الروم]، ژباړه: «کوم سود چې تاسې ورکړئ، چې د خلکو په مالونو کې په گډېدلو سره هغه زيات شي، د الله په وړاندې هغه نه زياتيږي. او کوم زکات چې تاسې د الله د خوښۍ تر لاسه کولو په اراده ورکړئ، د هماغه ورکوونکي په حقيقت کې خپل مال زياتوي» ابن کثير فرمايي: يعنې هغه کسان چې الله ورته څو چنده بدله او ثواب ورکوي، لکه په صحيح کې دي: **(وما تصدق أحد بعدل تمرة**

من كسب طيب إلا أخذها الرحمن بيمينه، فريبها لصاحبها كما يربي أحدكم فلوه أو فصيله، حتى تصير التمرة أعظم من أحد)، ژباړه: (يو کس د حلال کسب څخه د يوې کجورې هومره صدقه نه کوي، مگر رحمان ذات يې په ښي لاس اخلي او د دې صدقه کوونکي لپاره غټوي، لکه يو څوک چې د آسپي يا د اوښ بچۍ غټوي، تر دې چې دا کجوره له احد غر لويه شي) [التفسير].

د زکات په اداء کولو کې د کمي او بې غورۍ کولو خطر

ډیري آیاتونه او نبوي احاديث راغلي چې د هغه چا په حق کې په کې سخت وعید

راغلی چې زکات د بخل او شومتیا له وجې نه ورکوي، یا یې کم مقدار ورکوي، یا یې چې وخت د وتلو پوره شي، ژر یې نه ورکوي، الله تعالی فرمایي: **{وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ * الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ}** [فصلت]، ژباړه: «او هلاکت دی د مشرکینو لپاره، هغه کسان چې زکات نه ورکوي او په آخرت کفر کوونکي دي» کله چې یو کافر او یا له مؤمنانو څخه د عذاب کوم مستحق په قبر کې کیښودل شي، نو ډیر سخت، بوږنوونکي او ډارونکي صحنې ووينئ، که چیرې د زکات له منع کوونکو څخه و، نو له مال، پیسو، درهمو او دینارو څخه به ورته یوه بدشکله اژدها جوړه شي، چې زهر به ترې څاڅي، بیا به یې له بدن څخه تاو شي، اول به یې لاس تیر کړي، هغه به وژوي بیا به ورپسې همداسې ټول بدن یې وخوري، په بخاري کې د أبو هريره

څخه مرفوعاً نقل دي، فرمایي: **(مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَلَمْ يُوَدِّ زَكَاتَهُ مَثَلُ لَه مَالِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَبِيبَتَانِ يَطْوِقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزَمَتَيْهِ - يَعْنِي بِشَدَقِيهِ - ثُمَّ يَقُولُ أَنَا مَالِكُ أَنَا كَنْزُكَ، ثُمَّ تَلَا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَوْلَهُ تَعَالَى: {وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ}** [آل عمران].

ژباړه: چاته چې الله مال ورکړي او هغه بیا زکات اداء نه کړي، مال به یې د قیامت په ورځ د یو خطرناک سپین سري مار (اژدها) په شکل شي، چې د سترگو د پاسه به یې دوه تور ټاکی وي، دا به یې له غاړې تاو وي او دواړو وځکو باندې ورته چکونه لگوي او ورته به وایي: زه ستا مال یم، زه ستا خزانه یم، بیا نبي ﷺ دا آیت ولوست: ژباړه:

«کومو خلکو ته چې الله له خپل فضل څخه ورکړه کړې وي؛ او بیا هغوی له بخیلي څخه کار واخلي، هغوی دي دا نه گڼي چې دا بخیلي د هغو لپاره گټوره ده. نه، دا د هغو لپاره ډېره بده ده. څه شی چې هغوی په خپله شومتیا راغونډوي، هماغه به د قیامت په ورځ د هغو د غاړې طوق شي. د اسمانونو او ځمکې میراث یوازې د الله دی. او تاسې چې څه کوئ، الله پرې خبر دی» دا په برزخي ژوند کې د هغه چا عذاب دی چې په مال بخل کوي او عذاب نه ورکوي، هر چې د جهنم عذاب دی، نو د هغې خبر الله داسې ورکړی دی:

{وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * يَوْمَ يُخْمَلُ عَلَيْهِمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَىٰ بِهِمَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ} [التوبة]. ژباړه: «او هغه خلک چې سره او

سپین زر خزانه کوي او د الله په لاره کې یې نه لگوي؛ نو دوی ته د دردناکه عذاب زیږی ورکړه، یوه ورځ به راشي چې په همدې سرو سپینو زرو به د دوږخ اور گرم کړای شي او بیا به په هغو سره ددې خلکو تندي، اړخونه او شاگانې داغ کړه شي. دا هغه خزانه ده چې تاسې د خپلو ځانونو لپاره غونډه کړي وه. واخلي، اوس د خپلې زیرمه کړي شتمنۍ خوند وځکئ».

د زکات هغه مالونه چې دې خلکو منع کړي دي دا به اور ته واچول شي، کله چې ښه گرم شي، بیا به پرې د دوی تندي، اړخونه او شاگانې داغل کېږي، نو دا څومره سخت عذاب دی او ای څومره افسوس دی پر هغه چا چې مال جمع کړي او زکات په کې ورنکړي!

نو ای د مال جمع کوونکي، ساتونکي او پکې د الله حق نه ورکونکي، د مال د زکات په ویستلو کې دې بیرته وکړه، دا ټول مالونه د سوال دي، او حتمي به

عشریۍ العشر، وما سقي بالنضح نصف العشر [البخاري].

ژباړه: (په هغه څه کې چې آسمان او چينې يې خړوبوي يا يې خړوبول آسان وي (ويايي سيندونه) لسمه برخه (زکات) دی، او هغه چې په څارويو باندې خړوبيږي هغې نيمايي لسمه (شلمه) برخه ده) [البخاري].

دریم ډول: پیسې دي، او په دې کې سره زر چې 85 گرامو ته ورسېږي او سپین زر چې 595 گرامو ته ورسېږي شامل دي، خو چې یو کال پرې تېر شي، په دې کې د سرو او سپینو زرو د ټول مقدار (گرامونو) د لسمې څلورمه برخه قیمت زکات ویستل کېږي، د اثمان (پیسو) په معنا کې مروجہ کاغذي پیسې هم داخل دي، برابره خبره ده که محلي پیسې وي او که بهرنۍ، خو کله یې چې قیمت د سپینو زرو نصاب (595 گرامه) ته ورسېږي او یو کال پرې تېر شي، نو په دې کې به د لسمې حصې څلورمه برخه زکات ویستل کېږي، او په دې

کېږي، خو چې کله پنځه وسقو ته ورسېږي، وسق معلومه پیمانه ده، چې شپيته صاعه کېږي او ټک لوبښی یې تقریباً د 647 کیلو گرامه غنمو سره مساوي کېږي، دا فصلونه چې کله د روانو چینو، ویالو او بارانونو په اوبو بې له کوم مصرفه خړوب شي عشر زکات پکې واجب دی، او که خړوبول یې په مصرف وي (ټیول، کاریز وغیره) یا لکه په بریشنايي آلاتو، څارويو او نورو شيانو سره چې خړوبيږي، بیا به پکې نیم عشر یا شلمه برخه زکات ورکول کېږي، الله تعالی فرمایي: **إِيَّا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ**، ژباړه: «ای مؤمنانو، هغه پاک او حلال مالونه چې تاسې گټلي دي او هغه چې مونږ یې ستاسو لپاره له ځمکې څخه راباسو، د هغې یوه برخه خرچ وکړئ» او له نبی ﷺ څخه هم ثابت دي، فرمایي: **(فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ أَوْ كَانَ**

نتیجه دا شوه چې د هغوی ددې بد لوزی له امله چې له الله سره یې وکړه او د هغو درواغو له امله چې وایي یې، الله د هغو په زړونو کې نفاق واچوه. د هغه حضور ته د وړاندې کېدو تر ورځې پورې به په هغه (نفاق) پسې تگ پرېنږدي».

هغه مالونه چې زکات پکې واجب دی

لومړی ډول: څاروي، چې په دې کې اوشان، غواگانې او گډې بیږې شامل دي، کله یې چې شمېر ټاکلي حد ته ورسېږي، په څرخایونو کې څریږي، او شپون ورته ټول کال یا پیری وخت خوراک په اخور نه وي ورکړی، په دې څارويو کې د زکات وجوب د رسول الله ﷺ په پیری احادیثو کې ثابت دی او د اسلام علماوو پرې اجماع کړې ده.

دوهم ډول: په هغو فصلونو او میوو کې هم زکات واجب دی چې نڅیره کېږي او پیمانه

خپل مالک ته ګرځي، نو که چا په کې د الله حق ورنکړ، قریبه ده چې په زړه یې د نفاق مهر ووهل شي، نو بیا به ترې هیڅ ډول خرچې او صدقات قبول نه شي، لکه څنګه چې الله تعالی فرمایي: **[وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ * فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ * فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ]**. ژباړه: «له دوی څخه ځینې داسې هم دي چې له الله سره یې ژمنه کړې وه چې: که هغه په خپل فضل سره پر موږ لورینه وکړه، نو موږ به خیرات ورکړو او نېک عمله به شو، خو کله چې الله په خپل فضل سره هغوی شتمن کړل، نو هغوی بخيلي غوره کړه او له خپلې ژمنې څخه داسې وګرځېدل چې پر هغې باندي یې پروا قدرې نشته،

د نبي ﷺ دا خبره دليل دی چې علي بن أبي طالب ته يې فرمايلي و: **(إِذَا كَانَ لَكَ مَائَتَا دِرْهَمٍ وَحَالَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ فَفِيهَا خُمُسَةٌ دِرْهَمٍ وَلَيْسَ عَلَيْكَ شَيْءٌ حَتَّى يَكُونَ لَكَ عَشْرُونَ دِينَارًا وَحَالَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ فَفِيهَا نِصْفُ دِينَارٍ فَمَا زَادَ فَحِسَابُ ذَلِكَ)** [أبو داود].

ژباړه: (که تاسره دوه سوه درهم وي او يو کال پرې تیر شي، نو په دې کې پنځه درهم زکات دی، او تر هغې درباندي (سرو زرو) کې څه نشته تر دې چې شل دینارو ته ورسېږي، نو بیا پکې نیم دینار دي او که له دې زیات وي نو په همدې حساب سره) [أبو داود].

څلورم ډول: د تجارت او سوداګرۍ توکي، له دې څخه مراد ټول هغه شيان دي چې د پیرلو او پلورلو لپاره تیار وي، لکه قیمتي غمي، ګانې، خوراکي څیزونه، حیوانات، ځمکې، د کور سامانونه، جامې، موټرونه، هر قسم مواد، کبار، او نور

سوداګریز توکي... خو کله یې چې قیمت د 595 ګرامه سپینو زرو سره مساوي شي او یو کال پرې تیر شي، نو بیا پکې د ټول قیمت د لسمې برخې څلورمه حصه زکات واجب دی، فعن سمرة بن جندب قال: **(كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا أَنْ نَخْرُجَ الصَّدَقَةَ مِمَّا نَعْدُهُ لِلْبَيْعِ)** [أبو داود].

ژباړه: له سمرة بن جندب رضي الله عنه څخه روایت دی فرمایي: (رسول الله ﷺ به مونږ ته امر کاوه چې په هغه څه کې زکات ورکړو چې مونږ یې د خرڅلاو لپاره تیاروو) [أبو داود].

د ذکر شویو له جملې څخه به د هر څیز زکات له هماغه جنس څخه ویستل کېږي، مګر د سوداګریزو توکو زکات به د هماغه توکو څخه نه ویستل کېږي، بلکې قیمت به یې په زکات کې ورکول کېږي. نور هم ډیرې مسائل او احکام او ډولونه په همدې قواعدو بناء کېږي، کوم مو چې ذکر کړل، او مسلمان

ته پکار ده چې کوم ځای کې ورته ستونزه پیدا کېږي او یا اشکال ورته کومه مسئله کې جوړېږي، بیا دې په دې مسأله کې علماوو ته رجوع وکړي.

د زکات اهل او مستحقین (وړ) خلک څوک دي

الله تبارک و تعالی د زکات او عشرونو په ورکړه کې خپله تقسیم کړی او یو نبي د انبیاوو څخه هم دا تقسیم نه دی کړی، الله تعالی د زکات مستحقین اته ډوله خلک ښودلي، او فرمایلي یې دي چې همدوی د دې وړ دي چې زکات ورکړل شي او له دوی پرته یې بل چاته ورکول جائز نه دي، او که چاله دې پرته بل چاته زکات ورکړ، داسې معنا یې ده لکه د یو لمونځ وخت چې نه وي داخل او څوک لمونځ وکړي، دا اته ډلې په لاندې ډول دي:

لومړی: فقیران، دا هغه خلک دي، چې نه مال لري او نه د کار او کسب توانایی لري.

دوهم: مسکینان، دا هغه خلک دي چې یو

څه کسب او کار کوي، خو هغه یې اړتیاوې نه پوره کوي او نه ورته بسنه کوي.

دریم: عاملین، دا هغه خلک دي چې د خلیفه او امام په امر زکات، صدقات او عشرونه راټولوي.

څلورم: مؤلفه القلوب، دا هغه خلک دي چې زکات ورته له دې وجې ورکول کېږي چې زړونه یې نرم شي او اسلام ته یې رغبت پیدا شي، خو بعضو علماوو ویلي چې دا ډله خلک د دین د پوره کېدو او بشپړیدو سره ختم شوي دي.

پنځم: غلامان، دا له مسلمانانو څخه هغه مکاتب غلامان دي، چې له بادارانو خپله آزادي په پیسو اخلي، او په دې کې هغه بنديان هم شامل دي چې د دشمن په لاسونو کې گیر دي، هغوی ته هم زکات ورکول کېږي.

شپږم: قرضداران، دا هغه خلک دي چې د مباح یا نیک کار لپاره یې پیسې قرض کړي وي او بیرته له پور ورکولو او ختمولو څخه

عاجز وي. اووم: د الله په لار کې، له دې څخه هدف د الله په لاره کې جهاد دی، لکه د وسلو اخیستل، د خندقونو کنستل، د مجاهدینو مجهز کول او نور...

اتم: لاروی، دا هغه مسافر او ناآشنا خلک دي چې په لاره کې یې پیسې خلاصې کړي وي، او دومره پیسې ورسره نه وي چې خپل ښار ته پرې ځان ورسوي، نو دوی ته به هم دومره زکات ورکول کېږي چې دا پرې خپلې سیمې ته ورسېږي.

الله تعالی فرمایي: **{إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ**

وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَقَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ} [التوبة]، ژباړه: «دا صدقې (زکاتونه) خو په اصل کې د فقیرانو او مسکینانو لپاره دي، او د هغو خلکو لپاره دي چې د صدقو د چارو مامورین وي، او د هغو لپاره چې زړونه یې په لاس راوړل مقصد وي. دغه راز دا د غاړو د ازادولو او د پورورو د مرستې لپاره د الله په لار کې (مجاهدینو او جهاد) او په مسافر

پالنه کې د استعمالولو لپاره دي. د الله له لوري یوه فریضه ده؛ او الله په هر څه پوهېدونکی او د حکمت خښتن دی». که چېرې سوداگر، د مالونو خاوندان، د جايدادونو او ځمکو لرونکي، مالدار، د کاروبار او معاشاتو خاوندان د خپلو مالونو سم زکات وباسي او دوکه او نیمگرتیا په کې ونه کړي، نو مونږ به په ټولنه کې سوالگر، فقیر، مسکین، بې سرپرسته او بې ماله څوک ونه مومو، مگر اوسنی حالت د بخل او د نفسونو د شومتیا له

وډیې رامنځته شوی، والله المستعان. له الله جل الله جلاله څخه غواړو چې په ځمکه اسلامي دولت ته تمکین ورکړي، ترڅو له شتمنو مسلمانانو مالونه واخلي او په اړمنو او فقیرانو یې د رب العالمین د امر موافق وويشي. وعلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.

دروژې ځېنې احکام او مسائل

نه تر ماشامه پورې د عبادت په نیت باندې د روژې ماتوونکو شيانو نه ځان ساتل لکه خوراک څښاک جماع وغيره.

دريم:

د روژې ارکان

د مخکې تعريف نه معلومېږي چې د روژې دوه رکنونه دي
۱- د سحر داخليدلو نه تر ماشام پورې د روژې ماتوونکو شيانو نه ځان ساتل.

دليل "الله تعالى فرمايي: **قَالَ لَنْ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ** البقرة ۱۸۷

ترجمه "نو اوس د خپلو ميرمنو سره کوروالې کوئ او ولتوئ هغه څه "يعني هغه اولاد" چې الله ستاسو دپاره ليکلي دي او خوراک څښاک کوئ تر دې چې د سبا سپين تار درته ښه واضحه شي "يعني د صبح صادق رڼا درته ښکاره شي" د تور تار

اول:

د روژې اقسام

روژې په دوه قسمه دي:

۱- فرضي روژې

۲- نفلي روژې

فرضي روژې بيا په درې قسمه دي:

۱- د رمضان روژې

۲- د كفارو روژې

۳- د نذر روژې

خو مونږ په دې مقاله کې د رمضان د روژو بعضی احکام او مسائل ذکر کوو:

دويم:

د روژې تعريف

لغوي معنا "صيام په عربي ژبه کې د يو شي نه ځان بندولو ته وايي.

شرعي معنا "الإسك عن الأكل والشرب وسائر المفطرات مع النية من طلوع الفجر الصادق إلى غروب الشمس.

ترجمه "په شريعت کې روژه ديوته وايي چې د سحر راختلو

گټلو وخت دی او د خپل نفس د تربيت کولو او اصلاح کولو مياشت او وخت دی هر انسان ته پکار دي چې په دې مياشت کې خپل نفس ته د رب العلمين په عبادت باندې تربيت ورکړي او د عبادت خوند ورته ملاؤ شي او هر انسان ته پکار دي چې خپل نفس د گناهونو نه په لرې کيدو سره عدت کړي او په نفس کې يې د هر قسم گناه سره نفرت پيدا شي دغه د رمضان مياشت د اسلام د احکاماتو زده کولو مياشت ده نو هر انسان ته پکار دي چې ددې مياشتې عزت او احترام وکړي.

مومنانو مسلمانانو ' په دې مقاله کې بعضي احکام او مسائل د رمضان ذکر کوو دی دپاره چې مسلمانان د رمضان احکام او مسائل زده کړي او بيا د رمضان وخت او مياشت په نبوي طريقی سره تيره کړي او د رمضان اجرونه ثوابونه او فضيلتونه ورته ملاؤ شي. په اول کې د روژې اقسام ذکر کوو.

الحمد لله الذي جعل الصيام من أركان الإسلام ومن على عباده بمواسم التوبة والمغفرة والإكرام، والصلاة والسلام على خير الأنام الذي بشر من صام رمضان إيماناً واحتساباً بغفران الخطايا والآثام. اما بعد

قال الله تعالى: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ.** البقرة ۱۸۳ مومنانو مسلمانانو ' يقينا رب العلمين زمونږ دين کامل او پوره کړې دی او دا په موږ او تاسې دد الله غټ نعمت دی ، نو د عاقل مومن مسلمان صفت دادی چې کله په دين اسلام کې د ډيرو فضيلتونو أجرونو او ثوابونو وخت يا ځای موندنه کړي نو دا ورته خوشحاليږي او د يو غټ نعمت په نظر ورته گوري او په دغه وخت او ځای کې د خپل رب مختلف عبادتونه کوي او د گناهونو نه ځان ساتي نو دغه د رمضان مياشت او وخت د ډيرو أجرونو ثوابونو او فضيلتونو

سر ته رسيږي . او دغه خبره د مسلمانانو د مرکز نه رسمي نشر شوی ده.

څلورم:

د رمضان د روژو حکم

د رمضان روژې په هر مسلمان بالغ عاقل، په صحت روغ او مقیم باندې فرض دي او د رمضان د روژو فرضیت په قرآن حدیث او اجماع سره ثابت دی.

د قرآن نه دلیل ” الله تعالی فرمائي ” **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لِعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ** . بقره ۱۸۳

ترجمه ” ای مومنانو په تاسو روژه فرض کړې شوی ده لکه څنگه چې ستاسو نه مخکې خلکو باندې فرض کړې شوی وه دی دپاره چې تاسو پرهیزگاره شئ.

حدیثو نه دلیل: په حدیث بیهقي، نسائي، او مسند أحمد کې دي ابو هريره رضی الله عنه فرمائي ” چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي ” **قَدْ جَاءَكُمْ رَمَضَانُ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ،**

۳- دریمه خبره: التَّيِّبُ ” یعنی د شپې نه نیت کول. نو څوک چې فرضي روژه نیسي هغه ته پکار دي چې د سحر داخلیدو نه مخکې د روژې نیولو نیت وکړي.

دلیل ” په حدیث د ترمذي ۷۳۰ نسائي ۲۳۳۱ او ابن ماجه کې دي. حفصه رضی الله عنها فرمائي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي دي ” **مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ** ”

ترجمه ” چا چې د سحر داخلیدلو نه مخکې د روژې نیولو نیت ونه کړو نو دده روژه نه صحیح کیږي.

او د رمضان روژو دپاره یو نیت نه کافي کیږي بلکې د هرې روژې دپاره به انسان د سحر داخلیدلو نه مخکې نیت کوي ځکه چې هره روژه ځانته عبادت دی اوله روژه ځانته عبادت دی او دویم ځانته او دریمه وغیره ځانته عبادت دی او دیوې روژې په اصلاح کیدو خراپیدو او سر ته رسیدو سره خو بله روژه نه اصلاح کیږي نه خراپيږي او نه

فرمائي ” **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى،...**

ترجمه ” یقیناً د عملونو قبلیدل، جوړیدل او خرابیدل په نیت سره دي او د هر سړي دپاره هغه څه دي چې ده یې نیت کړې وي.

” بیا د نیت سره درې خبرې لازم دي ”

۱- اول خبره دا چې دغه نیت به یقیني وي شک به پکې نه وي ځکه چې د شک روژه نه صحیح کیږي.

الهداية ۲/۲۴۸ - والروضة ۲/۲۵۳ - وکشاف القناع ۲/۲۱۵

۲- دویمه خبره: تعیین دی ” لکه امام نووي رحمه الله په روضة الطالبین ۲/۲۵۰ - کې او ابن قدامه په المغني ۲/۲۳ - کې وایي ” په نیت کې به د رمضان د روژې تعین خامخا کوي ځکه چې صرف د روژې نیت کول صحیح نه دي.

مطلب دا چې یو انسان د رمضان روژه نیسي نو په زړه کې به د رمضان د روژې اراده کوي ځکه چې روژې خو ډیری دي او په نیت سره یو عبادت د بل نه جدا کول پکار دي.

یعني د شپې نه او بیا روژه پوره کړئ تر شپې پورې یعني مابینام پورې.

مطلب دا چې د شپې ستاسو دپاره خوراک څښاک جماع وغیره جائز دي تر سحر داخلیدو پورې خو چې کله سحر وخت داخل شي نو بیا تر مابینام پورې د روژې ماتوونکو شیانو نه ځانونه وساتئ او روژه تر مابینام پورې پوره کړئ.

۲- رکن نیت دی ” ځکه چې د رمضان روژه د الله تعالی عبادت دی او عبادت نه صحیح کیږي مگر په نیت سره صحیح کیږي او یو انسان به د عادت یا مرض او بیماری د وجې خوراک نه کوي او یا به یې خوراک ته زړه نه کیږي نو دی انسان ته خو مونږ روژه دار نشو ویلې. امام نووي رحمه الله په روضة الطالبین ۱/۲۶۸ - کې وایي ” **لا يصح الصوم إلا بنية، ومحلها القلب.**

ترجمه ” روژه د نیت نه بغیر نه صحیح کیږي او د نیت ځای چې دی هغه زړه دی.

او په حدیث د بخاري او مسلم کې دي ” **نبي عليه السلام**

افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ... ترجمه "رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې "يقيناً تاسو ته د رمضان مبارکه مياشت راغله او ددی مياشتې روژې الله په تاسو فرض کړی دي.

اجماع: ابن قدامه په المغني ۴/۳۲۴ - کې او ابن حزم په مراتب الاجماع ص. ۷۰ - کې او ابن عبدالبر په تمهيد ۲/۱۴۸ - کې وايي "فقد أجمع المسلمون على وجوب صيام رمضان، و أجمعوا على أن من أنكر وجوبه كفر..."

ترجمه "يقيناً د مسلمانانو په دى خبره باندې اجماع چې د رمضان روژې فرض دي او په دى يې هم اجماع ده چې څوک ددغه روژو د فرضيت نه انکار وکړي نو هغه انسان کافر دى.

پينځم:

د رمضان د روژو مراتب

د رمضان د روژو درې مرتبې دي

1. اوله مرتبه دا وه چې د رمضان روژې فرض وى خو اختيار وو پکې يعنې که چا روژه نيوله او که چا د روژې نيولو په ځای مسکين ته خوراک ورکولو. په حديث د مسلم کې دي سلمه رضى الله عنه فرمايې "كُنَّا فِي رَمَضَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَنْ شَاءَ : صَامَ، وَمَنْ شَاءَ : أَفْطَرَ، فَافْتَدَى بِطَعَامِ مِسْكِينٍ حَتَّى أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ}.

ترجمه "مونږ د نبې عليه السلام په وخت کې په رمضان کې وو نو د چا به چې خوښه شوه روژه به يې نيوله او که د چا به خوښه شوه مسکين ته به يې خوراک ورکولو تر دې چې دغه آيت نازل شو. "څوک چې په تاسو کې د رمضان مياشت ته حاضر شي نو روژه دى ونيسي. بيا دا حکم منسوخ شو

2. دويمه مرتبه دا وه چې روژې فرض وى خو چې کله

به روژه دار د خوراک کولو نه مخکې ویده شو نو تر بل ماښام پورې پری خوراک څښاک کول حرام وو. زاد المعاد لابن القيم ۲/۳۱ - بخاري: ۱۹۱۵ - بيا دا حکم هم منسوخ شو په دريمې مرتبې سره .

3. دريمه مرتبه داد چې د رمضان روژې فرض دي د سحر داخلیدلو نه تر ماښام پورې او دغه حکم تر قيامته پورې باقی. په حديث د بخاري: ۱۹۱۵ - کې دي براء بن عازب رضى الله عنه فرمايې "كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا فَحَضَرَ الْإِفْطَارُ فَنَامَ قَبْلَ أَنْ يُفْطَرَ، لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يَمْسِيَ، وَإِنْ قَيْسَ بْنَ صِرْمَةَ الْأَنْصَارِيِّ كَانَ صَائِمًا، فَلَمَّا حَضَرَ الْإِفْطَارُ أَتَى امْرَأَتَهُ فَقَالَ لَهَا : أَعِنْدِكَ طَعَامٌ ؟ قَالَتْ : لَا، وَلَكِنْ أَنْطَلِقُ فَأَطْلُبُ لَكَ. وَكَانَ يَوْمَهُ يَعْمَلُ فَعَلْبَتُهُ عَيْنَاءَهُ، فَجَاءَتْهُ امْرَأَتُهُ، فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ : خَبِيَّةٌ

لَكَ. فَلَمَّا انْتَصَفَ النَّهَارُ غَشِيَ عَلَيْهِ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : { أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّقْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ } فَفَرَحُوا بِهَا فَرَحًا شَدِيدًا، وَنَزَلَتْ : { وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ.

ترجمه "براء بن عازب رضى الله عنه فرمايې "چې د نبې عليه السلام په ملگرو کې به کله د يو سري روژه وه او هغه به د روژه ماتي نه مخکې ووده شو نو تر بل ماښام پورې به يې خوراک څښاک نه کولو او د قيس په نوم يو انصاري صحابي وو هغه يوه ورځ روژه وو کله چې روژه ماتي وخت کې کور ته راغې خپلې ښځې نه يې تپوس وکړو چې خوراک دپاره څه شته؟ نو هغې ورته وويل چې نشته خو زه به لاره شم او درته پيدا به يې کړم او دغه قيس بن صرمه صحابي به ټوله ورځ کار کولو

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوه طریقو سره ثابتېږي:

1. د آخر میاشت په لیدلو سره

2. کله چې مسلمانان د آخر میاشت ونه گوري نو بیا په

دیرشو روژو پوره کولو سره د روژې میاشت ختمېږي.

دلیل " په حدیث د مسند أحمد: ۹۸۸۵ - کې دي ابو هریره رضی

الله عنه فرمائي " أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " لَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ، وَلَا تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ "

ترجمه " نبي عليه السلام فرمائي " تاسو روژه مه نیسئ تر دی چې میاشت وگورئ او تاسو روژه

مه پریږدئ تر دی چې میاشت وگورئ.

او په حدیث د دارقطني: ۲۱۶۷ - کې دي ابن عمر رضی الله عنهما فرمائي " چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي دي " لَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ، وَلَا تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَصُومُوا ثَلَاثِينَ. "

ترجمه " تاسو روژه مه نیسئ تر

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ لَيْلَةً، فَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ "

ترجمه " ابن عمر رضی الله عنهما فرمائي " چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي دي: چې کله کله میاشت د نهه

ویشته شپو وي نو تاسو روژه مه نیسئ تر دی چې میاشت وگورئ خو که چیرته په تاسو

باندی میاشت پته کړې شوه نو بیا د شعبان میاشت دیرش ورځې پوره کړئ.

- نو دی دوو حدیثو نه معلومه شوه چې رمضان میاشتې

داخلیدلو دپاره دوه طریقې دي یوه ' د میاشتې لیدل او بله دا

چې د شعبان میاشت دیرش ورځې پوره کول.

اووم :

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتېږي

2. کله چې مسلمانان د رمضان میاشت ونه گوري

په آسمان کې نو بیا د شعبان میاشت په دیرشو ورځو پوره

کولو سره د رمضان میاشت داخليږي.

دلیل " په حدیث د بخاري : ۱۹۰۹ - کې دي " قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " صُومُوا لِرُؤْيَيْهِ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَيْهِ، فَإِنْ غَبِيَ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ. "

ترجمه " ابو هریره رضی الله عنه فرمائي. چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي دي چې د میاشتې په لیدلو سره

تاسو روژه کړئ او د میاشتې په لیدلو سره روژه ماته کړئ خو که

چیرته په تاسو باندی د رمضان داخیدو میاست پته کړئ شوه

په ورځو یا گردونو سره نو بیا د شعبان میاشت دیرشو ورځو

ته ورسوئ.

او په بل حدیث د بخاري ۱۹۰۷ - کې دي " عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

1. د میاشتې په لیدلو سره

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

او په دی وخت دا ووده شو کله یې چې ښځه راغله او قیس بن صرمه یې ولیدو چې ووده شوې

نو هغې اوویل ته خو محروم شوی او څه دی چې غوختل هغه

درته ملاؤ نشو، نو کله چې نیمه ورځ تیره شوه قیس بن صرمه

بی هوشه شو او دغه کیسه یې نبي عليه السلام ته ذکر کړه

نو دا ایت نازل شو " تاسو ته د روژو په شپه کې خپلو ښځو

سره جماع جائز ده " براء بن عازب رضی الله وایی چې دی

ایت په نازلیدو سره صحابه ډیر خوشحاله شو او بیا دا ایت هم

نازل شو " مطلب یې دادی ' چې تاسو د ماښام نه تر سحر

داخیدو پورې خوراک خښاک کوئ.

شپږم:

د رمضان میاشتې داخیدل په څه سره ثابتېږي

د رمضان میاشتې داخیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

1. د میاشتې په لیدلو سره

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوو طریقو سره ثابتېږي:

دی چې میاشت وگورئ او تاسو روژه مه پرېږدئ تر دی چې میاشت وگورئ. او که چیرته په تاسو باندې د اختر میاشت پټه کړې شوه په گردونو یا ورځو سره نو بیا دیرش روژې پوره کړئ

او په حدیث د مسلم : ۱۰۸۱ - کې دي " عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا رَأَيْتُمُ الْهَلَالَ، فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ، فَأَفْطِرُوا، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ : فَصُومُوا ثَلَاثِينَ يَوْمًا.

ترجمه " ابو هريره رضی الله عنه فرمایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي " کله چې تاسو د رمضان میاشت ولیده نو روژه کړئ او کله مو چې د اختر میاشت ولیده نو روژه ماته کړئ او که چیرته په تاسو باندې د اختر میاشت پټه کړې شوه نو بیا دیرش روژې ونیسئ.

- نو دی دریو حدیثونو نه معلومه شوه چې د روژې میاشتي ختمیدلو دپاره دوه طریقې دي یوه دا چې اختر

میاشت لیدل او دویمه دا چې دیرش روژې پوره کول.

آتم:

د رمضان میاشتي د ختمیدو او دپاره شو گواهان کافي کیري

په حدیث د نسائي او مسند احمد کې دي نبي عليه السلام فرمایي " فَإِنْ شَهِدَ شَاهِدَانِ فَصُومُوا وَأَفْطِرُوا ".

ترجمه " د دوو کسانو په گواهي سره روژه ونیسئ او د دوو کسانو په گواهي سره روژه ماته کړئ.

په دغه حدیث کې د روژې داخلیدو دپاره دوه گواهان او روژې ختمیدو دپاره دوه گواهان ذکر شوي. خود روژې داخلیدلو دپاره د یو کس او ددینه زیاتو گواهي کافي کیري او د روژې ختمیدو دپاره د دوو کسانو یا ددینه زیاتو گواهي کافي کیري.

س " که د چا ذهن ته سوال راشي چې مخکې حدیث کې خو

د روژې میاشتي داخلیدلو دپاره دوه گواهان ذکر شو څنگه ورته د یو کس گواهي کافي کیري ؟ ج " دا خبره صحیح ده مخکې حدیث کې دوه گواهان ذکر شو خو د رمضان میاشتي داخلیدو دپاره د یو کس گواهي په بل حدیث سره خاص شوی ده.

په حدیث د بیهقي، ابوداود، دارمي او معجم الاوسط د طبراني کې دي " عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : تَرَأَى النَّاسُ الْهَلَالَ، فَأَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي رَأَيْتُهُ، فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِالصَّيَامِ.

ترجمه " ابن عمر رضی الله عنهما فرمایي " چې خلکو د رمضان میاشت کتله نو ما نبي عليه السلام ته خبر ورکړو چې ما د رمضان میاشت لیدلې ده نو نبي عليه السلام خپله هم روژه ونيوله او نورو خلکو ته یې هم په روژې نیولو امر وکړو.

او ابن قدامه په المغني ۱۶۳/۳ - کې وايي " يكفي في ثبوت دخول رمضان شهادة عدل واحد. بيا وايي: وهو قول عمر وعلي وابن

عمر وابن المبارك ترجمه " د رمضان میاشتي داخلیدو دپاره د یو عادل مسلمان گواهي کافي کیري او دغه قول د عمر علي، ابن عمر او ابن المبارك دی.

او ابن القيم په زاد المعاد ۲/۳۶ - کې وايي " لا يدخل في صوم رمضان إلا برؤية محققة، أو بشهادة شاهد واحد، كما صام بشهادة ابن عمر، وصام مرة بشهادة أعرابي،

ترجمه " د رمضان روژه ته به خلک تر هغې نه داخلیدي چې میاشت یې نه وي لیدلې او یا یو کس د میاشتي په لیدلو باندې گواهي نه وي ورکړې لکه څنگه چې د ابن عمر په گواهي سره خلکو روژه کړه او یو ځل د باندچي سړي په گواهي ورکولو سره یې روژه کړه

او ابن القيم رحمه الله په زاد المعاد بل ځای کې وايي " وكان من هديه صلى الله عليه وسلم أمر الناس بالصوم بشهادة الرجل الواحد المسلم، وخروجهم منه بشهادة اثنين.

ترجمه " نبي عليه به د یو

د ختمیدلو امید وي لکه مریض چې کله روغ شي نو بیا پرې د خورلې شوو روژو قضایې راوړل لازم دي لکه الله تعالی فرمایي وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ.

ترجمه " څوک چې مریض وي او یا مسافر وي نو په ده باندې شمیرل دي د نورو ورځو. یعني څوک چې د مرض یا د سفر د وجې نه د رمضان روژې اوخوري نو په نورو ورځو کې پرې د خورلې شوو روژو قضایې راوړل لازم دي دویمه « هغه عاجزي ده چې د هغې د ختمیدلو امید نه وي لکه د پیر عمر والا انسان چې د روژو نیولو طاقت نلري او یا لکه هغه انسان چې همیشه دپاره سخت مریض وي او د جوړیدو امید یې نه وي نو په دوی باندې لازم دي چې د هرې روژې په بدله کې مسکین ته خوراک ورکړي

5. شرط اقامت دی: نو په مسافر باندې روژه نیول فرض نه دي لکه مخکې ایت کې ذکر

تیمیه رحمه الله ۱/۵۶ -

3. شرط عقل دی: نو په لیونې باندې روژه نشته لکه مخکې په دویم شرط کې حدیث د ابوداود او مسنداحمد ذکر شو چې نبی علیه السلام فرمایلي " درې کسان دي چې قلم ترې پورته کړې شوی دی او په دی کسانو کې یو لیونې دی تر دی چې عقل یې کار شروع کړي خو که چیرته یو لیونې په رمضان کې د ورځې روغ شو او عقل یې کار شروع کړو نو په کومه ورځ چې روغ شوې وي د هغې ورځې قضایې پرې نشته او باقي نورې روژې پرې فرض دي.

المغني: ۴/۴۱۵ - شرح العمدة لابن تیمیه رحمه الله ۱/۴۷.۴۸
4. شرط قدرت: او طاقت دی په روژو نیولو. نو څوک چې د روژې نیولو نه عاجز وي په هغې باندې روژه نیول فرض نه دي

بیا د روژې نیولو نه عاجزه کیدل په دوه قسمه دي. یوه « هغه عاجزي ده چې د هغې

راوړې نو بیا پرې روژې نیول فرض دي.

2. بلوغ: نو په ماشوم باندې د رمضان روژې نیول فرض نه دي په حدیث د ابوداود او مسند احمد کې دي نبی علیه السلام فرمایي " رَفَعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ.. وفيه . وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ.

ترجمه " درې کسان دي چې مکلف نه دي او قلم ترې پورته کړې شوی دی یو ماشوم دی تر دی چې بالغ شي. خو مشرانو ته پکار دي چې په کشرانو باندې روژې ونیسي تر دی چې روژو نیولو سره عادت شي او نابالغ ماشوم روژه صحیح ده صحابه کرامو پخپلو ماشومانو باندې روژې نیولې دي او که چیرته یو ماشوم په روژه کې بالغ شي نو بیا پرې روژې فرض دي او په کومه ورځ چې بالغ شوې وي د هغې ورځې قضاء پرې نشته خو تر ماشومه به د خوراک څښاک نه ځان ساتي. مجموع الفتاوی:

۲۵/۱۰۹ - شرح العمدة لابن

مسلمان په گواهی سره نورو خلکو ته په روژې نیولو امر کولو او د روژې نه په وتلو او اختر کولو باندې به یې د دوو کسانو په گواهی سره نورو خلکو ته امر کولو.

- نو دغه حدیث او د علماؤ اقوالو نه معلومه شوه چې رمضان میاشتي داخلیدو دپاره د یو کس گواهي کافي کیږي او د رمضان میاشتي ختمیدو دپاره د دوو کسانو یا ددینه د زیاتو کسانو گواهي کافي کیږي.

نهم:

د رمضان د روژو واجبیدو شرطونه

1. اسلام: د رمضان د روژو فرض کیدو دپاره اول شرط اسلام دی د کافر روژه نه صحیح کیږي ځکه چې روژه عبادت دی او د کافر عبادت نه قبلېږي او که اسلام یې راوړو نو د تیرو شوو روژو قضاء پرې نشته.

خو که چیرته یو کافر د رمضان په میاشت کې ایمان او اسلام

شو چې څوک د مرض يا سفر د وجې نه روژې وځوري نو په نورو ورځو کې به يې قضايي راورې

6. شرط د حيض او نفاس نه پاکيدل: کله چې په زنانه باندې د حيض بيماري وي او يا د نفاس او بچي پيدا کيدو بيماري وي نو په دې وخت کې په زنانه باندې روژې نيول نشته بلکې په دې وخت کې ورته روژه نيول حرام دي.

په حديث د بخاري او مسلم کې دي: **عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ؟"**

ترجمه "ابو سعيد خدری رضی الله عنه فرمایي "چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي "آيا داسی نه ده چې کله زنانه باندې حیض راشي نو مونځ به نه کوي او نه به روژه نیسي؟

خو که چیرته زنانه د حیض او نفاس د بيمارې د وجې نه روژې وځوري نو قضايي راورل پرې لازم دي. لکه په حديث د بخاري او مسلم کې دي عائشه رضی الله عنها فرمایي: **كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمِرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا نُؤْمِرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ.**

ترجمه "دغه میاشتنې بيماري به مونږ ته رسیده خو د روژې قضاء راورلو امر به مونږ ته کیدو او د مونځ قضاء راورلو امر به مونږ ته نه کیدو.

امام نووي رحمه الله په شرح د مسلم. ۴/۲۶ - کې وايي **"أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَنَّ الْحَائِضَ وَالنَّفْسَاءَ لَا تَجِبُ عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَلَا الصَّوْمُ فِي الْحَالِ،**

ترجمه "د مسلمانانو په دې اجماع ده چې د حیض او نفاس په وخت کې په زنانه باندې نه مونځ واجب دی او نه روژه. لسم "د روژې ماتوونکي عملونه

1. جماع: څوک چې په رمضان کې د ورځې قصدا او بغیر د عذر نه کوروالې وکړي نو دده روژه ماته او باطله شوه. او په رمضان کې د ورځې د روژې په حالت کې جماع او کوروالې کول په قرآن حديث او اجماع سره حرام دی قرآن کریم نه دلیل «الله تعالی فرمایي **"أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّقْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ: البقرة ۱۸۷ ~**

استدلال "رب العلمین په دې ایت کې فرمایلي دي چې تاسو درمضان په شپو کې خوراک څښاک او جماع کوئ تر سحر داخلیدلو پورې او کله چې سحر

داخل شي نو بیا تر ماښام پورې روژه پوره کړئ. د حديثو نه دلیل» په حديث د بخاري او مسلم کې دي: **أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتُ. قَالَ: "مَا لَكَ؟" قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي وَأَنَا صَائِمٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "هَلْ تَجِدُ رَقَبَةً تُعْتِقُهَا؟" قَالَ: لَا. قَالَ: "فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ؟" قَالَ: لَا. فَقَالَ: "فَهَلْ تَجِدُ إِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا؟" قَالَ: لَا.**

ترجمه "ابوهريره رضی الله عنه فرمایي "چې مونږ د نبی علیه السلام سره ناست وو نو یو سړې راغې او نبی علیه السلام ته یې اوویل چې ای د الله رسوله څه هلاک شوم نبی علیه السلام ورته اوویل چې سه شي هلاک کړې؟ هغه سړي ورته اوویل چې د روژې په حالت کې می خپلې ښځې سره جماع وکړه نو نبی علیه السلام ورته اوویل چې ته د غلام آزاده ولو طاقت لرې؟ نو سړي اوویل چې نه بیا نبی علیه السلام ورته اوویل چې ته دوه میاشتې مسلسل د روژو نیول طاقت لرې؟ هغه اوویل چې نه بیا نبی علیه السلام ورته اوویل چې ته شپیتو مسکینانو ته خوراک ورکولو طاقت

لرې؟ دویم کار به دا کوي چې کفار به ورکوي او په کفاری ورکولو کې د څلورو مذهبونو اتفاق دی. د أحنافو نه امام زیلي په تبیین الحقائق ۱/۳۲۷ ذکر کړې او د مالکیانو نه ابن عبدالبر په الکافي ۱/۳۴۲ کې ذکر کړې

لرې؟ هغه اوویل چې نه .. اجماع «ابن المنذر رحمه الله په الاشراف ۲/۱۲۰ - کې اجماع ذکر کړې او وايي "لم يختلف أهل العلم أن الله عز وجل حرم على الصائم في نهار الصوم الرقت، وهو الجماع) او شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله په مجموع الفتاوى ۲۵/۲۴۴ - کې اجماع ذکر کړې او وايي "ومعلوم أن النص والإجماع أثبتا الفطر بالأكل والشرب والجماع والحيض) ترجمه "په دلیل او اجماع سره دا خبره ثابت ده چې په خوراک، څښاک، جماع او حیض سره روژه ماتېږي

او ابن قدامه په المغني ۳/۱۳۴ - کې او ابن حزم رحمه الله په مراتب الاجماع. ص: ۲۹ - کې اجماع ذکر کړې: - څوک چې په رمضان کې د روژې په حالت کې قصدا جماع وکړي نو دا به درې کارونه کوي. ۱. الله تعالی ته به څه کلکه توبه اوباسي ځکه چې ده د رب العلمین فرضي حکم مات کړې او د رمضان د میاشتې بی احترامی یې کړې.

۲. دویم کار به دا کوي چې کفار به ورکوي او په کفاری ورکولو کې د څلورو مذهبونو اتفاق دی. د أحنافو نه امام زیلي په تبیین الحقائق ۱/۳۲۷ ذکر کړې او د مالکیانو نه ابن عبدالبر په الکافي ۱/۳۴۲ کې ذکر کړې

او د شوافعو نه امام نووي په المجموع ۶/۲۴۴ کې ذکر کړې او د حنابلأو نه بهوتي په کشاف القناع ۲/۲۲۵ کې ذکر کړې او ابن قدامه په المغني ۳/۱۴۰ کې ذکر کړې. او شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله په مجموع الفتاوى ۲۵/۲۴۹ کې ذکر کړې او كفاره به په ترتيب سره ورکوي لکه څنگه چې په حديث د بخاري او مسلم کې ذکر شوي يعني اول به غلام آزاده وي که غلام وس يی نه وي نو بيا به دوه مياشتې مسلسل روژې نيسي که ددی طاقت نلري نو بيا به شپيتو مسکينانو ته خوراک ورکوي.

او دغه خبره په دی کتابونوکې هم ذکر ده " الهداية للمريغيناني ۱/۱۲۵ - تبیین الحقائق للزيلعي " ۱/۲۲۸ - المجموع للنووي " ۶/۲۴۵ - الفروع لابن مفلح " ۵/۵۴ - الإنصاف للمرداوي " ۳/۲۲۸ - او المحلى د ابن حزم " ۶/۱۹۷ -

۳ - دريم کار به دا کوي چې په کومه ورځ يې جماع کړې وي

د هغې ورځې قضايي به راوړي او په دی کې د څلورو مذهبونو اتفاق دی .

د احنافو نه " امام سرخسي په المبسوط ۳/۶۶ . کې او ابن الهمام: په فتح القدير " ۲/۳۲۶ کې ذکر کړې او د مالکيانو نه " په المدونة الكبرى لسحنون ۱/۲۸۴.۲۸۵ کې او ابن عبدالبر په الكافي ۱/۳۴۲ کې ذکر کړې او د شوافعو نه " امام نووي په " المجموع: ۶/۲۴۴ کې ذکر کړې او د حنابلأو نه " مرداوي په الانصاف " ۳/۲۲۱ کې او بهوتي په کشاف القناع " ۲/۲۲۵ کې ذکر کړې س " کله چې د زنانه سره خپل خاوند د رمضان په روژو کې د ورځې قصدا او بغير د عذر نه جماع وکړي نو آيا په زنانه باندې كفاره او ددغه ورځې قضايي راوړل لازم دي لکه څنگه چې په سري لازم دي؟ ج " کله چې د زنانه سره خپل خاوند په رمضان کې د روژې په حالت کې قصدا او بغير د عذر نه جماع وکړي او

زنانه هم ورسره راضي وي نو زنانه به توبه وباسي او كفاره به ورکوي او ددغه ورځې قضايي به هم راوړي.

د احنافو نه " تبیین الحقائق د زيلعي " ۱/۲۲۷ کې او کاساني په بدائع الصنائع " ۲/۹۸ کې ذکر کړې د مالکيانو نه " په التاج والإکلیل للمواق " ۲/۴۳۳ کې او المدونة الكبرى لسحنون " ۲/۲۸۵.۲۸۶ کې ذکر کړې او د حنابلأو نه " په کشاف القناع د بهوتي " ۲/۳۲۵ کې او په المغني د ابن قدامة " ۳/۱۳۷ کې ذکر کړې او يو قول د شوافعو هم دی " لکه امام نووي په المجموع " ۶/۳۳۱ کې ذکر کړې س " څوک چې په رمضان کې د روژې په هيريدلو سره جماع وکړي نو د هغې څه حکم دی ؟ ج " کله چې انسان په رمضان کې د روژې په حالت کې جماع وکړي او روژه ترې هيره وي نو په دی کې د علماؤ درې اقوال دي.

اول قول " دادی چې هيڅ شې

خرابيري او نه بي احرام .

1. او چا چي د شاه طرفه په دبر کي جماع وکړه نو روژه يې باطله ده هم به قضايي راوړي او هم به کفار وړکوي او په دې خبره کي د څلورو مذهبونو اتفاق دى. د احنافونه "سرخسي په المبسوط" ۲/۷۳ کي او ابن الهمام په فتح القدير "۲/۳۳۸ کي ذکر کړي د مالکيانو نه "ابن عبد البر په الكافي" ۱/۳۴۲ کي او خطاب په مواهب الجليل "۳/۳۴۳ کي ذکر کړي د شوافعو نه "امام نووي په المجموع" ۶/۳۴۱ کي او اما شافعي په الام "۲/۱۰۱ کي ذکر کړي د حنابلؤ نه "مرداوي په الانصاف" ۳/۲۲۱ کي او بهوتي په کشاف القناع "۲/۳۲۳ کي ذکر کړي.

2. استمنا: دويم عمل چي روژه پرې ماتيري هغه استمنا ده . څوک چي بغير د جماع نه په هرې طريقې سره قصدا مني

وباسي او روژه هم ورته ياده وي نو ددې انسان روژه باطله ده او غټ گناهگار دى رب العلمين ته به خه کلکه توبه وباسي او ددې روژې قضايي به راوړي.

په حديث قدسي د بخاري او مسلم کي رب العلمين فرمايي "يترك شهوته، وطعامه، وشرابه، من اجلي .

دلته رب العلمين وايي چي روژه دار انسان زما د وجې خپل شهوت پريږدي او د مني ويستل خو شهوت پوره کول دي نو په دې سره د انسان روژه ماتيري په قصدا خوراک څښاک کولو سره روژه ماتيري او دغه خبره په قرآن حديث او اجماع سره ثابت ده د قرآن کريم نه دليل «الله تعالى فرمايي "وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ" البقرة - ۱۸۷ -

داره خلکو ته د ماشام نه تر سحر داخليدو پورې د خوراک څښاک کولو اجازه ورکړې بيا يې د سحر داخليدو نه تر ماشام پورې ترې منع کړي دي حديثو نه دليل «په حديث قدسي د بخاري او مسلم کي دي رب العلمين فرمايي "يترك شهوته، وطعامه، وشرابه، من اجلي .

رب العلمين په دې حديث کي فرمايي "چي روژه دار انسان زما د وجې خوراک او څښاک پريږدي اجماع «ابن قدامه رحمه الله په المغني ۳/۱۴ - کي وايي "وأجمع العلماء على الفطر بالأكل والشرب بما يتغذى به. ترجمه "د علماؤ اجماع ده په دې خبره چي په قصدا خوراک څښاک کولو سره روژه ماتيري هغه چي انسان ته پرې غذا ملاوړي. او بيا په دې کي د طاقت ستن او سروم هم داخلي بي او شيخ الاسلام په مجموع

الفتاوى "۲۵/۲۴۴ - کي وايي "ومعلوم أن النص والإجماع أثبتا الفطر بالأكل والشرب والجماع والحيض.

ترجمه "په دليل او اجماع سره دا خبره ثابت ده چي په خوراک، څښاک، جماع او حيض سره روژه ماتيري. او ابن حزم په مراتب الاجماع "ص ۳۹ - کي په دې خبره اجماع ذکر کړي چي په قصدا خوراک څښاک کولو سره روژه ماتيري.

- څوک چي په قصدا خوراک څښاک کولو سره روژه ماته کړي هغه به بيا درې کارونه کوي. **۱- ددې روژې قضايي به راوړي** او کفار پرې نشته. امام نووي رحمه الله په المجموع "۶/۳۲۹ - کي وايي: إذا أفطر الصائم في نهار رمضان بغير الجماع من غير عذر عامدا مختارا علما بالتحريم بأن أكل أو شرب أنم ووجب عليه

القضاء وإمساك بقية النهار.

ترجمه: کله چې روژه دار انسان بغیر د جماع او بغیر د عذر نه په خوراک خښاک وغیره باندې پخپلې خوښۍ سره روژه ماته کړي او په دې هم خبر وو چې بغیر د عذر نه روژه ماتول حرام دي نو دا انسان غټ گناهگار دی او ددی روژې قضایي راورل پرې لازم دي او تر ماشامه به د خوراک خښاک نه ځان ساتي . او ابن القيم رحمه الله په اعلام الموقعین دویم جلد کې هم ویلي دي چې قضایي به راورې او دغه خبره ابن قدامه په المغنی ۲/۱۲۸ - کې هم ذکر کړې * - او روژې قضاء به ځکه راورې چې یو انسان د عذر د وجې نه روژه ماته کړي په هغه قضایي راورل لازم دي نو چې بغیر د عذر نه یو انسان روژه ماته کړي په هغه خو په طریقه اولی قضایي راورل لازم دي

۲ - تر ماشامه به د خوراک خښاک نه ځان ساتي.

ابن قدامه په المغنی ۳/۲۳ - کې وایي ” چې څوک روژه ماته کړي نو په هغه لازم دي چې تر ماشامه د خوراک خښاک نه ځان وساتي.

او امام نووي رحمه الله په المجموع، ۶/۲۳۹ - کې وایي ” چې څوک بغیر د جماع نه په بل څه سره قصدا روژه ماته کړي نو دا انسان غټ گناهگار دی ’ ووجب علیه القضاء وإمساك

بقية النهار .

ترجمه: او ددی روژې قضایي راورل پرې لازم دي او تر ماشامه به د خوراک خښاک نه ځان ساتي. او شیخ الاسلام ابن قیم رحمه الله په اعلام الموقعین دویم جلد کې وایي ” چې کله یو انسان په رمضان کې قصدا روژه ماته کړي نو د روژې په ماتیدو سره ده ته خوراک نه جائز کیږي او څوک به ورته دا نه وایي چې روژه دی باطله کړه نو وس دی که خوښه وي خوراک کوه بلکې په ده لازم دي چې خوراک خښاک نه ځان وساتي ځکه چې د روژه دار دپاره د خوراک کولو خپل حد معلوم دی چې هغه د ماشام وخت دی.

۳ - دریم کار به دا کوي چې الله ته به څه کلکه توبه اوباسي ځکه چې ده د رب العلمین فرضي حکم مات کړې او د رمضان د میاشتې بې احترامې یې کړې. - او څوک چې په هیرې سره خوراک خښاک وکړي نو د هغه روژه صحیح ده او هیڅ پرې نشته. په حدیث د بخاري او مسلم کې دي ” عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ” مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ، أَوْ شَرِبَ : فَلَيْتَمَ صَوْمُهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ .

ترجمه: ابوهریره رضی الله عنه فرمایي ” چې رسول الله صلی

الله علیه وسلم فرمایلي دي ” څوک چې روژه وو او په هیرې سره یې خوراک خښاک وکړو نو هغه دی خپله روژه پوره کړي یقینا په ده باندې الله تعالی خوراک خښاک وکړو.

- او که چا قصدا هغه څه تیر کړل چې عاده نه خوړل کیدل نو روژه یې ماتېږي ځکه چې دا په حکم د خوړلو کې دي. لکه داسی ویل کیږي چې فلاني خاوره وخوړه یا فلاني واخه وخوړل. او ابن قدامه په المغنی ۲/۱۴ - کې وایي ” فَأَمَّا مَا لَا يَتَعَذَى بِهِ، فَعَامَّةُ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى أَنْ الْفِطْرَ يَحْصُلُ بِهِ.

ترجمه ” او هغه څه خوړل چې انسان ته پرې غذا نه ملاوېږي نو عام علماء وایي چې په دی سره روژه ماتېږي.

او امام نووي رحمه الله په المجموع ۶/۲۲۶ - کې وایي ” إِذَا ابْتَلَعَ الصَّائِمُ مَا لَا يُوْكَلُ فِي الْعَادَةِ كَدِرْهَمٍ وَدِينَارٍ أَوْ تَرَابٍ أَوْ حَصَاةٍ أَوْ حَشِيْشًا أَوْ حَدِيدًا أَوْ خِيْطًا أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ أَفْطَرَ..... بَيَا وَرُوسْتَه وایي ” وبه قال ابوحنيفة ومالك وأحمد وداود وجماهير العلماء من السلف والخلف.

ترجمه ” کله چې روژه دار هغه څه تیر کړي چې عاده نه خوړل کیږي لکه درهم، دینار، خاوره، شگې، واخه، وسپنه، او تار وغیره نو روژه یې ماتېږي ... بیا وایي چې دغه قول د ابوحنیفه،

مالک، أحمد، داود او د جمهورو علماؤ دی د سلفو او خلفو نه. 3. په قصدا کانگې کولو سره روژه ماتېږي مطلب دا چې په معده کې پروت خوراک په خولې راویستل او که چیرته یو انسان بې اختیاره کانگې وکړي نو روژه یې نه خرابیږي.

په حدیث د ابوداود او ترمذی کې دي: ” عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ” مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلَيْقُضَ. ترجمه ” ابوهریره رضی الله عنه فرمایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي ” کوم روژه دار باندې چې کانگې غالبه شوی او بې اختیاره یې وکړې نو په ده باندې د روژې قضاء نشته او که چا قصدا کانگې وکړې نو هغه دی قضایي راورې.

او امام ابن المنذر رحمه الله په الاجماع. ص ۵۹ - کې وایي ” وَأَجْمَعُوا عَلَى أَنَّهُ لَا شَيْءٌ عَلَى الصَّائِمِ إِذَا ذَرَعَهُ الْقَيْءُ. وَ أَجْمَعُوا عَلَى إِبْطَالِ صَوْمِ مَنْ اسْتَقَى عَامِدًا.

ترجمه ” په دی خبره اجماع ده چې چا بې اختیاره کانگې وکړې نو په هغه هیڅ شی نشته او په دی هم اجماع ده چې چا قصدا کانگې وکړې نو د هغه روژه باطله ده. - او که چیرته انسان دداخل بدن نه خولې ته څه خوراک یا خښاک راشي او دا یې قصدا واپس تیر

کړي نو روژه يې ماتېږي او که بې اختياره يې واپس تير شي نو روژه يې نه ماتېږي. دغه خبره شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله په شرح العمدة ' ۱/۲۷۷ - کې ذکر کړې.

4. د حيض او نفاس وینه وتل " کله چې زنانه باندې مياشتنې بيماري راشي او يا د نفاس او بچي پيدا کيدو بيماري راشي نو ددی زنانه روژه ماته ده او په دی بيماری کې ورته روژه نيول حرام دي. په حديث د بخاري او مسلم کې دي: **عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ؟** ترجمه " ابو سعيد خدری رضی الله عنه فرمايي " چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي " آيا داسی نه ده چې کله زنانه باندې حيض راشي نو مونځ به نه کوي او نه به روژه نيسي؟

خو که چيرته زنانه د حيض او نفاس د بيمارې د وجې نه روژې اوخوري نو قضايي راورل پرې لازم دي. لکه په حديث د بخاري او مسلم کې دي عائشه رضی الله عنها فرمايي " **كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمِرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا نُؤْمِرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ.**

ترجمه " دغه مياشتنې بيماري به مونځ ته رسیده خو د روژې قضاء راورلو امر به مونځ ته کيدو او د مونځ قضاء راورلو امر به مونځ ته نه کيدو.

اجماع " شيخ الاسلام په مجموع الفتاوى. ۲۵/۲۶۷ - کې وايي " **خُرُوجُ دَمِ الْحَيْضِ وَالنَّفَاسِ يُفْطِرُ بِاتِّفَاقِ الْعُلَمَاءِ.**

ترجمه " په اتفاق د علماؤ سره د حيض او نفاس په وينې وتلو باندې روژه ماتېږي. او امام نووي رحمه الله په شرح د مسلم. ۴/۲۶ - کې وايي " **أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَنَّ الْحَائِضَ وَالنَّفَسَاءَ لَا تَجِبُ عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَلَا الصَّوْمُ فِي الْحَالِ، وَأَجْمَعُوا عَلَى أَنَّهُ لَا يَجِبُ عَلَيْهِمَا قَضَاءُ الصَّلَاةِ، وَأَجْمَعُوا عَلَى أَنَّهُ يَجِبُ عَلَيْهِمَا قَضَاءُ الصَّوْمِ.**

ترجمه " د مسلمانانو په دی اجماع ده چې د حيض او نفاس په وخت کې په زنانه باندې نه مونځ واجب دی او نه روژه. او په دی هم اجماع ده چې دوی باندې د مونځ قضاء نشته. او په دی هم اجماع ده چې زنانه د حيض او نفاس د وجې نه روژې اوخوري نو قضاء به يې راورې. او ابن حزم رحمه الله په مراتب الاجماع. ص ' ۴۰ - کې اجماع ذکر کړې.

* - او کله چې زنانه باندې په رمضان کې د حيض او نفاس بيماري راشي نو په دی لازم نه دي چې د ورځې خوراک څښاک نه ځان وساتي بلکې خوراک څښاک ورته جائز دی.

5. د روژې ماتولو نیت کول "يعني چا چې په رمضان کې

د ورځې د روژې ماتولو نیت وکړو نو دده روژه ماته شوه اگر که خوراک څښاک يې نوي کړې ځکه چې نیت د روژې يو رکن دی او کله چې انسان دغه رکن قصدا مات کړي نو روژه يې ماتېږي.

دغه خبره ابن قدامه په المغني. ۳/۲۴ - کې ذکر کړې او امام نووي په المجموع ۶/۲۹۷ - کې ذکر کړې

او ابن حزم په المحلى. ۶/۱۷۵ - کې ذکر کړې او په حديث د بخاري کې دي نبي عليه السلاو فرمايي " **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ،** ترجمه " يقينا د عملونو اصلاح کيدل، خرابيدل او قبليدل په نیت سره دي.

6. مرتد کيدل : څوک چې مرتد شو په وينا سره يا په يو فعل او کار سره او يا عقیده مرتد شو او يا د اسلام ماتوونکو کارونو نه يې يو کار وکړو نو دده انسان روژه باطله او ماته شوه او کله يې چې ايمان راورو او د کفر نه يې تويه اوويسته نو په ده باندې د هغه ورځې د روژې قضايي راورل لازم دي په کومه ورځ چې مرتد شوې وي. او په دی خبره باندې امام ابن قدامه رحمه الله په المغني. ۳/۲۴ - کې اجماع ذکر کړې او وايي " **لَا نَعْلَمُ بَيْنَ أَهْلِ الْعِلْمِ خِلَافاً فِي أَنَّ مَنْ ارْتَدَّ عَنِ الْإِسْلَامِ فِي أَثْنَاءِ الصَّوْمِ أَنَّهُ يَفْسُدُ صَوْمُهُ وَعَلَيْهِ قَضَاءُ ذَلِكَ الْيَوْمِ إِذَا عَادَ**

دیني برخه... **إِلَى الْإِسْلَامِ...** ترجمه " مونځ ته په دی خبره کې د علماؤ په منځ کې اختلاف نه دی معلوم چې څوک په روژه کې مرتد شو نو روژه يې باطله ده او کله چې اسلام کې واپس داخل شي نو په ده باندې د هغه ورځې د روژې قضاء راورل لازم دي په کومه ورځ کې مرتد شوي وي.

او په مرتد کيدو سره صرف روژه نه ماتېږي بلکې ټول عملونه برباديږي. لکه الله فرمايي " **لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ.** الزمر ~ ۶۵ -

ترجمه " که چيرته دی شرک وکړو نو خامخا برباد به شي عملونه ستا او خامخا شي به ته د تاوان والو نه.

7. حجامه : يعني ښکر لگول ' بعضی علماء وايي چې په ښکر لگولو سره روژه ماتېږي خو صحيح خبره داد چې په ښکر لگولو سره روژه نه ماتېږي. او هر چې حديث د ابوداود دی " **أَفْطَرَ الْحَاجِمُ وَالْمَحْجُومُ.** د ښکر لگوونکي او چا ته چې ښکر لگولې کيږي د دواړو روژه ماته شوه. نو دا حديث منسوخ دی ځکه چې په حديث د بخاري کې دي " **عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، وَاحْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ.** ترجمه " ابن عباس رضی الله

عنهما فرمائي ” چې نبي عليه السلام د احرام او روژې په حالت کې بشکر ولگولو.

حافظ ابن حجر په فتح الباري کې وايي ” قال ابن عبد البر وغيره: فيه دليل على أن حديث: ” أفطر الحاجم والمحجوم ” منسوخ؛ لأنه جاء في بعض طرقه أن ذلك كان في حجة الوداع، وسبق إلى ذلك الشافعي،

ترجمه ” ابن عبدالبر وغيره ويلي ’ چې دا حديث دليل دی په منسوخ کيدو د ’ أفطر الحاجم والمحجوم ’ باندې ځکه چې نبي عليه السلام د روژې په حالت بشکر د حجة الوداع په وخت کې لگولې وو. او امام شافعي هم وايي چې ’ أفطر الحاجم والمحجوم ’ والا حديث منسوخ دی.

مطلب دا چې حديث د ابوداود ځکه منسوخ دی چې په بشکر لگولو سره د روژې ماتيدو خبره نبي عليه السلام د فتحې مکې په کال کې وه او په حديث د بخاري کې چې د نبي عليه السلام د روژې په حالت کې بشکر لگول ذکر دي نو دا په حجة الوداع کې وو او حجة الوداع د مکې فتح کيدو نه پس د نبي عليه السلام اولنې او آخرينې حج وو بيا نبي عليه السلام وفاة شو او ابن حزم رحمه الله وايي ” چې ” أفطر الحاجم والمحجوم ” والا حديث صحيح دی خو ليکن په حديث

د نسائي وغيره کې دي ابوسعيد رضي الله عنه فرمائي ” أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَخَّصَ فِي الْحَجَامَةِ لِلصَّائِمِ .

ترجمه ” نبي عليه السلام روژه دار ته د بشکر لگولو رخصت ورکړې. او د حديث صحيح دی عمل کول پرې لازم دي او رخصت پس د عزيمة نه وي نو دا حديث دليل شو په منسوخ کيدو د ” أفطر الحاجم والمحجوم ” والا حديث باندې.

او په حديث د بخاري کې دي ” يَسْأَلُ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَكُنْتُمْ تَكْرَهُونَ الْحِجَامَةَ لِلصَّائِمِ ؟ قَالَ : لَا ، إِلَّا مِنْ أَجْلِ الضَّعْفِ .

ترجمه ” د انس بن مالک رضي الله عنه نه تپوس وشو چې تاسو به روژه دار دپاره بشکر لگول بد گڼل؟ هغه اوويل چې نه، خو د کمزورتيا د وجې به مو بد گڼل.

* - او د مسلمانانو د مرکز نه دا خبره رسمي نشر شوې چې په بشکر لگولو سره روژه نه ماتيږي او ” أفطر الحاجم والمحجوم ” والا حديث منسوخ دی. او څه خبره داد چې انسان په روژه کې د شپې بشکر ولگوي. بعضې داسې شيان دي چې د روژه دار دپاره مکروه دي ځکه چې په دی سره د روژې اجر ته نقصان رسيږي او مکروه هغه کارونو ته وايي چې په شريعت کې ترې په سختی سره منع نوي راغلي او نه کوونکي ته ثواب

ملاويږي او کوونکې پرې نه گناهگاريږي.

1. خولی او پوزی ته په اوبو اچولو کې مبالغه کول. ځکه چې په دغه حالت دا يره شته چې اوبه خيټې ته لاړی شي. په حديث د ترمذي وغيره کې دي نبي عليه السلام يو صحابي ته وفرمايل ” وَبَالِغٌ فِي الْإِسْتِثْشَاقِ، إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا .

ترجمه ” پوزی ته په اوبه اچولو کې مبالغه کوه خو کله چې ته روژه وی بيا مبالغه مه کوه. او په دی خبره ابن قدامه رحمه الله په المغني ’ ۱/۷۴ - اجماع ذکر کړې.

- خو که چيرته په خولی او پوزی ته اوبه اچولو سره د انسان خيټې ته بی اختياره اوبه داخلې شي نو روژه يې نه ماتيږي.

2. د روژې په حالت کې خپلې بشخي سره مباشرة کول هغه چا دپاره مکروه دي چې خپل نفس او شهوت نشي قابو کولې.

په حديث د ابوداود وغيره کې دي ” عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمُبَاشَرَةِ لِلصَّائِمِ فَرَخَّصَ لَهُ، وَأَتَاهُ آخَرُ فَسَأَلَهُ فَنَهَاهُ، فَإِذَا الَّذِي رَخَّصَ لَهُ شَيْخٌ وَالَّذِي نَهَاهُ شَابٌّ .

ترجمه ” ابوهريره رضي الله عنه فرمائي ” چې رسول الله صلى الله عليه وسلم نه يو سړي د روژې په حالت کې د خپلې بشخي سره د مباشرت کولو

تپوس وکړو نو نبي عليه السلام هغه ته اجازت ورکړو. بيا بل کس راغلو او هغه يې د روژې په حالت د مباشرت نه منع کړو نو کوم کس ته يې چې اجازت ورکړو هغه مشر سړي وو او کوم کس يې چې منع کړو هغه ځوان وو. او دا معلومه خبره ده چې ځوان دپاره خپل نفس او شهوت قابو کول سخت دي نو ځکه يې هغه منع کړو او ابن حجر رحمه الله دی حديث ته په تخریج د مشکاة کې حسن ويلي.

3. بغير د ضرورت نه خوراک ځکل.

شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله په مجموع الفتاوى. ۲۵/۲۶۶ - کې وايي ” وذوق الطعام يكره لغير حاجة. لكن لا يفطره وأما للحاجة فهو كالمضمضة. ترجمه ” بغير د ضرورت نه خوراک ځکل مکروه دي خو روژه پرې نه ماتيږي او د ضرورت دپاره ځکل جائز دي دا پشان خولی ته د اوبو اچولو دي.

خو د خوراک ځکلو په وخت کې دپته څه کلک خيال وکړې شي چې د خوراک خوند مرئ ته لاړ نشي.

4. د پوزی گندگي تيرول: ځکه دا يو مضر شی دی او په دی سره انسان ته ضرر ملاويږي.

سترې غازي شهيد شو

زه د مسلم مولوي صاحب
تقبله الله مرکز کې وم
چې يو بنایسته زلمی مرکز
ته په مسکا را داخل شو
نری ږیره، ښکلي مخ او
شنو سترگو یې ښکلا لا
زیاته کړې وه، روغېر مو
ورسره وکړ، ملگری ورته
کړه چې عبدالله څنگه زر
بېرته راغلي!!؟

هغه ور غبرگه کړه مړه
کور ته چې لارم خبر شوم
چې مرتدین راغلي بس نور
مې کور کې طاقت ونه
شو، ځان مې را ورساوه..
عبدالله تقبله الله تقوا
دار، خدمتگار، د ښو اخلاقو
خاوند او یو زړور شازلمی
و، تل به یې په خوله
خندا خپره وه هر چا سره
به چې مخ شو نو فکر
به یې کاوه چې پخوانی
ملگری یې دی، عبدالله
تقبله الله خپلې زده کړې
په نیمايي کې پرېښي وې او
د اسلامي خلافت کاروان سره

الله عزوجل یو ځای کړی
و، کله چې سعد امارتي
تقبله الله په مرتدینو د

داسې ذلیل کړل چې بیا
به یې د خلافت د تش نوم
څخه هم د الله په مرسته
ډار کېده، کله چې د امریکا
او د هغوی د لاسپوڅو
مرتدینو نظامي یرغل ورته
فایده ورنکړه نو د اسلامي
خلافت په مجاهدینو پسې
یې ډول ډول پروپاګند شروع
کړ، خو د دې هر څه سره
سره به بیا هم مؤحدین د
اسلامي خلافت کاروان سره
الله عزوجل یو ځای کول،
او اسلامي خلافت مجاهدینو
ته به الله د تمکین ساحه
پراخه کوله امریکا او ورسره
ټولو متحدینو د مرتدینو په
شمول به په هر ولایت
کې خپل وحشت کاوه لیکن
په هر ولایت کې به د
الله عزوجل په مرسته
مجاهدینو داسې گزارونه
ورکول چې مردارې او
غنیمتونه به ورڅخه په
میدان پاتې وو او تیښته به
یې ځانونه وژغورل.

یو ځل د خراسان په
تمکین د کوټ په سیمه
مرتدینو یرغل کړی وو نو

د خراسان په خاوره د اسلامي
خلافت لمر ځلېدلی او د رب
قانون حاکم و، د شریعت د
تطبیق لپاره د هرې سیمې
څخه د توحید لارویانو
رامځه کړې وه موحدین د
تنظیم پرستیو څخه په
تنگ راغلي وو هر تنظیم
به یوه نه یوې استخباراتي
ادارې سره په اړیکه کې و،
او په ډیره اسانه هر چا
دا درک کولای شوه چې
کوم تنظیم له کومه ځایه
تمولېږي او اهداف یې څه
دي، نو چې د خلافت اواز
به د هر موحد مجاهد
غور ته ورسېده سمدستي
به یې هر څه پرېښودل او
خلافت کاروان سره به د الله
په مرسته یو ځای شول،
کفار او مرتدین د اسلامي
خلافت په بریا اندېښمن
وو نو هڅه به یې کوله
چې اسلامي خلافت ته
د تلونکو شازلمیانو مخه
ونیسي نو په مختلفو
سیمو به یې په غر غور
سره عملیات کول چې د هر
ډول تجهیزاتو سره سره به رب

تعرض ترتيب برابر کړ نو عبدالله تقبله الله پکې د انغماسي په حېث برخه واخيستله

يوه ورځ په خط کې وو نو مرتدينو د هر ډول الوتکو په ملاتړ پير کوشش وکړ چې مخکې لاړ شي، د اسلامي خلافت بانگه سازليو ورته د وږو زمري په شان کمين ونيوه، عبدالله تقبله الله هم ورته کمين کې ناست وو مرتدين را روان وو عبدالله تقبله الله وخنډل ويل دې خبيثانو ته وگورئ داسې ازاد را روان دي کله چې ښه رانږدې شول نو عبدالله تقبله الله ورباندې فايرونه شروع کړل مرتدين په سرکونډو شول او بېرته وتښتېدل

مرتدين وار خطا شول او هوايي د راکټو فايرونه يې شروع کړل، او داسې چغې يې وهلې چې د يادولو ندي دا چې دغه قلعي هېڅ بوټي نه درلودل نو قلعه مرتدينو ته په ډاگه شوله، چار ماشيني په قلعه بمبار شروع کړ او د جگو سرونو څخه مرتدينو دغه قلعه د زيگويگ او دهشکو لاندې ونيوله، خو ليکن د اسلامي خلافت ننگيالي مجاهدين هماغه شان په قلعه کې موجود وو تر دې چې زمونږ

امير د معسکر استاد حفظه الله امر وکړ چې د قلعه څخه ووځئ کله چې د قلعه څخه ووتلو نو د سعد امارتي تقبله الله په نامه مرکز ته لاړو زمونږ امير حفظه الله د گوتو په شمار مجاهدين په خاص تکتیک سره د مرتدينو مخې ته په کمين کې کينول او نور يې په مرکز کې محفوظ کړل، کله چې ښه تياره شوه نو د هغه مرکز څخه روان شولو گورو چې په لاره کې دوه شهيدان پراته دي دا الوتکو ویشتلې وو، يو شهيد چې پير دروند وزن يې درلوده عبدالله تقبله الله ځانته پورته کړ او په شاه يې را واړوه او هلته مسجد ته يې يوړ.

دغه ساحه کې اکثره سنگرونه امريکايانو په کروز ميزايلو او له الوتکو ویشتلې وو د عوامو کورونه يې وران کړي وو، موټرې يې ورته سوځولې وې، دروازې يې په بمونو الوځولې وې داسې وحشت يې کړی و چې د ټولې ساحې رنگ يې خراب کړی و، مجاهدينو ورته په چريکي بريدونو سره داسې گزارونه ورکړل چې په لږه موده کې تېښتې ته

الله عزوجل اړ کړل، عوام ټول د دغه ساحې څخه وتلي وو هېڅوک نه وو بې پيلوټه الوتکې، چارماشينه او هليکوپټر گرځېدل، خو د دې هر څه باوجود به مجاهدينو په کفارو او د هغوی په غلامانو چريکي بريدونه کول کفار او مرتدين يې د الله په مدد سره وارخطا کړي وو، دا چې مجاهدينو څو ورځې پرله پسې نهاري تېرې کړې وې او هېڅ خوراكي توکي موجود نه وو او مجاهدين وړي شوي هم وو، نو امير صاحب حفظه الله امر وکړ چې د مجاهدينو په تشو کورونو کې وگرځو، لږ غوري او د کيلو په اندازه اوږه، يو گيلاس په اندازه خوږه او لږ چای مو د مجاهدينو په کورونو کې پيدا کړل، مشوره مو وکړه چې اوږه خو لږ دي پدې به څه وکړو عبدالله تقبله الله وخنډل ويل ماله يې چل راځي د دې څخه به ايشلي پخه کړو.

او چايو سره به يې وخورو. بعضې ملگرو ورته ويل ايشلي څه شی دی عبدالله تقبله الله په مسکا سره وويل: داسې خوندوره ډوډۍ درته پخه کړم چې حيران به شئ

په قرارگاه برید وکړ د اسلامي خلافت مجاهدینو ته الله رب العزت د شپې په کم وخت کې فتحه ورنصیب کړله، څه مرتدین د الله په مرسته مردار شول، څه زخمیان او نور یې وتبشېدل او مجاهدین د الله په خاص فضل سره روغ جوړ د غنایمو سره یو ځای را واپس شول.

کله چې زمونږ ځای ته مجاهدین راغلل گورم چې عبدالله تقبله الله سره پیکا او نور غنایم دي او بیر یې ځان دروند کړی وو، او منزل یې هم پیر کړی و نو زما څخه یې د اوبو غوښتنه وکړه اوبه مې ورکړلې او سمدستي ویده شو

بیا مونږ خپل مرکز ته واپس شولو او عبدالله تقبله الله راڅخه په دغه خط کې پاتې شو چې څه موده وروسته عبدالله تقبله الله د صلیبي یرغلگرو د بې پیلوټه الوتکې په واسطه په نښه کړل شو او د دې دنیا څخه د تل لپاره لاړه انا لله وانا اليه راجعون

به یوې کتیبې ته لاړ شو، خو عبدالله تقبله الله د فتحې کتیبه کې ځان ولیکه او زمونږ څخه جدا شو

یو ځل د مرتدینو په یوه لویه قرارگاه د اسلامي خلافت مجاهدینو د تعرض پروگرام برابر کړ، چې دغه قرارگاه د دشمن په منځ کې وه او دا تعرض د فتحې کتیبې له خوا ورباندې کېده، پدغه وخت کې د فتحې کتیبې امیر قاري صاحب فاتح تقبله الله وو نو قاري صاحب تقبله الله پیر په لږ تعداد د فتحې کتیبې مجاهدین ځان سره کړه او په دغه قرارگاه یې تعرض وکړ عبدالله تقبله الله په خط کې و او د خط څخه مجاهدینو سره یو ځای شو او تعرض ته ورسره لاړه، دا چې هر وخت ای ایس ای د اسلام سره سخته دشمني کړېده نو خپلې روزل شوې قالب ملیشې به یې هڅولې چې د وخت څخه په استفاده د خلافت په مجاهدینو یرغل وکړي نو د هغې د دفاع په خاطر زمونږ د عمر کتیبې امیر تقبله الله مونږ د قالبانو مخې ته د دفاع په توگه ولېږلو، مجاهدینو

رښتیا هم عبدالله تقبله الله د دغه لږو اوږو څخه په غوریو کې داسې خوندوره پوډۍ پخه کړه چې ټولو ملگرو پیر په خوند وخورله، په دغه لږو اوږو کې الله تعالی داسې برکت واچوه چې اته ملگري پرې ښه ماره شول او دریمه برخه اوږه ورڅخه پاتې هم شول. کله به هم چې کوم خدمت کول وو نو عبدالله تقبله الله به ورته ملگري نه پرېښودل او خپله به تر سره کاوه

بیا الله عزوجل مرتدین ذلیل کړل او وتبشېدل، څه موده وروسته شیخ عبدالحسیب تقبله الله د مجاهدینو د لا منظم کولو په خاطر ټولو مجاهدینو ته د تربیت د کولو امر وکړ، نو عبدالله تقبله الله وویل چې اول مونږ دغه تربیت ته ورځو کله چې معسکر ته لاړو نو په معسکر کې به یې پیر کوښښ کاوه چې بلاخره په اول گروپ کې د شاهین تقبله الله سره یوځای شو، کله چې د معسکر څخه فارغېده نو ټولو ملگرو مشوره وکړه چې مونږ او تاسې د یو مرکز ملگري

إِعْزَازُ النَّظَرِ فِي مَنْهَجِ إِدْعَاءِ السِّيَافِيَةِ لِلْعَاصِرَةِ

په دس تحقیقاتي، مالوماتي، کټه ور او په زړه پورس کتاب کي د تش په نوم سلفيانو د **(المنهج المتفق)** پر نوم منهج د قران او سنت په رڼا کي په مدلل او مفصل ډول بحث ترڅنگ د توحيد، تکفير، وضعي قوانینو، د موجوده طاغوتي نظامونو او حاکمانو د مسایلو او موضوعاتو په شمول په ګڼو نورو موضوعاتو او مسایلو علمي، منطقي مدلل، مفصل او خورا خوندور مالوماتي بحث او څیړنه هم شوې.

دا علمي کتاب هم خپله دقیق مطالعه کړئ او هم یی تر نورو ورسوئ.

العزائم

موسسة العزائم

بي وړاندی کوي: